

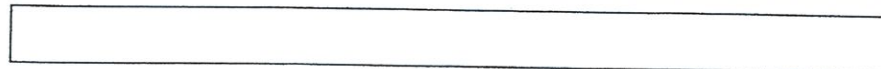
SLOVENSKÁ
PSYCHOTRONICKÁ
SPOLOČNOSŤ

ZBORNÍK PREDNÁŠOK

z kongresu
PSYCHOTRONICA SLOVACA
8.-9.novembra 1997
v Bratislave

OBSAH

PSYCHOTRONICKÉ PRVKY V ĽUDOVÝCH ROZPRÁVKACH	2
UNIVERZALITA POZNANIA A PSYCHOTRONIKA.....	3
ENERGOINFORMAČNÉ ASPEKTY V PRAKTIKÁCH ZLA.....	6
HOMEOPATIE Z HLEDISKA METAINFORMATIKY.....	8
ZATRIEDENIE A STRUČNÁ CHARAKTERISTIKA ŠAMANIZMU.....	13
PÔST - VÝZNAMNÝ PROSTRIEDOK NA UPEVNENIE A PRINAVRÁTENIE ZDRAVIA.....	16
VPLYV STRAVOVANIA NA NAŠE TELO, MYSEĽ A PROSTREDIE.....	20
VÝBĚR POTRAVIN POMOCÍ PSYCHOTRONIKY	23
VPLYV PYRAMIDÁLNEJ ENERGIE A ŇOU UPRAVENEJ VODY NA RAST RHAPONTICUM CARTHAMOIDES	24
BIODIAGNOSTIKA VO VETERINÁRNEJ PRAXI.....	26
ENERGOINFORMAČNÁ INTERPRETÁCIA TRADIČNEJ PREDSTAVY O MAGICKEJ PRÍČINE CHORÔB.	27
VÝZNAM BIODIAGNOSTIKY A BIOTERAPIE PRI RIEŠENÍ ZÁVAŽNÝCH POOPERAČNÝCH KOMPLIKÁCIÍ.....	29
POHYB VIAZANEJ A VOĽNEJ MYSLE NA PRIEMETOVEJ PLOCHE INDIVIDUÁLNEJ MYSLE ČLOVEKA	31
VLASTNOSTI TVAROVÉHO ŽIARENIA.....	38
ZÁKLADNÉ VLASTNOSTI TVAROVÉHO ŽIARENIA.....	38
ČLOVEK AKO FENOMÉN PRÍRODY.....	41
ELEKTROMAGNETICKÝ SMOG A ZDRAVÍ - MOŽNÉ PSYCHOTRONICKÉ SOUVISLOSTI.....	44
KOSMICKÉ KROKY ČASOPROSTORU.....	46
O ANALOGOVI, METAFORICKO-PRVOSTUPŇOVOM MYSLENÍ (MTF-1.ST).....	48

PSYCHOTRONICKÉ PRVKY V ĽUDOVÝCH ROZPRÁVKACH

MUDr. Teodor ROSINSKÝ

Pokračujeme v sériále pojednaní o súvislostiach psychotronických javov s rozličnými druhmi umenia. Na predchádzajúcich kongresoch sme hovorili o výtvarnom umení i o hudbe a teraz začíname uvažovať o literatúre. Je to veľmi široká oblasť a nie je ju možné obsiahnuť v jednom krátkom zdení, preto som sa teraz obmedzil len na korene literatúry - ľudové rozprávky.

Mnohé národy v minulosti, našich predkov nevynímajúc, svoje životné individuálne i kolektívne skúsenosti, samozrejme s nadsádzkou a idealizáciou, vložili do rozprávok, ktoré sa sprvoti ideálnym podaním odovzdávali po generácie. Casom sa menili, aktualizovali, ale základné jadro ostávalo. Rozprávky po celom svete obyčajne mali spoločnú vedúcu myšlienku - dobro a spravodlivosť vždy víťazili nad zlom a krivdou. Neraz však zisťujeme, že prostriedky, ktorými pôsobilo zlo boli zhodné s prostriedkami dobra a reprezentanti spravodlivosti si neraz zjednávali svoje víťazstvá nad reprezentantmi zla i postupmi, ktoré by sme mohli právne nazvať neprímeranou obranou, skrátka boli viac agresívni alebo deštruktívni ako tí, ktorí voči nim ako prví preukázali zlé zámy. Bežné je aj používanie nepovolených prostriedkov v boji proti nositeľom zla, napríklad praktík čiernej mágie.

Bežný život človeka v minulosti i v Európe bol prirodzenejší a ľudia boli teda citlivejší na vnímanie energoinformačných javov okolo seba, vedeli s nimi manipulovať a využívať i zneužívať ich. Pozostatkami týchto schopností a profesionálnych i všeobecne rozšírených laických vedomostí sú dnes práve niektoré prvky v rozprávkach i niektoré tzv. povere a obyčaje, pravda pokiaľ ich úpravami folkloristi celkom nepreinačili.

Teraz nám ide zo spomenutého len o rozprávky, o ostatnom možno inokedy. Dej rozprávky nie je rozhodujúcim pre naše sledovanie nielen preto, že

býva obyčajne schematizovaný a teda podriadený základnému kánonu rozprávok daného regiónu a času vzniku, ale preto, že práve psychotronické prvky nebývajú striktne viazané na dej, ani na jeho prípadné výchovné či morálne posolstvo.

Zo širokej škály javov, ktoré tvoria záujmový okruh psychotronického skúmania, sa samozrejme v rozprávkach vyskytujú len niektoré, najmä tie, s ktorými sa ľudia v minulosti stretávali často, hovorili o nich, skrátka ich bežne poznali. Časté je manipulovanie so živou a mŕtvou vodou, pričom ich vlastnosti sú samozrejme zveličené (scelenie rozsekaného človeka do dobre vyzerajúcej mŕtvolky a potom jej oživenie), ale popis je v podstate zodpovedajúci našim súčasným vedomostiam i výsledkom pokusov. Je však zaujímavé, že bežní ľudia zrejme nepoznali spôsob výroby týchto špeciálnych druhov vody - asi to profesionáli tajili - a tak i v rozprávkach sa hovorí len o prirodzených zdrojoch takejto vody, teda o prameňoch.

Využívanie negatívnych komunikatívnych zložiek bioenergie bolo samozrejme bežné v minulosti tak ako i dnes a preto aj rozličné vonkajšie energoinformačné vplyvy našli svoje miesto v rozprávkach, niekedy skryté pod magickými či im podobnými praktikami, niekedy zjavné, najmä ak páchatelmi boli negatívne postavy macochy, jej škaredej dcéry alebo čarodejnice. V takých prípadoch možno nájsť popisy urieknutia, zaklínania, porobenia prerobeného, zriedkavo vyrobeného (zasa išlo o vec profesionálov a ľud ako tvorca rozprávok nemal o tom dosť vedomostí). Osobitnou a častou možnosťou vybavovania si účtov medzi protagonistami sa spomína prekliatie, obyčajne priame a veľmi často špeciálne vybavené programom, ktorý obsahuje i podmienky zrušenia, niekedy veľmi drastické a s vtiahnutím iných osôb do aktívnej pomoci. V našej súčasnej praxi sa s takými programami prekliatia nestretávame. Zriedkavejšie sa vyskytujú údaje o vyslovenej alebo zanechanej kliatke, nenašiel som však údaje o jej úspešnom zrušení, hoci by bolo logické aby ich ľud poznal.

Upravovatelia ľudových rozprávok neraz spolu s menej ľúbivými dejmi poškrtali i zmenky o javoch, ktoré sú v záujme psychotronického štúdia a teda práve skôr v autentickom znení rozprávok podľa zápisov zberateľov z minulosti nájdeme spomínané

prvky ako v upravených a učesaných verziách, ktoré sa vydávajú knižne. Je celkom dobre možné, že mnohé zmenky o bioenergetických javoch sa zo zverejnených verzií rozprávok vynechávali zámerne, už či z ideologických dôvodov alebo neznalosti upravovateľov, ktorí v nich videli pre nich nežiadúcu navíťu anonymných tvorcov a rozprávačov. Prezieravý postoj k tzv. poverám a všetkému čo „páchne“ transcendentnom alebo javmi oficiálne stále nepochopenými sa dokáže prejavíť i na takom subtílnom materiále ako sú ľudové rozprávky.

Čítanie rozprávok je teda nielen dobrou prípravou pre deti, ale môže byť i zdrojom informácií o postojoch a poznatkoch ľudí v minulosti. Tí obyčajne nemali nijakú inú možnosť ako odovzdať svoje skúsenosti ďalším generáciám a ako, i keď takým skrytým spôsobom, dať im na známosť dôležitosť takých poznatkov, ktoré len ďalšie generácie z nevedomosti a ľahostajnosti odmietli a teraz sa ťažko znova zverejňujú a presadzujú nielen ako dedičstvo predkov, ale ani ako aktuálna potreba vedomostí pre súčasný život.

UNIVERZALITA POZNANIA A PSYCHOTRONIKA

MUDr. Gustáv Solár

Psychotroniku definujeme ako interdisciplinárny vedný odbor študujúci energoinformačné procesy. Ide teda o oblasť vedy s aplikačnou, teoretickou aj experimentálnou bázou, i keď nateraz ešte v štádiu kreovania. Energoinformačné procesy - i napriek mnohým diskusiám o ich podstate - sú objektívnou realitou a imanentnou časťou materiálneho sveta. Pritom tieto procesy sú jeho riadiacou a integrujúcou zložkou. Vo svojej informačnej zložke však presahujú determinácie materiálneho sveta a tvoria most medzi nižším - materiálnym svetom a vyšším-duchovným svetom. Materiálny svet sa v týchto intenciách javí ako akýsi prechodný „výcvikový“ priestor či škola. Táto téza logicky vyplýva z nasledovných súvislostí. Poznanie je univerzálne a má charakter informácií. Tieto informácie obsahujú v sebe (okrem celej

ontogenézy) aj celú fylogézu materiálneho sveta, potenciál budúceho vývoja v časovom chápaní a aj toho, čo mu mimochysove predchádzalo a presahuje ho - teda sveta duchovného. Pojem „mimochysový“ používam preto, lebo čas je funkciou hmoty a jedna z determinujúcich zložiek materiálno-duchovnej bariery. Bez kategórie času neexistuje kategória hmoty. Pritom učenie ako proces absorbovania informácií je proces dynamický, aktívny, energeticky saturovaný a teda má hmotnú podstatu. Poznanie sui generis však túto podstatu presahuje. Ako uvádza aj RNDr. J. Mrázek, CSc. do informácií, ktoré sú minulosťou (a tou sa stávajú na časovej osi v okamihu, ako prebehne rozhodovací proces jedinca) už nemožno zasahovať, tieto už nemajú energetickú komponentu a teda ani hmotnú podstatu. Samozrejme, že ich možno korigovať, čo je proces ďalšieho rozhodovania, ale nemožno pôvodné informácie jednoducho vymazať či zmeniť v svojej pôvodine, možno ich korigovať len novými informáciami. Aj duchovné poznanie sa nám v našom hmotnom svete musí „materializovať“, musí mať teda nielen informačný, ale energoinformačný potenciál. Nie je to však už proces aktívny a často sa nám dostáva „skokom“, milosťou či dokonca určením (napr. poznanie sv. Pavla, ktoré bolo v rozpore s jeho dovtedajším učením aj vedomou aktivitou). Takéto poznanie však už nemožno nadobudnúť v procese učenia, nie je ovládateľné na materiálnej úrovni a ide o poznanie duchovné. Ak by sme to chceli vyjadriť našim hmotným pojmovým aparátom, možno hovoriť o mimo či nadčasovom programe. Takýto program presahuje materiálny svet, hoci materiálny svet je jeho imanentnou (ale nie riadiacou) súčasťou.

Proces učenia je súčasťou poznania a jeho materiálnym vyjadrením. Kým teda učenie a vedomosti sú výlučne kategóriou hmoty, poznanie hmotnú kategóriu presahuje. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že nemožno stotožňovať znalosti a poznanie, lebo ide o dve rozličné kategórie i keď poznanie je v každom smere širšia kategória ako vedomosti, ktoré sú jeho súčasťou. V tom kvie aj problém nielen súčasnej vedy, ktorá jednoznačne akceptuje len znalosti, ale aj problém súčasného zmaterializovaného sveta, ktorý je ochotný všetko akceptovať len v hmotnej kategórii. Ak by sme to chceli glosovať - „poznanie má zmysel, lebo sa vypláti“. Nemožno však favorizovať len poznanie a podceňovať vedomosti, lebo bez

nich poznanie nemá možnosť reálneho uplatnenia v matérii, lebo jej poznávanie je možné dominatne prostredníctvom znalostí. Toto je zase problém mnohých senzibilov.

Poznanie je univerzálne, transkulturné a transdimenzionálne. Ako také musí byť všeobecne zrozumiteľné a pochopené - samozrejme nielen podľa duchovnej vyspelosti, ale aj podľa stupňa vzdelania. Takéto viacúrovňové vyjadrenie poznania aj vedomostí (tu používam rozdelenie týchto pojmov len z didaktických dôvodov) je možné len v symbolike. Preto aj symbolika je univerzálna a multidimenzionálna. Má svoju morfológickú, energoinformačnú ale aj duchovno-poznávaciu rovinu.

Zmyslom našej existencie či zmyslom života je poznávanie, teda postupná cesta k poznaniu. Treba akcentovať práve postupnosť tejto cesty, ktorá má v materiálnom svete aj svoje časové a obsahové sekvencie. Akákoľvek „skrátka do neba“ teda porušenie týchto zákonitostí (napr. Silovou metódou, holotropným dýchaním, Reiki a inými pseudoduchovnými a sektárskymi technikami) vedie k narušeniu procesu poznávania, poškodeniu energoinformačného vybavenia (napr. aury) a v konečnom dôsledku vyúsťi do duchovnej, psychickej a somatickej deštrukcie. V tejto súvislosti je veľmi poučné sledovať vývoj, ktorým sa uberá aplikácia poznania a vedomostí v súčasnej civilizácii, lebo o predchádzajúcich máme informácie buď neúplné, alebo len všeobecné. Vedomosti a technologický rozvoj toho-ktorého regiónu bol vždy v histórii používaný na ovládnutie svojho okolia, na deštrukciu (zbrane v najširšom zmysle slova). Potreba okolia - v záujme sebazachovania rýchle reagovať na takýto vývoj - bola vždy motorom rozvoja vedomostí a technológií, za ktorými duchovné aspekty poznania zaostávali. Vrcholom tohoto vývoja bolo primitívne hrubomateriálne mechanické myslenie karteziánskeho obdobia, ktoré programovo vytesnilo z poznania duchovnú dimenziu, prevrátilo axiologický rebríček a do centra postavilo človeka. Toto obdobie - paradoxne nazývané „osvietenské“ - viedlo k prudkému rozvoju vedomostí a technológií, ale súčasne k potlačaniu duchovnej dimenzie. Roztvárajúce sa nožnice medzi duchovnom a vedomosťami viedli - okrem nesporne pozitívnych výsledkov na poli - vedy ku katastrofálnemu vývoju

v XX. storočí či už v rovine ideologicko - politickej (genocídy), alebo technologickej (devastácia prírody). Tieto deformácie procesu poznávania výrazne ovplyvnili aj súčasnú vedu, ktorá je - najmä v medicíne - stále poznačená karteziánskymi reziduami a neschopná akceptovať ani najmodernejšie poznatky prírodných vied o štruktúre hmoty (pretvárajúce predstavy o „funkčných poruchách“ bez rešpektovania praktickej neexistencie hraníc morfológie a nerešpektovanie bioenergeticko-informačných procesov resp. pol' aj v organizme, ulpievanie na „placebo“ efekty etc.)

Prirodzene, že takýto vývoj má aj druhú tienistú stránku v podobe narastajúceho hladu po duchovnej dimenzii. Duchovno, ktoré je budované na materiálnej báze, však nie je skutočné duchovno. V súčasnosti sme, žiaľ, svedkami výraznej materializovaného záujmu o duchovno a to od komerčnej roviny až po naivnú interpoláciu duchovna do hmotných kategórií. Na jednej strane sú to teda sektárske techniky postavené na tom, že človek sa nimi stáva potenciálne „mudrejší, bohatší“ a pod., na druhej strane naivné a v podstate materialistické predstavy o svete duchovna od rozprávkových víl až po „raj detských duší“ na onom svete, naivné schematické reinkarnačné predstavy, tzv. charizmatické liečiteľské hnutia založené na liečiteľských aktivitách či hovorení v jazykoch a pod. Všetky tieto aktivity sa síce vzájomne líšia a tak predstavujú aj rôzny stupeň nebezpečenstva, všetky bez výnimky však deformujú duchovnú komponentu ľudskej bytosti a skresľujú jej skutočnú podstatu.

Eufória vzniká väčšinou z kumulácie vedomostí a nimi sa často nahrádza, či maskuje nedostatok poznania. Klasickým príkladom takejto bludnej eufórie je dubiozna predstava o ovládnutí prírody človekom, glosovaná výrokom „rozkážeme vetru a dažďu“. Aj keď je takáto predstava dnes už verbálne odmietaná, súčasné predstavy sa často od nej podstatnejšie nelíšia. Súčasný boom záujmu o duchovno je tiež poznačený takouto eufóriou.

Položme si teraz otázku, aké je miesto psychotroniky v tomto dianí. Psychotronika, študujúca energoinformačné a teda hmotné procesy, je odbor vedy, učenia a experimentovania. Na druhej strane energoinformačné procesy sú

mostom medzi duchovnom a materiálnym svetom, obsahujú v sebe „materializovanú“ časť či potenciál poznania. Práve na ich úrovni možno zasahovať do materiálneho programu, čo nesie v sebe značné riziká priamo ohrozujúce materiálnu zložku organizmu. Preto to, čím sa dnes zaoberá psychotronika nebolo v minulosti dostupné každému a bolo viazané na istý stupeň poznania aj vedomostí. Symbolika je práve to, čo umožňuje tieto veci sklbiť na každej úrovni do harmonického celku. V tom spočíva jej univerzalita. Žiaľ, dnes v oblasti energoinformačných procesov sa výrazne presadzujú konzumné, materiálne a bulvárne záujmy. To vedie k scestným pseudoduchovným aktivitám a v konečnom dôsledku k poškodzovaniu fyzického, duševného aj duchovného zdravia populácie a k duchovnej devastácii. Ak psychotronika sa takto ocitá na rozhraní vedy a náboženstva, o to väčší akcent musí dávať na etickú a duchovnú komponentu štúdia energoinformačných procesov a o to dôslednejšie sa musí distancovať od všetkých pseudoduchovných aktivít.

Vráťme sa ešte k univerzalite symboliky. Známa teória WU-SIN (teória 5 prvkov, známa z Číny a tvoriaca teoretickú bázu klasickej akupunktúry) je príkladom takejto symboliky. Traduje sa síce jej čínsky pôvod, ale mayská téza o 5 slnkách (teda obdobiach existencie ľudstva, z ktorej v súčasnej dobe žijeme 4 epochu či 4 slnko) je o niekoľko tisícročí staršia a je s ňou plne kompatibilná. Priestorové vyjadrenie je - zjednodušene povedané - v pyramíde. Tieto nachádzame v Egypte, Mexiku a prakticky po celom svete, ale ich ekvivalentom sú napr. aj čínske pagody. Pritom pyramída je tiež tvarový žiaric a obsahuje v sebe aj mnohé prvky numerológie a ďalších vied minulosti, ale aj mnohé kozmologické prvky poznané až v súčasnej dobe za pomoci najmodernejšej technológie. Aj v európskej kultúre sa s teóriou prvkov stretávame už u Empedokla v 5. st. p.n.l. keď hovorí o 4 prvkoch. Nezanedbateľnou skutočnosťou je, že pravidlá klasickej akupunktúry potvrdzuje aj súčasná moderná technológia a sú istým univerzálnym programom, použiteľným aj v počítačovej technológii. Takýto stupeň rozvoja nateraz moderná školská medicína nedosiahla. Symbolika prvkov je teda časove, poristorove, technologicky aj symbolicky univerzálna a transkulturná. Pokiaľ ide o symboliku a klasifikáciu epôch podľa Mayov, potvrdzujú ich aj závery s experimentov známeho

senzibila Cayceho. Cayce doslovne uvádza, že atlantická civilizácia sa stala obeťou pokušenia, lebo sa odvrátila od Boha a venovala sa len materiálnym pôžitkom. Analógia s „osvietenským“ karteziánskym obdobím a následným vývojom nie je určite náhodná, ale mala by byť poučenie. Vo všetkých etapách, ktoré Mayovia nazývajú slnkami možno pozorovať takýto pohyb či vývojový cyklus. Technológia nie je jediným kritériom vyspelosti a naše poznatky ešte nezaručujú, že minulé technológie sme schopní poznať. Kritériom vyspelosti civilizácie je práve duchovný aspekt.

Starí Mayovia pred 12000 rokmi vedeli, že Slnko má magnetický tetrapól na rovníku, pričom tento poznatok získala naša moderná veda len pre niekoľkými rokmi. Tento ovplyvňuje slnečnú korónu a slnečný vietor, prichádzajúci aj na našu planétu. Z toho sú 4 charakteristicky znamenajú zverokruhu, ktoré vykazujú vzájomne isté odlišnosti. Už Mayovia vedeli, že rozhodujúci pre človeka je okamih počatia, teda - povedané súčasným jazykom - vznik základnej genetickej informácie, ktorá sa priestorove modeluje v molekule DNK. A na jej tvorbu má vplyv aj okolité fyzikálne pole, ktoré je spoludeterminované práve energiou slnečného vetra.

Ďalším univerzálnym symbolom je had. Had si zvlieka kožu s novým obdobím je teda symbolom znovuzrodenia a nesmrteľnosti. Mayský had - štrkáč z rodu Crotalus má na koži kresbu, ktorá plasticky predstavuje pyramídy. Had či drak (v ázijských kultúrach) je vo všetkých kultúrach aj symbolom učiteľa ľudstva. A práve jeho nerešpektovanie univerzálnej hierarchie tak, ako ho poznáme napr. z Biblie viedlo k následkom pre celé ľudstvo. Samozrejme, že tieto skutočnosti musíme chápať na úrovni symbolov, za ktorými sa však skrýva hlboké poznanie v mnohých vrstvách, ale všeobecne zrozumiteľné.

Ak sa vrátíme k striedaniu epôch v histórii ľudstva, prípadne k zmenám magnetických pólov planéty a následným zmenám na nej, tieto sa riadia kozmickými zákonmi, ktoré sú predmetom štúdia a učenia. Ako však túto epochu ľudstvo použilo na rozvoj svojho poznania a duchovna, to je vecou slobodného rozhodovania. Každé zlo tkvie v odklone od rešpektovania univerzálnych zákonov.

Ak sme v súčasnej dobe svedkami renesancie

záujmu o duchovno a náboženstvá, treba si uvedomiť aj to, že zjavené náboženstvá sú nositeľmi poznania, ktoré sa im dostalo už spomenutou milosťou a - z historického hľadiska - „skokom“. Tvorba nových, či dokonca vlastných náboženských smerov v sebe skrýva nepochopenie onoho poznania. Dnes je u nás množstvo napr. „matrikových“ kresťanov, ktorí odmietajú pravidlá kresťanstva (navštevovaniu bohoslužieb, liturgické úkony ap.), čím popierajú aj energoinformačné nielen duchovné zákonitosti týchto aktivít. Vytváranie si vlastných teórií na jednej strane, ale aj sektársky dogmatizmus na druhej strane, je vlastne analógiou už spomenutého „rozkázame vetru a dažďu“, tentoraz však nie na materiálnej, ale na duchovnej úrovni človeka. Je to samozrejme vec osobnej slobodnej vôle, ale aj nutnosti znášať následky takéhoto počínania.

Na záver môžeme konštatovať, že najväčší problém v súčasnej dobe je diskrepancia medzi vedomosťami a poznáním, v odklone od poznania a vo favorizácii vedomostí. Pohľad na médiá, informujúce o poznani a zneužívajúce poznatky aj pojmy psychotroniky je skľučujúci. Aj história nás učí o nebezpečnosti takéhoto vývoja aj o následkoch. O to viacej musí psychotronika korektne študovať aj poznávať a v praxi nepodceňovať ani poznanie ani vedomosti, lebo akákoľvek jednostrannosť je scestná. Ale psychotronika nie je univerzálnym prostriedkom, je len interdisciplinárnym odborom, ktorý má prispieť k našim vedomosťam a možno lepšie pochopiť v „materializovanej“ forme aj naše poznanie. Ak je poznávanie zmyslom nášho života a materiálneho bytia, tak seriózne a korektne štúdium psychotroniky je len jedným z účinných prostriedkov na dosiahnutie tohoto cieľa.

ENERGOINFORMAČNÉ ASPEKTY V PRAKTIKÁCH ZLA

MUDr. Anna L'UPTÁKOVÁ

V súčasnej dobe v celosvetovom meradle zaznamenávame výskyt nových poznatkov a podnetov. V priebehu posledných desaťročí evidentne stúpa „hlad po duchovnom poznaní“. Objavujú sa stále nové a nové fenomény, nevysvetliteľné úkazy, kontakty s duchovnými bytosťami, rozmáhajú sa tiež sektárske aktivity, či techniky, ktoré priamo zasahujú do biopoľa organizmu, teda do tej časti organizmu, ktorá je jeho nadradenou súčasťou. Keď sa zamyslíme nad podstatou nových javov a možností, ktoré by jednoznačne mohli viesť k spozitívňovaniu života na Zemi, lebo umožňujú hlbší pohľad do štruktúry živých individuí, zistíme, že je to vlastne naopak - smerujú stále viac k negatívemu, a to k negatívnym vzťahom medzi ľuďmi, ale aj k negatívnym vzťahom v celom živom svete. Všeobecne sa uplatňuje zásada - zhmotniť dary ducha, zameniť poznanie za peniaze a tak si podmaniť svet. Uplatňujú sa mechanizmy násilnia na všetkých úrovniach ľudského života - násilne zasahujeme do vzniku nového života, ľudský život ničíme ešte pred jeho narodením, násilne vystupujeme jeden proti druhému, lebo chceme presadiť svoju vôľu, svoje ego, násilne sa snažíme prívlastniť si všetko, čo zveľadí materiálne zabezpečenie. Ako dôsledok týchto našich snáh vzniká utrpenie, sklamanie, pocit ničotnosti a bezvýznamnosti. Takto navodené deštruktívne procesy vedú k postupnej degradácii duchovného vývojového stupňa človeka.

Každý človek žijúci na Zemi má vo svojej individuálnej energoinformačnej podstate zakomponované informácie, ktoré vedú jednak k jeho duchovnému vzrastu, jednak k jeho degradácii. To znamená, že obsahuje spektrum informácií pozitívnych ako aj negatívnych, s ktorými prichádza na tento svet a tiež informácie, o ktoré sa počas života obohacuje a to - aktívne, teda vedome, alebo pasívne, teda nevedome. Ak chceme pochopiť čo zlo a čo sú negatívne informácie, musíme si tieto pojmy obsahovo vyčleniť. Zlo je všetko to, čo nie je v súlade so základným kozmickým zákonom a tým je - Zákon lásky. Je univerzálnym zákonom celého kozmu a determinuje v ňom celý vývoj. Zlo je tiež všetko, čo pôsobí proti stabilite systému. Za týmto účelom boli v pozemských podmienkach stanovené zákony a to zákony vyššie (alebo Božie) a zákony ľudské (ktoré si stanovili ľudia aby im boli

nápomocné pri plnení zákonov vyšších). Sledovaním vývoja ľudskej civilizácie si zaiste všimneme, že ľudské zákony sa menia a zákonite podliehajú vývoju. Je celkom evidentné, že v posledných desaťročiach sa dostávajú do čoraz väčšej diskrepancie so zákonmi vyššími. My ľudia akoby sme sa postupne adaptovali na určité negatívne javy a zaujímate k nim neutrálne alebo dokonca pozitívne stanoviská. Napríklad postoj k interrupcii, k eutanázii, či k rôznym formám psychického alebo fyzického násilnia alebo nedobrovoľnej manipulácii s individuami, k agresívnym vstupom do individuality iných a pod.

Čo je príčinou tohoto javu? Nie snáď „rozkvet duchovného poznania“, ktorým sa honosíme v posledných desaťročiach, prispel k tomu, že začíname povyšovať ľudské zákony nad zákony kozmické? Hlad po nových informáciách je natoľko intenzívny, že človek prestáva analyzovať ich vplyv na vlastné energoinformačné prostredie a energoinformačné prostredie okolitého sveta. Nerozlišuje, ktoré z nich prospejú, zveľadia a ktoré zase poškodia. Vieme, že každá informácia, ak má potrebný energetický náboj a vnikne do biopoľa, stáva sa jeho súčasťou. Podstatou každého biopoľa je energoinformačné spektrum, ktoré determinuje svojho nositeľa. Energoinformačné prostredie nie je ohraničené priestorom a časom a preto energoinformačné spektrá živých aj neživých organizmov sú stále prítomné. Každá informácia v biopoli má svoj energetický náboj. Jeho sila je podmienená rôznymi faktormi. Napr. genetickými, karmickými, prostredím, duchovnou orientáciou, zdravotným stavom a pod. Počas života pôvodné energoinformačné spektrum, s ktorým sa človek narodil, podlieha zmenám. Energetický náboj istých informácií sa znižuje, iných sa naopak zvyšuje. Tieto potom môžu vytesniť z aktivity pôvodné informácie alebo len niektoré z nich, hoci tieto v biopoli organizmu naďalej zotrávajú a môžu sa kedykoľvek uplatniť ak im bude obnovený energetický náboj.

Súčasťou biopoľa každého človeka je tiež spektrum informácií, ktoré determinuje jeho životné nasmerovanie. Samozrejme aj do tejto jeho časti môže človek aktívne zasiahnuť za predpokladu, že vedome a dobrovoľne porušuje vyššie zákony Univerza. Tým sa do biopoľa inkorporujú také informácie, ktoré ho odkláňajú od životného poslania, a tak sa stávajú brzdou jeho duchovného

rastu. Uvedomenie si týchto dôsledkov a úprná snaha zmeniť svoje postoje, vedú k postupnému vytesňovaniu negatívneho informačného rozsahu informáciami, ktoré mu umožnia opäť pokračovať v životnom poslaní, za predpokladu, že ich energetický potenciál bude neustále obnovený samotným človekom. Zlo, ktorého podstata spočíva práve na báze destabilizujúceho a deštruktívneho informačného obsahu, má rozsiahle možnosti. Môže sa prejaviť ako myšlienka či slovo vyslovené s úmyslom poškodiť niekomu. Ale môže sa prejaviť aj v liečiteľských praktikách - v rámci biodiagnostiky alebo bioterapie. Neodborným alebo nedobrovoľným zásahom do biopoľa chorého môžeme nielen zhoršiť zdravotný stav, ale porušením jeho integrity vystavíme organizmus rôznym energoinformačným vplyvom, lebo poškodíme ochrannú bariéru. Každý zásah do biopoľa iného človeka je možný len za predpokladu etických znalostí a dodržiavania etických zásad v oblasti biodiagnostiky a bioterapie. Akákoľvek manipulácia s biopoľom iného sprievádzaná porušovaním zásad etiky, vedie k vážnym karmickým dôsledkom, ktorým sa vystavuje každý liečiteľ.

Významné miesto v praktikách zla zaujímajú sekty a rôzne sektárske aktivity. Ich cieľom je vniesť informačný chaos do ľudských bytostí a vytvoriť v nich podmienky pre vlastné informačné pôsobenie. Agresívnym spôsobom bez osobného súhlasu porušujú biopole svojich adeptov aby takýmto spôsobom udržiavali nepretržitý informačný kontakt a kontrolu v svojej organizácii. Tento druh manipulácií vedie často už po krátkom čase k ťažkým zdravotným poruchám, rezistentným na bežnú liečbu klasickou medicínou. Biopole postihnutých vykazuje typické znaky trvalého poškodenia, ktoré sú charakteristické pre jednotlivé sekty. Tento typ poruchy vytvára podmienky pre šírenie informácií do ľudského organizmu. Tým je vytvorená kontinuálna komunikácia s možnosťou aktívneho zasahovania do energoinformačného prostredia človeka. Tento spôsob manipulácie s individuom vedie k jeho oslabovaniu ako celku. Je vystavený rôznym energoinformačným noxám, ktoré ochranný obal biopoľa nedokáže eliminovať, nakoľko je trvalo poškodený. Dôsledkom sú tak fyzické ako aj psychické ochorenia, ktoré vytvárajú ideálny predpoklad pre pasívne postavenie v pozíciách sekty.

Ako ďalší prvok zla na pôde energoinformačného pôsobenia je celý rad duchovných praktík, meditácií, koncentračných cvičení a pod., ktoré tak pôsobivo zahltali nielen knižný trh, ale aj samotných komerčne ladených učiteľov, či akýchsi vodcov alebo guruov. Všetko, čo sa ponúka s cieľom materiálneho a komerčného zabezpečenia či zveladenia, je v intenciaciach zla. Pôvodným poslaním všetkých tzv. duchovných praktík, ktoré boli dané ľudstvu, je pomôcť a usmerniť jeho duchovný rast. Pre pozemské podmienky platí, že poznanie každého druhu človek objavuje postupne a v istých návaznostiach. Každé poznanie - teda informácia - sa v hmotnom svete vždy musí premietnuť do hmotnej podstaty aby ju človek mohol pochopiť. Existujú určité zákonitosti, ktorým sa musí podriaďiť každý z nás. Najprv informácie spoznáваме (t.j. ukladáme si ich do svojho energoinformačného prostredia), potom ich spracúvame aby sme ich pochopili (t.j. dodávame im určitý energetický náboj) a len potom ich môžeme uplatniť v praxi (t.j. premietnuť ich do hmotnej podstaty). Tento postup si vyžaduje istý individuálne dlhý čas, individuálne dlhú námahu a individuálne dlhé skúsenosti. Tieto zákonitosti sú jednou zo základných predpokladov aplikácie všetkých duchovných praktík v podmienkach hmoty. Nikto nemôže začať s liečením na diaľku, prípadne so samoliečením alebo programovaním sa na isté účely ako to ponúka napr. Silvova metóda na základe niekoľkodňového výcviku, alebo začať s aktiváciou energetických centier ako je to v prípade Reiki, či násilným otváraním siedmej čakry a pod.

Každá z týchto metód vedie k vážnym poruchám energoinformačného prostredia. Vykonnávajú sa za presne limitovaný čas, bez ohľadu na individualitu školeného, bez bližšieho oboznámenia sa s etickými dôsledkami používaných postupov. Zo skúsenosti vieme, ak je prístup informácií do organizmu väčší ako je jeho schopnosť absorpcie, dochádza k fyzickej aj psychickej vyčerpanosti s následnými zdravotnými poruchami.

Ak nepripravený jedinec začne pôsobiť v energoinformačnom prestredí, najprv poškodí svoje biopole a potom biopole iných. Tým sa dopúšťa vážnych karmických dôsledkov nielen na seba, ale aj na tých, ktorým zasiahol do biopola bez ich osobného súhlasu, aj keď s úmyslom pomôcť. Porušené biopole ohrozuje jedinca nielen v oblasti

zdravotnej, ale hlavne v oblasti energoinformačnej, ktorá vytvára predpoklady pre jeho duchovný rast. Nekoordinované informačné vstupy, ktoré vnikajú do porušeného biopola vytvárajú informačný chaos a tým stratu duchovnej orientácie postihnutého. A to je najväčší karmický priestupok, lebo bol porušený jeden zo základných zákonov Univerza - Zákon slobodnej voľby a neraz v dejinách ľudstva viedol k jeho úpadku.

XX. storočie je akýmsi medzníkom v historickom vývoji ľudstva, kedy človek znovu dostal príležitosť povzniesť hodnoty poznania nad hodnoty matérie. Poznanie, teda informácie, sú hodnoty bez hraníc, hmota je kategória dočasná, viazaná na priestor a čas. Je len na nás, pre ktorú sa rozhodneme. Znovu sme dostali šancu a preto mali by sme ju využiť v náš prospech a nie zneužiť v náš neprospech.

HOMEOPATIE Z HLEDISKA

METAINFORMATIKY

Hynek Lauschmann

1. ÚVOD - zmena paradigmatu

Děkuji pořadatelům, že mě opět pozvali, ačkoliv patřím k akademické obci, která alternativní vědu oficiálně odmítá. Musím říci, že způsob, jímž alternativní věda sama sebe prezentuje, je často z vědeckého hlediska nepřijatelný. Vždy znovu pak bije do očí, jak odmitavé argumenty akademiků nejdou k podstatě věci, ale ulpívají na povrchu té nevědecké argumentace homeopatů, léčitelů, astrologů. Tak paradoxně i řeč vědců k těmto tématům je naprosto nevědecká. Ani jedna strana nemá vědecky relevantní argumenty. Spíš to připomíná hádání trhovců, kteří si navzájem očerňují své zboží.

Řeč alternativní vědy většinou zůstává esotericko-hermetická. Tato řeč umí vyjádřit, že to či ono funguje, ale nehodí se ke zkoumání, proč a jak to funguje. Například homeopat shrne celou charakteristiku pacienta a všechny příznaky nemoci jediným termínem - názvem léku. Proč tento lék a ne jiný, to je čirá empirie, proč a jak to funguje se neví. Je to stejné, jako když astrolog o někom řekne "ryba s ascendentem v kozorohu". Je v tom

obsažena velká dávka poznání, ale žalostně málo možností toto poznání rozvíjet a využívat tvořivě.

Řeč je víc než jen prostředek dorozumívání. Řeč předurčuje myšlení i metodu. O co tu jde především, není domluva s akademickým světem, ale uplatnění vědeckých metod i na tomto poli. Proč a jak to funguje, to je první otázka vědy. Takový přístup ke světu otevírá fantastické možnosti, které ostatně využíváme ve dne v noci a na každém kroku. Homeopati mi řekli: *"To není náš problém, to je problém akademika Zahradníka. Nám to funguje, a jak to vlastně funguje, to je práce jedno."* Tak právě tohle je úplně špatně. Homeopatie naznačuje úžasné možnosti tvořivých zásahů daleko mimo oblast léčení - třeba v produkci potravin. Ale, marná věc, k tomu je potřeba vědět, proč a jak to funguje. Jinak řečeno: alternativní vědy pozdvihnou lidstvo na úplně novou úroveň, až přestanou být alternativní.

Řeč se odvíjí od paradigmatu - to je soubor faktů a způsobů myšlení, o nichž se nepochybuje. Stávající paradigma akademické vědy na uchopení paranormálních jevů prostě nestačí. Mnozí za této situace na vědeckou metodu rezignují, kloní se k potlačení analýzy, k intuitivnímu holistickému nazírání. I toho je jistě třeba, ale nám teď půjde o jiné řešení: Pokusme se mluvit o paranormálních jevech řečí exaktní vědy - v rámci nového paradigmatu. Hledejme vědecky akceptovatelné rozšíření paradigmatu, v němž základní fakta alternativních věd vyjádříme analyticky logickým jazykem.

Módou v časech New Age je špikovat esotericko-hermetickou řeč vědeckými termíny, především slovem energie. Jenomže, dokud nepůjde o normální fyzikální energii, nebude se měřit, přepočítávat, bilancovat na základě zákona zachování, zůstává to slovo pustým zaklínadlem a věda z toho nebude. Pojmový systém exaktní vědy musí přímo podsouvat způsoby myšlení, které odhalují skutečnost. Popis věcí musí být do hloubky souběžný s jejich podstatou - pak se může prolínat pozorování s logikou, empirie se spekulací.

Poslední drastická změna paradigmatu byla spojena s vytvořením mechaniky, velikánem této revoluce byl Newton. Dnes se jen těžko dovedeme vmyslet do vědeckého myšlení těsně před tím - první autoritou scholastických učenců byla bible a

Aristoteles. Mechanika přinesla osvobodivé poznání, že všechno, co se děje, děje se jako vzájemné působení hmotných objektů. Ať jsou jakkoliv malé nebo velké, jejich chování se řídí vcelku jednoduchými rovnicemi. Tato základní představa se časem rozšířila na další formy energie, jinak však věda pracuje stále uvnitř myšlenkového prostoru mechaniky.

Nezbytné rozšíření paradigmatu se týká pojmu *informace*. Chápeme, že všechno má kromě své stránky fyzické také stránku informační. Základní brzdou konzervativní vědy však zůstává utkvělá představa, že *informační stránka reality je jednoznačně určena stránkou fyzickou*. Tento omyl je specifickou formou ideologického materialismu, který se podařilo překonat v humanitních vědách, ne však ve vědách exaktních. Žádoucí změna paradigmatu - neméně osvobozivá než ta předchozí - spočívá v poznání, že *informační procesy jsou autonomním aspektem reality*. Fyzická a informační stránka se vzájemně podmiňují, nicméně teprve souhrn obojího vytváří skutečnost.

Teorii, která poskytuje syntetický popis našeho světa ve fyzických i informačních aspektech, jsem nazval metainformatika. Nejprve stručně naznačím její stavbu a potom ukážu, čím přispívá k pochopení homeopatie.

2. Teoretická báze: metainformatika

Metainformatika je pokusem o úplnou teorii našeho světa, integrující vědecky přijatelným způsobem fyzikální a duchovní poznatky.

Východím pojmem je *informace*, která není pojata ve smyslu statistické fyziky, ale chápe se strukturálně. Tak např. krystal obsahuje málo informace, protože se v něm periodicky opakuje malá strukturní jednotka. Připomíná knihu, v níž čteme stále dokola ABAB. Naopak molekula DNK je informačně velmi bohatá - je striktně uspořádaná, ne však pravidelně. Je to kniha, která sděluje na každém místě něco nového, nic se v ní neopakuje. Náhodné systémy obsahují informaci danou okamžitými polohami a interakcemi částic. Forma, v níž je tato informace obsažena, se může neustále měnit - jako se vlní moře nebo honí mraky po obloze.

Dále zavádíme pojem *koncentrace informace*, který vyjadřuje poměr mezi informací a hmotou

resp. obecněji energií nosiče. Informace zapsaná na disketě je koncentrovanější než informace zapsaná v knize - totéž množství informace je nesené menší hmotou. Mozek je nosičem koncentrovanější informace než třeba nějaká hornina.

Podíváme-li se z hlediska koncentrace informace na *vývoj vesmíru*, uvidíme zřetelný *trend*. Těsně po velkém třesku byl vesmír tvořen částicemi s individuálními pohybovými stavy a četnými nepravidelnými interakcemi, tj. obsahoval jistou výchozí informaci. Hmota postupně kolabuje do izolovaných, převážně periodicky uspořádaných center, jejichž vzájemná interakce se snižuje rozpínáním vesmíru. Procesy probíhající samovolně ve vesmíru (růst entropie) tedy vedou ke *spontánnímu snižování celkové informace*.

Jedinou hypotézou metainformatiky je *zákon zachování informace*. Informace uvolněná samovolnými vesmírnými procesy se neztrácí, nýbrž kumuluje se ve speciálních hmotných či energetických strukturách, charakteristických vysokou koncentrací informace. Takovou strukturou koncentrující informaci je život, *biosféra*. Prvním výsledkem metainformatiky tak je *vysvětlení vývoje života* jako zákonitého komplementu entropie. Život vůbec není nějaká nepravděpodobná náhoda. Živá hmota a její projevy kumulují informaci, která byla původně rozptýlena na mnohem větší hmotě částic volně se pohybujících vesmírným prostorem.

Koncentrování informace ve sféře života samozřejmě nekončí individuálním vědomím. Psychoenergetické a duchovní aspekty naší existence jsou jeho přirozeným pokračováním - ovšem mimo oblast naší přímé evidence. Hmoty či energie, které tu slouží jako nosiče informace, se již vymykají citlivosti našich přístrojů a dost možná i naším znalostem. Jde tedy o informaci ještě koncentrovanější než v nervové soustavě. - Druhou stranou tohoto procesu je koncentrování hmoty do těžkých, velmi hutných hvězd, které obsahují čím dál méně informace - o jejich existenci ovšem dobře víme. Podstatné je, že to všechno jsou různé stránky a úrovně jediného, všudypřítomného a nezvratného vesmírného procesu.

Jediná hypotéza metainformatiky má dalekosáhlé

důsledky v celé šíři lidského poznání. Případně zájemce o podrobnosti odkazují ke knižce vydané nakladatelstvím Paseka [1].

Směrem k homeopatii je zásadně nové zjištění, že život je proces kosmického rozměru, který koncentruje informaci. Je tedy život jevem primárně informačním a jako takový by měl být nahlížen. Tím není nijak zpochybněno, že informace je nesená fyzickým médiem - jde právě jen o rozlišení, co je určující a co je služební. Pozorujeme-li tedy u živých objektů určitý informační jev, je to z hlediska poznání krokem základním a evidence fyzické báze tohoto jevu je krokem druhotným.

Nejvlastnějším zákonem života je koncentrování informace, tedy i minimalizace nosného média. Vývoj živých systémů dospěl k informačním tokům, které probíhají na zatím neznámé nebo neměřitelné energetické bázi - což je pro mechanistickou vědu nepřekonatelnou překážkou. Chceme-li pokročit vpřed, musíme začít *zkoumat informační přenosy jako takové, bez vazby k jejich fyzickým nosičům*. Přitom budeme vždy předpokládat, že nosič existuje, a z informačních vlastností daného problému o něm budeme činit úsudky. V první fázi však pouze obecně rozlišíme funkce typu "vytvoření informace", "přenos informace", "uložení informace", "rozhodování", atd., aniž bychom tyto funkce svazovali s jakýmkoliv reálnými objekty.

3. Homeopatické léčení jako informační proces

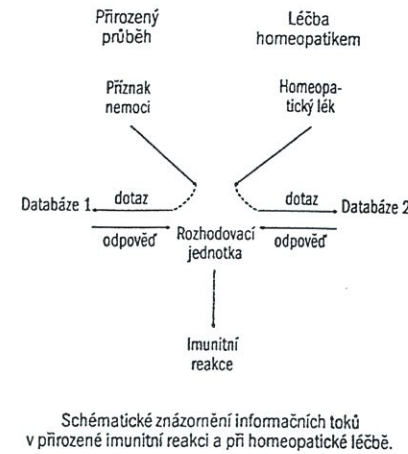
Homeopatická léčba spočívá v *umělému vyvolání obranné či nápravné reakce organismu*. Minimalizované množství účinné látky ukazuje k tomu, že jde o zásah na informačně koncentrované úrovni: Fyzické aspekty účinkování léku jsou velmi skromné. Metainformatika tedy oprávněně staví do centra našeho zájmu nikoliv nosič informace, která účinek vyvolá, ale informaci jako takovou.

Homeopatický lék funguje jako budík na generálním štábu: Spící generálové se proberou, vydají rozkaz armádě a tanky vyjedou proti nepříteli. Nemůžeme říci, že takový malý budík má energii, která uvádí do pohybu armádu. Stejně tak není pravda, že když budík tu energii nemá, tak armádu do pohybu uvést nemůže. Jde o informaci; energie či hmotnost nosiče o ní nevypovídá naprosto nic.

Obecné schéma informačních toků je na obrázku. Jednotlivé bloky jsou symbolické a nepředstavují

konkrétní objekty, nýbrž právě jen odlišné informační funkce. Přirozený průběh odpovědi organismu na výpadek z normálu je znázorněn na levé straně: rozhodovací jednotka eviduje příznak nemoci, položí dotaz databázi a na základě odpovědi spustí imunitní reakci. Je-li tento informační řetězec někde přerušen nebo narušen, imunitní reakce se nespustí nebo je nepatřičná. Homeopatické léčení znázorněné vpravo má iniciovat analogický informační tok. Zdůrazněním odlišnosti databází v obou případech schéma naznačuje, že zdroje apriorních informací jsou obecně různé.

Nyní se blíže podíváme na otázky, které v souvislosti s homeopatií typicky vyvstávají.

3.1 Proč minimalizovaná dávka účinné látky? - hledisko přenosu informace

Chceme přenést jakousi informaci z jednoho místa na druhé: musíme ji do něčeho zapsat. V dávných dobách ji vytesali do kamene nebo vryli do hliněných desek. Chudák posel vláčel balvan nebo batoh cihel. Později zapsali informaci na kůži či na papír. Vešlo se toho více a méně to vážilo, ale nosit takovou středověkou bibli byl stále slušný sportovní výkon. Dnes odnese celou knihovnu na disketě. To jsou specifické formy koncentrování informace, jak jsme o ní mluvili dříve - ovšem nejen naše tvůrce, ale sám život a my s ním směřuje ke stále koncentrovanějším formám informace.

Úplně bez nějaké materiální báze se přenos informace uskutečnit nemůže. Vždycky se s informací musí stěhovat i kus hmoty, signál. Ta hmota je tu jako balast, jako nutné zlo. Čím méně hmoty stačí, tím je přenos efektivnější. Podstatou homeopatie je přenos informace a minimalizace signálu, tj. množství účinné látky, je tedy naprosto samozřejmá. Ovšem nejde tu o lidskou vymyšlenost - jen vstupujeme na příslušné úrovni do informačních drah, které vytvořila sama příroda.

3.2 Proč minimalizovaná dávka účinné látky? - hledisko cílové úrovně

Již víme, že minimalizace nosiče informace je hlavní vývojovou tendencí všeho živého. V případě informačních přenosů jde o signál a na příslušnou úroveň signálu je připravena přijímající strana: Babylónan by si nevěděl rady s disketou a počítači by neprospělo, kdybychom do něj nacpali popsanou cihlu. Tak v případě homeopatie miniaturní množství účinné látky primárně oslovuje jiné systémy našeho organismu než masivní dávka. Síla signálu je tedy sama o sobě informací, která způsobí výběr úrovně, na níž bude organismus reagovat. Přesně tak, jako Babylónan sáhne po cihle a operátor počítače si vezme disketu.

Nesmírně citlivé systémy, reagující na stopová množství účinné látky (či dokonce na fyzicky nepřítomnou účinnou látku), jsou vývojově vyšším vybavením živých tvorů než masivní interakce, na nichž staví mechanistická věda - právě proto, že představují vyšší koncentraci informace. Právě na ně je homeopatické léčení zaměřeno.

Při léčení "podobného podobným" je účinná látka vybrána tak, že ve větším množství by sama vyvolala příznaky, kterými se projevuje choroba. Je to tedy jed a jde o to, aby organismus pacienta "nezpanikařil" a informaci nepřehlédl - totiž aby na účinnou látku nezareagoval na hrubší úrovni. Pokusme se to ilustrovat lapidárními příklady. Když mi někdo hodí na hlavu knihu, nevyvolá na prvním místě můj zájem o její obsah. Anebo: k vysílání Morseovou abecedou není vhodné použít kulomet, protože málokdo bude dlouhé a krátké dávky interpretovat jako čárky a tečky.

Docházíme tedy k poznání, že homeopatická dávka právě svým nepatrným množstvím vyvolá

reakci organismu na žádoucí úrovni, totiž, v našem schématu, aktivizuje rozhodovací jednotku k příslušnému dotazu na příslušnou databázi. Masivní dávka těžé látky by vyvolala jinou odezvu a k žádoucí imunitní reakci organismu by nedošlo.

3.3 Proč minimalizovaná dávka účinné látky? - hledisko nápadnosti informace

Co dělá informaci zajímavou, pozoruhodnou? Co vyvolá naši pozornost? Je to její nepravděpodobnost. Když řeknu "dnes je sobota", je to bezcenná informace, protože všichni víme, že dnes je sobota. Ale kdybych řekl "zítra v poledne sem přijde papež", jistě bych vzbudil vaši pozornost. Stejný efekt má zrno soli v dortu nebo hlas, který zazněl do úplného ticha. Jde vlastně o kontrast mezi informací a pozadím, na němž je vnímána. Na tomto kontrastu závisí, jak informace na sebe upozorní. Čím je kontrast větší, tím jistější je, že informace nebude přehlédnuta.

Jak je to v případě homeopatie: přirovnám to k turistické značce. Bílé proužky nahoře a dole jsou proto, aby se nepřehlédl ten červený uprostřed. A teď si představte, že bychom bílé pozadí zvětšovali a protahovali a červený flíček by byl relativně stále menší a menší. Díky své jinakosti uvnitř toho velkého bílého okolí by byl stále větší raritou, stále nepravděpodobnějším excesem, větším a větším šokem pro pozorovatele. Jde o relativní rozdíl, téhož efektu se dosáhne zmenšováním červeného proužku uvnitř konstantního bílého pozadí - a to už jsme u homeopatie. Červený proužek je účinná látka, bílé pozadí je rozpouštědlo. S mírou zředění roste "nepravděpodobnost" výsledku, čili zvyšuje se jistota, že informace bude akceptována.

3.4 Jak funguje lék, který díky vysokému ředění účinnou látku neobsahuje?

Použijme opět příkladu: Všichni občas najdeme ve schránce upozornění, že máme na poště uložen doporučený dopis. Jdeme a dopis si vyzvedneme. Čím bylo toto upozornění? Neobsahovalo nic z textu dopisu - pouze informaci o dopisu jako takovém. Zato na něm bylo napsáno, na které poště je dopis uložen a kdy si pro něj máme přijít. Byla to informace o informaci, která je nám určena, výzva, abychom si pro ni přišli, a návod, jak dotyčnou informaci získat.

Podobně funguje tableta, která účinnou látku již vůbec neobsahuje. Nevíme, jakou technikou organismus pacienta cílovou informaci získá - ale jisto je, že tableta, která neobsahovala ani stopu účinné látky, postačila jako oznámení o uložení zápisce, jako spojovací článek, výzva k aktivitě a adresa, kam jít a co si tam vzít.

Vraťme se ke schématu informačních toků. Nejjednodušším řešením daného problému je předpoklad, že informace o účinné látce je připravena v databázi 2 a tableta nese pouze adresu k této informaci. Uložení informace o účinné látce do databáze osvětluje následující otázka:

3.5 Jaký je smysl dynamizace (natřepávání)?

K vysvětlení dynamizace nestačí pouhá změna zorného úhlu, soustředění na informační stránku jevu na místo stránky fyzické. Dynamizace totiž probíhá právě na onom pomezí fyzické a informační stránky našeho světa, k jehož popisu je třeba pokročilejší teorie. Připomenou základní postuláty metainformatiky: Při samovolně probíhajícím procesu v jakémkoliv systému se uvolňuje informace. Tato informace se neztrácí, nýbrž kumuluje se ve speciálních hmotných či energetických strukturách.

A teď jak to funguje při dynamizaci: Natřepáváním se uvádějí částice roztoku do nuceného pohybu a tím se zvyšuje celková energie roztoku. Dodaná energie se přirozeným procesem vyžárí, pohyb jeho částic se uklidní. Přitom dochází k produkci informace, která se neztrácí, nýbrž někde se ukládá. V rámci našeho schématu se tato informace ukládá v databázi 2 jako specifikace účinné látky. V ilustraci z pošty je to právě ten uložený dopis. Ovšem, kde to je fyzicky, zatím nevíme.

Jinak můžeme také říci, že při dynamizaci účinná látka "o sobě dává vědět". Čím víc se s tím míchá, třepe a přelévá, tím víc informace se z toho vymačká.

3.6 Proč je trvalost účinku nejdelší u extrémních ředění?

Je-li léčebný účinek vázán na přítomnost účinné látky v organismu, pak pro trvání či obnovu účinku je nutno znovu podávat tablety. Jestliže se však organismus při první aplikaci naučí pro potřebnou informaci si podle potřeby sáhnout, pak léčebný

mimoakademických věd a vzájemná komunikace tak je oboustranně plodná.

Na závěr mi dovoluji několik slov nad rámec homeopatie. Je jistě potěšitelné, že metainformatika přispívá k pochopení homeopatie, astrologie apod. Jenomže ono je to jenom proto, že poskytuje mnohem hlubší a celistvější pohled na náš svět. Koncentrování informace nekončí u nás a nekončí homeopatickými tabletami. Přirozeným pokračováním tohoto procesu je duchovní život. Cílem někde daleko před námi nebo nad námi je absolutně koncentrovaná informace, totiž bůh. I my sami jsme informací uprostřed cesty, která začíná velkým třeskem a končí v bohu. A tak nahlížení do malých tajemství našeho života a světa je jako sladké hrozinky v dortu, ale hlavní je přece jen ta svíčka nahoře, která svítí až na konec naší cesty.

Literatura:

1. Lauschmann, H.: Metainformatika. Paseka, Praha 1996

ZATRIEDENIE A STRUČNÁ CHARAKTERISTIKA ŠAMANIZMU

MUDr. Igor VAVRINA

V posledných desaťročiach badať v odbornej literatúre zvýšenie záujmu o šamanizmus. Pre pochopenie podstaty problému sú najväčším prínosom práce, ktoré v sebe spájajú hľadisko vedy, ako i osobnú skúsenosť autora so šamanskou praxou. Označenie - šamanizmus - úzko súvisí s termínom šaman, ktorý pochádza pravdepodobne z tunguzsko-mandžuského slova "saman", ktoré možno preložiť slovom čarodejník, kúzelník. Pri pozornom sledovaní tématiky zisťujeme, že problémy začínajú už pri výklade samotného pojmu šamanizmu. Šamanizmus sa najčastejšie chápe ako prvotná forma náboženstva. Vychádzajúc z významu latinského slova "religio" - spojenie, možno náboženstvo chápať ako súbor dogiem a

účinek trvá tak dlhou, dokud organismus tuto schopnosť nezapomene alebo informácie tam, kde je uložená, nezanimie. Je to zcela analogické tomu, jak podle potřeby chodíme do knihovny pro určitou knihu.

Tableta s extrémně ředěnou látkou tedy může způsobit nejen to, že organismus získá informaci aktivizující imunitní systém, ale i to, že si zapamatoval, že za dané situace tato informace pomáhá a jak se získává. Pak při nové potřebě již organismus funguje sám a podání léku není třeba.

Ze schématu je patrné, že přitom musíme uvažovat s účastí další informační dráhy, která celý proces uvede do pohybu. Např. rozhodovací jednotka eviduje příznak nemoci a přirozený mechanismus je nahrazen až v komunikaci s databází, nebo do hry vstupuje psychika, apod.

ZÁVĚR

Metainformatika nám umožnila podívat se na homeopatii novým pohledem při zachování nezbytné racionality. Klíčové aspekty homeopatie, které se v mechanistickém pojetí jeví být v rozporu se zdravým rozumem, jsme vřadili do nového kontextu a našli pro ně zatím sice velmi obecné, avšak logické zdůvodnění. Úplně jasný je základní paradox homeopatie, totiž ředění účinné látky: Léčí se tu informací a informace se vyrábí vším tím ředěním, mícháním, přeléváním a natřepáváním. A z toho vyplývá: Čím vyšší ředění, tím musí být lék účinnější - a to také je.

Pojem informace nám neposloužil jako zaklínadlo, aby řeč vypadala vědecky. Obecné vlastnosti fenoménu informace jsme aplikovali na jeden paranormální jev, a troufám si tvrdit, že minimálně kousek té paranormality vzal za své.

Na tento nový pohled navazuje úkol pro specialisty: Sérii vhodně postavených experimentů zjišťovat vlastnosti dílčích informačních přenosů. Velmi podobně, jako když rozvedka proniká do tajné informační sítě. Vystopování nosičů informace může přijít až úplně nakonec a bude tím snazší, čím více o povaze informačních toků budeme vědět.

Metainformatika je však hypotéza a čeká na experimentální ověření. Specifické důkazy mohou vzejít i z homeopatie a jiných zatím

rituálov, ktorých zmyslom je nadväzovať spojenie s bohom. Náboženstvo teda privádza človeka k bohu. Šamanova úloha v spoločenstve je však omnoho širšia. Je tu pochopiteľne badateľný i náboženský kontext, ale to je iba jeden z aspektov celej problematiky. Ak chceme dať šamanizmus do priameho súvisu s niektorým náboženstvom, tak s animizmom. Šamanizmus a animizmus však nie sú totožné, animizmus je iba súčasťou šamanizmu. M. Eliade definuje šamanizmus ako archaickú techniku extázy. A. Hultkrantz charakterizuje šamanizmus ako komplex názorov, obradov a tradícií, zhromaždených okolo šamana a jeho činnosti. Ďalšia definícia hovorí o šamanizme ako o extatickej liečiteľskej tradícii, týkajúcej sa techník uvedenia, udržania a interpretácie živých prežitkov zvýšenej mentálnej predstavivosti, vznikajúcej vo vedomí navodených zmenených stavoch vedomia šamana. Uvedené definície však nezachytávajú podstatu a význam šamanizmu. Tie sú práve v skutočnosti, že šamanizmus "je pravdepodobne najstaršou duchovnou disciplínou na svete" (J. Matthews, 1991). Fakticky zhodný názor má M. Eliade, keď uvádza, že "šamanizmus je najstaršia a najrozšírejšia okultná tradícia". Tiež M. Harner chápe šamanizmus ako metódu a nie ako náboženstvo s pevnou sústavou dogiem.

Ako vidno z uvedeného, jedným z najcharakteristickejších prejavov šamanizmu je navodenie stavu označovaného ako extáza (m. Eliade), tranz, stav Castanedovej nebežnej reality, stav jasnovidej reality Le Shana, Harnerov šamanský stav vedomia, stav "snívania" austrálskych domorodcov, prípadne stav rozšíreného vedomia. Sú to všetko synonymá slúžiace na označenie zmeneného stavu vedomia. Šaman dosahuje túto zmenu viacerými technikami, založenými na hyperstimulácii, alebo hypostimulácii senzorických systémov. Medzi najčastejšie patria: 1.) zvukové pomôcky, 2.) tanec, 3.) halucinogény (psychedelická), 4.) fyzická alebo senzorická deprivácia, 5.) meditácia, 6.) pestovanie vnútorného ohňa.

1.) Zvukové pomôcky: bubny, hrkálky, paličky, didžerídú austrálskych domorodcov, dlhé zahnuté rohy Tibeťanov, mušle, použitie ľudského hlasu (spev). Posledné tri spomínané nástroje a spev (tiež mantry) zasahujú svojim pôsobením i do dychových techník. R. Noll (1985) uvádza

hyperventiláciu medzi technikami používanými šamanmi k zmene stavu vedomia. Niektorí autori (D. Ywahoo 1987) zastávajú názor, že "spev a bubnovanie poskytujú príležitosť k vyrovnaniu aktivít pravej a ľavej mozgovej hemisféry". J. Achterbergová (1985) sa domnieva, že popevky, ktoré sú častokrát iba hláskami zlepenými dohromady a pre ktoré v jazyku bežnej reality neexistuje interpretácia alebo preklad, môžu slúžiť k obídniu logickej časti mozgu a k podráždeniu intuitívnej časti. A. Neher (1961, 1962) vo svojej štúdií sledoval EEG u zdravých pokusných osôb počúvajúcich zvuk bubna s nízkou frekvenciou a vysokou amplitúdou. Autor dospel k záveru, že rozsah frekvencie 4 - 7 Hz indukuje rytmus théta. Bubnovanie na frekvencii alfa (7 - 13 Hz) stimuluje v mozgu alfa rytmus. Alfa rytmus je primárna frekvencia produkovaná elektromagnetickým poľom Zeme. Vlnová dĺžka okolo 10 Hz je primárnou frekvenciou všetkých zvierat. Hĺbka tranzu je teda závislá na tempe úderov. O možnosti pomocou bubnovania navodiť théta rytmus podrobne píše J. Jílek (1982) v práci s indiánmi kmeňa Sališ pri obrade Tanca duchov. Zistil, že rytmus mal frekvenciu od 0,8 do 5 Hz. O mantrách sa tvrdí, že majú účinok nielen na vedomie speváka a prípadného poslucháča, ale že aktivizujú čakry. V šamanizme je mimoriadne dôležitá najmä tretia čakra, ktorej energia vyjadruje osobnú moc.

2.) Tanec: používa sa prakticky vo všetkých kultúrach, najmä v kombinácii so zvukovými pomôckami (hudba, spev). Snáď menej časté je použitie tanca v oblastiach, kde sa dominantne využívajú halucinogény.

3.) Halucinogény: sú látky, ktoré majú schopnosť kvalitatívne meniť psychiku človeka a vyvolávať stavy zmeneného prežívania vnútornej i vonkajšej reality. Z uvedeného vidno, že tieto látky nevyvolávajú iba halucinácie. Preto P. Furst (1976) uvádza, že označenie "halucinogény" je považované za nepresné a nahradzuje sa termínmi: psychedelická (mysel odhaľujúce), psychodysleptická (mysel rozrušujúce) fantastikanty, psychotropiká, psychotény, oneirogény (sny produkujúce), entheogény (sprostredkujúce náboženskú skúsenosť), phanerothymy (pocity zviditeľňujúce), psychometiká (psychózu napodobňujúce), schizotoxíny. Ako halucinogény boli používané psychoaktívne rastliny, huby, výlučky živočíchov. Z

rastlín bol používaný tabak, durman, ruľík zlomocný, muškátový orech. V rovníkovej Afrike sa používa iboga. Amazonskí indiáni používajú na prípravu halucinogénneho nápoja rastliny z rodu Banisteriopsis. Nazývajú ho caapi, mihi, dapa, pinde, natéma, yajé. V kečuánštine je tento nápoj nyzývaný ayahuasca "vino duše". Z halucinogénnych húb sa používajú lysohlávky, muchotrávka červená - wapaq korjacej mytológie. Zaujímavá je v tomto prípade možnosť užitia účinných látok dvoma spôsobmi. A to priamo zjednením surových húb alebo jej zmesi s vodou, mliekom či tvarohom, prípadne tiež s upraveným jačmeňom, medom. Druhý spôsob spočíva v požití moča osoby, ktorá strávila muchotrávkou prvým spôsobom. Sibírski Korjakovia vedia oddávna, že moč osoby opojenej muchotrávkou má silnejšie opojné účinky, než huba samotná a že tento efekt pretrváva dlho po jej požití (G. H. Langsdorf 1809). Použitie druhého spôsobu umožňuje skutočnosť, že muscimol sa vylučuje močom prakticky v nezmenenej forme. Muchotrávku, usušenú pokiaľ možno na slnku, užívajú všetky severské kmene od údolia Obu až po Čukotku. Z kaktusov je pre svoje psychotropné účinky najpoužívanejší peyotl, posvätná kaktus Huicholov hikuři, určený ako Lophophora williamsii. Používa sa i Trichocereus pachanoi, ktorý rovnako ako peyotl obsahuje meskalin. Stretávame sa i s použitím látok produkovaných živočíchmi. Medzi najúčinnnejšie patrí ropuší jed.

4.) Fyzická alebo senzorická deprivácia: do tejto skupiny patria napríklad rôzne druhy pôstu (zdržovanie sa jedál, tekutín, soli), ktoré vedú k poruchám rovnováhy elektrolytov, k hypoglykémii a dehydratácii. Patrí sem i viacdnové odopieranie si spánku. Používa sa i sebamrazačenie, mučenie (sebabíčovanie, drásanie zvieracími zubami, tŕňmi, prepichovanie tela tŕňmi, hákmi, na ktorých môže byť šaman zavesený), vyvolanie krvácania, vedúceho k závažnej strate krvi, vystavovanie sa živlom (dlhodobé ponáranie sa takmer až na hranicu utopenia, ponáranie sa do ľadovej vody, využívanie potných chýží a iných zariadení podobných saune, dlhodobé vystavovanie sa slnku bez hradenia elektrolytov a tekutín, naviac za posilňujúceho účinku rozložených ohňov). Zaraďujeme sem i autohypnózu, použitie zrkadiel z pyritu, obsidiánu a ďalších materiálov. Mnohé obrady sa vykonávajú v noci alebo so zatvorenými očami, aby sa oddelila bežná realita. Šamani sa na rôzne dlhé obdobia

izolujú v hlbokých jaskyniach alebo v jednotvárnej krajine tundry, prípadne púšte.

5.) Meditácia: techniky riadenej imaginácie alebo vizualizácie sú súčasťou všetkých historických ezoterických systémov bez výnimky. R. Noll (1985) popisuje výcvik šamana ako rozvoj zvýšenej schopnosti mentálnej predstavivosti. "Pestovanie videnia" charakterizuje ako dvojfázový proces. Prvou fázou je zvyšovanie živosti vnútornej vizuálnej predstavivosti. Na ňu naväzuje druhá fáza, ktorá pozostáva zo zvýšenia kontroly nad vnútornou predstavivosťou. Poznatky z výskumu meditácie (Benson, Beary a Carol 1974; H. Benson 1975) ukazujú, že stimul (zvukový alebo iný) nemusí byť ani vonkajší, ale stačí predstava na vyvolanie fyziologickej odpovede, vrátane spomalenia tepu, poklesu krvného tlaku a svalového napätia, ako i zvýšenej aktivity alfa a théta na EEG. Z uvedeného vyplýva, že bez schopnosti vnútorného vnoru a riadenej predstavivosti je akákoľvek šamanská prax nemysliteľná.

6.) Pestovanie vnútorného ohňa: jeho vzbudenie a pestovanie je úplne odlišnou technikou ako použitie vonkajšieho tepelného zdroja, i keď vedie k rovnakému želanému výsledku. U šamanov arktického pásma umožňuje pestovanie vnútorného tepla vytvorenie odolnosti voči extrémnemu chladu. Okrem toho však šamani považujú vnútorné teplo za cestu k poznaniu.

Využívajúc jeden z uvedených spôsobov, dostane sa šaman do stavu rozšíreného vedomia, v ktorom "získava prístup k poznaniu, k moci, uzdravovaniu, k harmonickej jednote ducha a osobnosti, učí sa komunikovať s rastlinami, zvieratami a elementárnymi duchovnými silami prírody" (M. Drake 1991). Podľa prakticky globálne rozšírenej šmanskej kozmológie, je svet chápaný ako sústava troch rovín - Neba, Zeme a Podsvetia - spojených ústrednou osou. Os prechádza otvorom, ktorým zostupujú bohovia na Zem a mŕtvi do Podsvetia. Rovnakým otvorom môže duša šamana lietať hore alebo dolu behom svojich ciest do Neba alebo do Podsvetia (M. Eliade). Centrálna os je chápaná ako Strom sveta, Most, Schody, prípadne ako stĺp podopierajúci dom, jurtu alebo stan. Keď sa bližšie prizrieme "Stromu sveta" nazývanému tiež "Strom života", vidíme, že na jeho vrchole sedí vták (spravidla orol) a v koreňoch sa ukrýva had. U

abakanských Tatárov je centrálna os predstavovaná bielou brezou so siedmymi zárezmi, šamani Vogulov stúpajú do neba po rebríku so siedmymi priečkami. Takisto "Vesmírne stĺpy" Ostjakov majú sedem zárezov. Existujú však i iné čísla vzťahujúce sa k počtom vetiev a zárezov (3,9,17,33), avšak číslo sedem sa predsa len vyskytuje najčastejšie. Uvedená kozmologická koncepcia nie je výlučnou súčasťou ideológie šamanizmu. Je to univerzálne rozšírená myšlienka spojená s vierou v možnosť priamej komunikácie s nebesami. Vesmírna os je v dennom živote zastúpená ústredným stĺpom domu, horným otvorom stanu alebo oltárom. To znamená, že každé ľudské obydlie smeruje k "strediu sveta" a že každý oltár, strom alebo dom umožňuje prechod z jednej roviny do druhej a teda i výstup do neba (M. Eliade 1964). Výstup do neba je realizovaný po jednotlivých vetvách, zárezoch, schodoch, stupňoch, priečkach rebríka, ktoré na úrovni individua predstavujú energetické centrá. V šamanizme sú s týmito energetickými centrami spojené "silové zvieratá", nazývané tiež "zvieratá moci". Získaním "zvieratá moci" sa aktivizuje príslušné energetické centrum. S každým energetickým centrom - okrem najvyššieho, siedmeho - môže mať šaman spojené až dve "zvieratá moci". Okrem zvieratá patrí ku každému energetickému centru i vlastná farba, vôňa a tón. Podľa týchto ukazovateľov je šaman schopný rozpoznať jednotlivé úrovne, ktoré navštívil na svojich cestách.

Postavenie šamana v spoločnosti bolo a je význačné nielen pre jeho sprostredkujúcu úlohu medzi svetom sakrálnym a profánnym, ale okrem úlohy duchovného vodcu funguje ako liečiteľ, historik kmeňa s priamou väzbou na predkov a ich tradície, umelec, osoba podieľajúca sa na zabezpečovaní a uskladňovaní potravinových zásob kmeňa, osoba chrániaca spoločenstvo pred následkami prírodných katastrof (prostredníctvom ovládania živlov), ekolog v najširšom slova zmysle, udržiavajúci rovnováhu v rámci vzťahov medzi jednotlivými členmi spoločenstva a tiež vzťahov k ostatným kmeňom, ako i k celej prírode.

Pre úspešné zvládnutie všetkých úloh musí byť šaman duševne i telesne dokonale zdravý. Silný a životaschopný je však nielen šaman, ale i šamanizmus. Okrem nezastúpiteľnej úlohy, ktorú zohral v dejinách vývoja ľudstva je pre mnohých atraktívny i dnes. Dôvodom je priama duchovná

skúsenosť, ktorú umožňuje bez akéhokoľvek prostredníka, pre jednoduchosť metód a nenáročnosť prostriedkov používaných v šamanizme na dosiahnutie cieľa.

PÔST - VÝZNAMNÝ PROSTRIEDOK NA UPEVNENIE A PRINAVRÁTENIE ZDRAVIA

MUDr. Štefan KOŠLÍK, CSc.

Psychotronika je Medzinárodným združením pre výskum psychotroniky (IAPR) definovaná ako interdisciplinárny vedný odbor, ktorý skúma dištančné interakcie medzi živými organizmami a ich prostredím. K realizácii tejto interakcie medzi živými organizmami je však potrebná určitá energia. Jednou z jej najvýznamnejších zdrojov pre človeka je výživa, čiže proces, ktorým prijíma, spracúva a využíva potravu. Toto konštatovanie môže byť zdánlivo v protiklade s názvom mojej prednášky, z ktorého vyplýva, že na zdravie môžeme pozitívne vplývať tým, že sa tohoto zdroja energie zriekneme, respektíve ho zredukujeme. My však vieme, že aj väčšinou protikladne pôsobiace sily jin a jang jedna bez druhej nemôžu existovať a že napríklad veľké jin sa mení na jang a opačne. Tak je to aj s výživou, resp. s jej vzťahom ku zdraviu. Pokiaľ človek nie je duchovne na takej vysokej úrovni, že si veľkú časť energie dokáže získať priamo z kozmu resp. pomocou dýchania, je pri získavaní energie závislý predovšetkým na výžive. A to platí pre drvivú väčšinu ľudstva. U nich teda nedostatočná výživa znamená nedostatok energie a z toho vyplývajúci pokles obnovy telesných tkanív a iných potrebných látok a tým okrem iného aj pokles odolnosti voči choroboplodným vplyvom, čiže riziko ochorenia. Žiaľ, v takejto situácii sú 2/3 ľudstva. U zvyšnej tretiny však práve naopak platí, že väčšina ochorení je dôsledkom nadbytočného príjmu potravy všeobecne resp. nadmernej konzumácie určitých súčastí stravy. Že to nie je problém iba našej súčasnej civilizácie, o tom svedčí aj údaj na

staroegyptskom papyruse: "Žijeme z ľ z toho, čo spolykáme, zo zvyšných ľ žijú lekári". No a práve preto, aby naša strava živila nie lekárov, ale naše telo, čiže inými slovami aby nebola zdrojom našich chorôb, ale aby slúžila k udržiavaniu, upevňovaniu a prípadne aj k prinavráteniu zdravia, mali by sme sa zbaviť niektorých nedostatkov v našej výžive. Nimi sú totiž väčšina obyvateľstva - najmä vo vyspelých civilizovaných krajinách - denne ohrozuje resp. poškodzuje svoje zdravie. Nie je témou tejto prednášky hovoriť podrobnejšie o týchto nedostatkoch, spomeniem ich teda len heslovite.

Nedostatky v našej výžive by sme mohli rozdeliť do dvoch veľkých skupín. Tá prvá sa týka nedodržiavania zásad tzv. racionálnej výživy a tá druhá nerespektovania zásad prirodzenej výživy. Tú prvú skupinu opäť možno rozdeliť na 2 podskupiny. V tej prvej ide o nadbytočný príjem určitých súčastí stravy - tukov, cukrov, kuchynskej soli, celkového množstva kalórií, ale aj určitých zdravoti neprosievajúcich až škodlivo pôsobiacich látok, ako napr. kofeínu, alkoholu, príchucovadiel, konzervačných látok atď. V tej druhej podskupine naopak ide o nedostatok príjmu a to niektorých vitamínov, minerálnych látok, najmä stopových prvkov a vlákniny, čoho príčinou je najmä nedostatočná konzumácia ovocia a zeleniny. Voči prirodzenému spôsobu výživy človeka sa prehršujeme najmä nadmernou konzumáciou bielkovín všeobecne, škodlivým prevládáním podielu živočíšnych bielkovín, resp. živočíšnej potraviny všeobecne nad rastlinnými, neúmerne vysokým podielom tepelne spracovanej potravy na úkor prirodzených či súrových potravín, ďalej nerespektovaním či nedostatočným rešpektovaním niektorých kritérií biologickej hodnoty stravy, akými sú napr. biologická radiácia, kyselino a zásadotvornosť, kombinácia potravín atď. Za nedostatok v našej výživovej teórii a praxi možno označiť aj generalizovanie niektorých skutočností s obmedzenou platnosťou. Myslíme tým najmä historicky, biologicky a zdravotne neodôvodnenú tézu o takmer nahraditeľnej hodnote mäsa, ale aj tézu o nenahraditeľnosti mlieka vo výžive - pri ignorovaní či nedostatočnom rešpektovaní reálnych, či potencionálnych rizík konzumácie uvedených potravín. Za jeden z mnohých ďalších nedostatkov v našej diétológii možno označiť aj podceňovanie či aspoň nedocenenie možného preventívneho a liečebného účinku pôstu. Na rozdiel od hladovania

(ktoré je dôsledkom nejakého stavu núdze), pôstenie znamená dobrovoľné zrieknutie sa stravy či niektorých jej súčastí za účelom zdravotným alebo etickým, napr. náboženským. Pokiaľ nejde o človeka s chronickým nedostatkom potravy, ale o "bežne" sa stravujúceho človeka - vrátane takého, ktorý dodržiava zásady tzv. racionálnej výživy - je pravdepodobnosť hraníciaca s istotou, že buď prijíma celkovo viac potravy, než koľko potrebuje, alebo prijíma priveľa zdraviu neprosievajúcich či škodlivých látok. A preto u takýchto ľudí je pôst prostriedkom, ktorý je prospešný pre zdravie a to v podstate z dvoch príčin. Po prvé - zniží sa príjem nadbytočných a teda organizmus zafažujúcích látok, či látok priamo škodlivých. Po druhé - v čase keď neprijímame potravu alebo zmenšíme jej prísun umožňujeme nášmu tráviacemu ústrojenstvu stráviť či "spracovať" nespracované či nedostatočne spracované, teda potenciálne či reálne škodlivé zbytky predchádzajúcej potravy.

Pochopiteľne miera a spôsob pôstenia sú rôzne. Pre niekoho je pôstením už to, že v niektoré dni prijíma menej potravy ako inokedy, pre niekoho sú to dni, kedy neprijíma mäso, pre niekoho dni, v ktorých prijíma iba niektorý druh potravy napr. ovocie alebo zeleninu, pre niekoho dni, kedy prijíma iba tekutú stravu a podobne. Najprísnejším pôstom je prijímanie iba vody. Aj dĺžka pôstu je rôzna - od pol dňa až po niekoľko týždňov. Dlhšie pôsty, ktorých cieľom je ovplyvnenie nejakého konkrétneho, obvyčajne ťažkého, ochorenia musia byť vykonávané pod dohľadom skúseného lekára. Chyby pri realizácii dlhšieho pôstu môžu mať totiž negatívne účinky resp. sa jeho prirodzené, neprijemné ale väčšinou iba prechodné prejavy môžu niekedy až veľmi nebezpečne zväzňovať. Najčastejšie chyby sa dejú na začiatku a po skončení pôstu. Keď totiž pôst začína náhle, teda v stave, keď náš organizmus je "plný" nedotrávených, škodlivých sploďín, prechod príslušných metabolitov do krvi (odkiaľ sa dostávajú k eliminačným orgánom) je priveľký a môže spôsobovať výrazné prejavy počiatkovej autointoxikácie organizmu. Zdrojom škodlivých látok môže byť aj spaľovanie priveľkého množstva zásobných tukov, ktoré sú prirodzeným skladištom jedovatých látok. Preto obézni ľudia znášajú hladovanie resp. pôstenie ťažšie ako ostatní a preto sa na dlhší pôst treba pripravíť postupným znižovaním prijímaného množstva potravín a to najmä tých potenciálne či reálne

škodlivých. Ešte väčšie riziko však hrozí, keď dlhší pôst náhle prerušíme. V čase pôstu či hladovania sa totiž zmení systém fungovania tráviaceho ústrojenstva a škodliviny, s ktorými sa za bežných podmienok dokážeme pomerne dobre vysporiadať pôsobia po určitom dlhšom trvaní pôstu oveľa škodlivejšie, zhubnejšie. Preto stravovanie v období po skončení dlhšieho pôstu - tzv. návratná diéta patrí medzi najzávažnejšie momenty, resp. medzi najväčšie umenie správneho absolvovania dlhšej pôstnej kúry. Závažnou chybou pri pôstení môže byť aj nedostatočný príjem tekutín, ktoré slúžia na rozpustenie jedov a ich vylúčenie z organizmu.

Pri snahe ovplyvniť niektoré závažné, napr. nádorové ochorenie sa diétne opatrenie obyčajne kombinuje s inými opatreniami, či liečebnými zásahmi. Jednou z takýchto známych liečebných kúr je tzv. Bressova liečebná kúra. Tá je známa najmä ako protinádorová kúra, ale jej kratšia modifikácia sa používa aj pri liečbe iných ťažkých ochorení. Jej základným pilierom je 42- resp. 21-dňové obdobie pôstu, počas ktorého pacient neprijíma žiadnu tuhú potravu, iba zeleninovú šťavu a 3 druhy čajov. Okrem vylúčenia príjmu škodlivých látok potravou možno pozitívne ovplyvnenie ochorenia vysvetliť aj ďalšími mechanizmami. Na nedostatok výživy (a to najmä bielkovín) sú nádorové bunky mimoriadne citlivé a zrejme to znášajú ťažšie ako zdravé bunky. To znamená, že dlhodobým pôstom sú podstatne viac poškodené nádorové, než zdravé bunky. Mimochodom s tým súvisí aj škodlivosť tzv. výživných diét u pacientov s onkologickými ochoreniami. Kým nadbytok bielkovín - a to najmä živočišných - je pre zdravý organizmus iba škodlivou záťažou, pre nádorové bunky je takýto stav výhodný.

Zeleninová šťava sa získava z cvikly, mrkvy, zeleru, redkvičky a ev. aj zo zemiaku. Jej pozitívum spočíva v tom, že prostredníctvom nej organizmus získava okrem minima výživných látok aj vitamíny, minerálne látky a hlavne nezničené enzýmy, ktoré slúžia nielen na udržanie životných funkcií, ale aj na boj s chorobou. Pri Bressovej kúre sa používajú nasledovné tri čaje: šalviový, s pridaním štipky mäty piepornej, medovky a ľubovníka; ďalej tzv. obličkový čaj, na prípravu ktorého potrebujeme prasličku, žihľavu, stavikrv vtáci a ľubovník a nakoniec čaj z pakostu smradľavého. Je pochopiteľné, že tieto čaje môžu svojimi liečivými účinkami pozitívne pôsobiť na chorobný proces. Pán Breuss vo

svojej knihe "Leukémia a iné zdánlivo nevyliciteľné choroby sú liečiteľné prírodnými prostriedkami", ktorá okrem nemeckého originálu vyšla aj vo francúzštine, taliančine, srbo-chorváčtine a v slovenčine udáva, že svojou metódou vyliečil asi 40 000 chorých. Aj keď knižka je písaná rozprávačským štýlom, ktorý pochopiteľne nezodpovedá kritériám odbornej publikácie, môže byť užitočnou informáciou aj pre lekárov. Varujem však pred "samoliečbou" na základe príručiek, či návodov v rôznych brožúrkach, či laických časopisoch. Veď v prípade Bressovej metódy ide o veľmi dlhé obdobie pôstu, indikované obyčajne pri závažných ochoreniach a preto by sa mala robiť iba pod dohľadom skúseného lekára - dietológa, ev. v spolupráci s inými odborníkmi. Aj na našom oddelení sme túto metódu vyskúšali - pričom sme ju trochu modifikovali, či doplnili tým, že sme detoxikáciu organizmu podporili aj črevnými výplachmi. Prítom sme vychádzali z odporúčaní Gersona, ktorý pre tento účel používal extrakt čiernej kávy. Milovníkov čiernej kávy však musím upozorniť, že tento detoxikačný účinok nemožno dosiahnuť jej perorálnym použitím (čo je mimochodom pri gersonovej liečebnej metóde prísne zakázané).

Zatiaľ mám skúsenosti s touto metódou vykonanou u 13 pacientov. Z toho piati pacienti s nenádorovým ochorením absolvovali 21-dňovú verziu, ostatní ôsmi pacienti verziu s 42-dňovým obdobím neprijímania tuhej stravy, pričom šiesti z nich mali malígne a dvaja benígne nádorové ochorenia. Získané výsledky sú v niektorých prípadoch veľmi povzbudivé, v niektorých sa však naše - snáď prehnane optimistické - očakávania nespĺnili.

U piatich pacientov s 21-dňovou variantou išlo o nasledovné ochorenia: stav po náhlej príhode mozgovno-cievnej, ďalej o výraznú obezitu s poruchami metabolizmu cukrov a tukov, o cytomagalovú infekciu s chronickým priebehom, o nefropatiu s obojstrannými obličkovými kameňmi a piaty pacient som bol ja sám - s hlavnou diagnózou "zvedavosť". Celkove títo pacienti znášali kúru dobre, časť z nich dokonca tvrdila, že po skončení kúry boli v lepšej kondícii ako pred ňou.

Čo sa týka onkologických pacientov, myslím si, že môžem konštatovať, či predpokladať, že celkovo bola kvalita ich života lepšia než to býva pri

chemoterapii. Ostatne posúďte sami z krátkych zauzústí:

U prvej pacientky po operácii v r. 1987 došlo k recidíve benígneho meningiómu. V polovici r. 1994 bola onkológom vyslovená urgentná indikácia k operácii. K nej však nedošlo, namiesto toho pacientka absolvovala Bressovú kúru. Pri a po nej došlo k ústupu subjektívnych obtiaží a dva a pol mesiaca po skončení kúry na CT konštatované výrazné zmenšenie nádoru.

U druhej pacientky s benígnym nádorom štítnej žľazy sa tento po skončení kúry zmenšil, ale potom sa opäť zväčšil a pacientka sa podrobila klasickej operácii.

Tretí pacient s pokročilým štádiom rakoviny pľúc absolvoval chemoterapiu, v priebehu ktorej došlo k torpidnému zvracaniu, ktoré prakticky neumožňovalo prijímať žiadnu potravu a ku antibiotikami nazvládnuteľnej horúčke. Jeho stav bol hodnotený ako infaustný, s predpokladaným exitom behom niekoľkých dní. Vtedy bola zahájená Bressova kúra, v priebehu ktorej sa pacient dostal do relatívne veľmi dobrého stavu. RTG vyšetrenie tesne po skončení kúry vykazovalo nepatrné zmenšenie nádoru. Pacient zomrel dva a pol mesiaca po skončení kúry, pričom nemožno vylúčiť, že k tomu prispel aj sám - nedodržaním určitých našich odporúčaní.

Štvrtá pacientka s ťažkou depresiou po OP nádoru hrubého čreva odmietla chemoterapiu a rozhodla sa pre absolvovanie Bressovej metódy. T.č. - t.j. tri roky po jej skončení - sa má veľmi dobre, depresiami netrpí a nádorové markery má v medziach normy.

Piata pacientka mala v r. 1991 amputáciu prsníka pre rakovinu, neskôr došlo k metastázam do kože, ktoré boli liečené chemoterapiou. Začiatkom tohoto roku zistené nádorové bujnenie v oblasti maternice a ľavého vaječníka. Pacientka odmietla chemoterapiu a na základe článku v dennej tlači sa rozhodla pre liečbu Bressovou metódou. Bol som požiadaný o konzultáciu resp. usmernenie prípravy a priebehu tejto liečby. Žiaľ, pacientka exitovala ešte pred ukončením liečby.

U šiestej pacientky s veľmi rýchlo rastúcou rakovinou vaječníka bola po OP vyslovená veľmi zlá prognóza. Po dohode s príbuznými sa pacientka

rozhodla absolvovať Bressovu liečebnú metódu. Asi do jej polovice bol priebeh veľmi priaznivý, potom náhle došlo k ťažkej lézii pečene a pacientka exitovala tesne po skončení kúry. Za jednu z možných príčin zlyhania pečene možno pokladať event. aj sérovú hepatitídu.

U siedmej pacientky 5 rokov po ablácii prsníka pre rakovinu s následnou chemoterapiou a rádioterapiou došlo ku vzniku rakoviny v druhom prsníku. Pacientka sa rozhodla pre naturálny spôsob liečby a po konzultácii a príprave na našom oddelení absolvovala Bressovu metódu, kombinovanú s ďalšími naturálo-medicínskymi liečebnými postupmi. T.č. - zhruba tri mesiace po absolvovaní kúry - je v dobrom stave, pracuje a na USG zistené významné zmenšenie prsníka. T.č. je na surovej strave.

Ôsma pacientka pred 30 rokmi absolvovala operáciu štítnej žľazy údajne pre jej výrazne zvýšenú činnosť. Pred dvomi rokmi bola operovaná pre rakovinu hrubého čreva. V lete toho roku zistené metastázy v pečeni, pričom pri chirurgickom výkone konštatované, že stav je neoperateľný. Pacientka odmietla chemoterapiu, dala sa na liečbu metódami naturálnej medicíny a po príslušnej príprave na našom oddelení bola 1.X. toho roku zahájená Bressova liečebná kúra. Asi po 10 dňoch jej trvania došlo k veľmi nepríjemným prejavom - zvracaniu, nutkaniu na zvracanie a nemožnosti konzumácie zeleninovej šťavy. Súčasne boli prítomné známky výrazne zvýšenej činnosti štítnej žľazy - výrazne zrýchlený pulz a zvýšený krvný tlak a zvýšenie plazmatických hodnôt tyreoidálnych hormónov (v prípade trijódtyronínu až 10-násobne). Okrem toho v tom čase výrazne vystúpili aj hodnoty pečenej testov - ALT tiež až 10-násobne. Po určitých úpravách pacientka pokračovala v pôstnej kúre, toho času sa blížila ku jej koncu. Pacientka sa má relatívne dobre, hodnoty tyreoidálnych hormónov sú v norme, upravili sa aj hepatálne testy.

Skúsenosti, ktoré sme získali pri aplikácii Bressovej metódy spolu s pozitívnymi skúsenosťami získanými pri ovplyvňovaní gastrointestinálnych, imunoalergických, kĺbových a mnohých iných ochorení rôznymi formami pôstu potvrdili, že diétne opatrenia môžu byť prospešné aj pri ťažkých chorobných stavoch. Okrem toho sme pri aplikácii Bressovej metódy zistili

niektoré jej úskalia, ktoré v Breussovej knižočke nie sú uvedené. Ide napr. o ťažkú stravitelnosť surovej cviklovej šťavy a preto o potrebu postupne na ňu privykať, o potrebu upresnenia koncentrácie šalviového čaju, o potrebe informovať o možnom zlyhaní pocitu smädu a z toho vyplývajúceho nebezpečenstva nedostatočného príjmu tekutín, o užitočnosti podpory detoxikácie črevnými výplachmi, o kritické, ale opatrne posudzovanie obvyčajne prechodného zhoršenia niektorých laboratórnych parametrov, o nutnosť prísne individuálneho prístupu ku každému pacientovi atď.

Záverom dovoľte konštatovať, že naše skúsenosti s Breussovou metódou, ale aj s inými formami pôstu potvrdzujú opodstatnenosť výroky uvedeného v názve tejto prednášky a v širšom slova zmysle aj pravdivosť filozoficko-medicínskej tézy, že modlitba a pôst sú najúčinnjšími prostriedkami na dosiahnutie určitého pozitívneho cieľa - teda aj zdravia.

VPLYV STRAVOVANIA NA NAŠE TELO, MYSEĽ A PROSTREDIE

PharmDr. Lea ROCHLITZOVÁ

Potrava zohráva významnú úlohu v živote každého organizmu počnúc jednobunkovými mikroskopickými a končiac človekom. Bez pravidelného príjmu stavebných látok a energie prostredníctvom potravy by nebol možný život.

Súčasťou všetkých krokov, ktoré vedú k pocitu sýtosti, sú aj energoinformačné procesy a rôzne psychotrické fenomény. Sú to napr.:

- voľba stravy a spôsob získavania potravín (pestovanie a zber rastlín alebo chov a lov zvierat)
- vplyvy pri príprave jedla a počas jedenia
 - testovanie vhodnosti alebo nevhodnosti jednotlivých potravín pre konkrétneho človeka a

v konkrétnom čase (intuitívne deťmi alebo psychotrickými metódami).

Múdry človek sa snaží postupovať na svojej životnej ceste s úctou, pokorou a láskou ku všetkému živému a so snahou čo najmenej porušovať harmóniu, ktorá v prírode pôvodne bola. Žiť v súlade s prírodnými či Božími zákonmi zároveň, znamená na minimum obmedziť aj spôsobovanie bolesti a utrpenie nielen svojim blízkym, ale nášmu celému prostrediu v tom najširšom slova zmysle. Rastlina i zvieratá, ktoré nám slúžia ako potrava, sú počas svojho života súčasťou energoinformačného poľa, na ktoré pôsobia a ktoré spätne pôsobia na nich i na nás. Nie je preto jedno, či je ich život prirodzený a pokojný alebo plný stresu, utrpenia alebo násillia.

U rastlín prebieha proces zberu úrody, u zvierat je nutné zabíjať predtým, ako sa stanú našou potravou. Záleží tiež na tom, kto a akým spôsobom tieto úkony vykonáva. Na na ilustráciu možno uviesť nasledujúci príklad:

Na amerických plantážach sa veľa ľudí žije sezónnym zberom ovocia. Najčastejšie sú to chudobní Mexičania. Sú slabo platení, odľúčení od domova, často utrpení, smutní a chorí. Bola porovnávaná kvalita ovocia, ktoré títo ľudia zbierali, s ovocím, ktoré zbierali deti. Ovocie, ktoré trhali Mexičania, sa rýchlo kazilo a hnilo, zatiaľ čo plody, ktoré zbierali deti - zdravé, veselé a šťastné, pre ktoré bola táto činnosť skôr hrou než povinnosťou, ostalo neporušené až niekoľko týždňov.

Dnes už nikto nepochybuje o tom, aké je dôležité, aby naša strava obsahovala dostatok všetkých potrebných stavebných látok, vitamínov, stopových prvkov, energie i tekutín v správnom množstve i vzájomnom pomere. Menej si však uvedomujeme to, že sami máme možnosť svojou voľbou, myšlienkami a postojmi v priebehu nadobúdania, prípravy a prijímania potravy ovplyvniť nielen svoje zdravie, ale nepriamo aj stav celého životného prostredia, ktorého sme súčasťou.

Každý organizmus je pôvodne prispôsobený na príjem určitého typu a množstva potravy s ohľadom na jeho anatomické, fyziologické a ďalšie danosti a spôsob života. V prírode neovplyvnenej alebo len minimálne ovplyvnenej tzv. civilizovaným človekom je zabezpečovanie potravy maximálne efektívne.

Každý živý tvor si ju získava v mieste svojho prirodzeného výskytu a konzumuje prevažne čerstvú, bez konzervovania či zložitej úpravy. Navyše naraz konzumuje len určitý jeden druh potravy, čím sa vytvárajú podmienky pre tvorbu tráviacich štiav optimálneho pH a enzymatického zloženia. Zvieratá vo voľnej prírode nepotrebujú zložité diagnostické prístroje ani rozsiahlu škálu chemických liekov - na zvýšenie či zníženie obsahu žalúdočných kyselín, na normálne vyprázdňovanie a pod. Ak sa aj u nich vyskytne nejaký zdravotný problém, inštinktívne sa s ním vysporiadajú. Znížia na minimum svoj energetický výdaj obmedzením fyzickej aktivity i prijímanie potravy, prípadne vyhľadajú vo svojom okolí bylinky, ktoré im pomôžu. Ak sa nestanú potravou iného zvierata, (a to sú väčšinou jedince prirodzene slabšie, pomalšie a pod), zomierajú väčšiu prirodzenou smrťou na opotrebovanie organizmu po uplynutí geneticky daného biologického veku života. Výpočtami podľa veku dospievania sa zistilo, že človek môže teoreticky dosiahnuť biologický vek 120 - 150 rokov. Naše tráviace orgány sú anatomicky a fyziologicky takmer identické s ostatnými vyššími primátmi (šimpanz, gorila, orangután), ktoré patria do skupiny plodožravcov. Vo svojom prirodzenom prostredí sa živia takmer výlučne rastlinnou potravou - ovocím, zelenými časťami rastlín, hluzami, olejnatými plodmi a semenami tráv.

Aj človek je pôvodne prispôsobený na konzumovanie rastlinnej potravy v prírodnej, surovej forme. Až do polovice 19. storočia sa väčšina obyvateľstva na našej Zemi živila potravou, ktorej základ tvorili celozrnné obilniny, strukoviny a veľký podiel surového ovocia a zeleniny s minimom denaturovaných potravín. Za posledné storočie sa však naša strava odklonila od prirodzenej výživy človeka viac než za celé predošlé tisícročia. Vyznačuje sa nadbytkom energie (najmä tukov) a vysokým podielom denaturovaných potravín (rafinovaný cukor, biela múka). Prijímame nadmerné množstvo bielkovín, najmä živočíšneho pôvodu. Kým v roku 1915 bola u nás priemerná ročná spotreba mäsa 14 kg, v roku 1954 to bolo už 54 kg a v roku 1983 dokonca 90 kg! Podobne sa zvýšila spotreba mlieka a vajec. Naopak, klesla spotreba obilnín a zeleniny s čím súvisí nedostatok mnohých vitálnych látok (vitamíny, stopové prvky) a vlákniny v našej strave. Súčasťou jedál, ktoré konzumujeme, je aj veľké množstvo syntetických

chemických prísad - tzv. potravinových aditív, ktoré sa v pôvodnej strave nevyšktovali a len ťažko odhadnúť ich vplyv negatívne dôsledky. Zmenil sa aj vzťah ľudí k získavaniu a prijímaniu potravy. Keď sa prírodný človek zbieral na lov, pokúšal sa najskôr osloviť duchov zvierat, ktoré chcel uloviť. Vyzýval pritom lesné božstvá, aby mu odpustili násilný krok, ktorý mieni vykonať za účelom svojej obživy. Aj v súčasnosti majú niektoré národy obmedzený výber, ako si zachovať zaužívaný spôsob života a prostredie - napr.: Eskimáci a Lapenci, ktorí sa živia najmä lovom a rybolovom. Tieto úkony však chápu ako posvätný obrad. K lovenému zvieratú sa nesprávajú s arogantnou povýšenečnosťou a nadradenosťou, ale prístupujú k nemu v úcte a pokore. Aj naši nedávni predkovia chovali domáce zvieratá za účelom zabitia kôli mäsu. Správali sa k nim však ako k živým tvorom rešpektujúc ich prirodzené potreby. Každé zvieratá malo svoje meno, gazda sa mu denne prihovára, občas ho pohladil, v prípade poranenia alebo choroby mu zabezpečil potrebnú opateru. Postupne sa však dôsledky priemyselnej revolúcie preniesli aj na vidiek. Pôvodne poľnohospodárstvo sa zmenilo na tzv. rastlinnú a živočíšnu výrobu, rastliny a zvieratá prestali byť chápané ako živé bytosti a stali sa "surovinou" na výrobu poravín. Často sa rodia ako výsledok umelého oplodnenia, mláďatá su oddeľované od svojich matiek hneď po narodení (prípadne ich ani nikdy nevidia - napr.: pri veľkochove hydiny). Chované sú na čo najmenšej ploche, často pri umelom osvetlení, kŕmené zmesou chemikálií, syntetických hormónov a antibiotík, len aby čo najviac a najskôr pribrali. Prekonávajú strastiplný transport, počas ktorého hynie 8 - 25% zvierat. Nasleduje smrť elektrošokmi, omráčením, postrelením. Ich celý život je plný bolesti, utrpenia, strachu a stresov. Mäso na našom tanieri je potom plné stesových hormónov. Celý tento postup má však aj závažné energoinformačné dôsledky.

Ďalším krokom je priemyselné spracovanie potravín, ktoré je súhrnom procedúr, ktoré ich v podstate znehodnocujú a znižujú ich biologickú hodnotu.

Mahátma Gándhí sa k tejto problematike vyjadril nasledovne: "Civilizovaný ľudia sa svojim stravovaním odklonili od Božích zákonov, ktoré nám darovala príroda, "vylepšujú", konzervujú denaturujú, rafinujú a takto ich otrávia.

Nezodpovedným spôsobom plytvajú darmi slnka a pôdy. 80% týchto darov používajú na výkrm zvierat a ich mŕtve telá využívajú na prípravu znehodnotených potravín., ktoré potom poškodzujú zdravie človeka a skracujú jeho život".

A tu sa znovu dostávame k problematike konzumovania mäsa. Moderné vedecké poznatky nedokazujú nutnosť nevyhnutne konzumovať mäso ani ho zo stravy absolútne vylúčiť. Je však mnoho dôvodov, pre ktoré je vhodné ho obmedziť. Spomeniem aspoň dva najzávažnejšie - zdravotný a ekologický.

Z roka na rok stúpa chorobnosť obyvateľstva, čoraz viac ľudí zomiera na následky tzv. civilizačných chorôb, ktorými trpí značná časť obyvateľstva už v mladom a strednom veku. Medzi desiatimi najčastejšími príčinami smrti, ktoré u nás tvoria 99% všetkých úmrtí, tvoria vyše 50% choroby srdcovo-cievne a vyše 20% nádorové. V rokoch 1960 - 1980 stúpila úmrtnosť na následky aterosklerózy viac než dvojnásobne. Stále častejšie sa už u 2 - 3 ročných detí zisťujú prvé náznaky tohto nebezpečného ochorenia. Každoročne sa publikujú výsledkov tisícov výskumov, ktoré jednoznačne potvrdzujú priamu súvislosť týchto ochorení zo stravou, ktorá obsahuje nadbytok živočíšnych bielkovín a cholesterolu a zároveň nedostatok vitamínov, stopových prvkov a vlákniny. Zatiaľ čo ešte v roku 1936 zomieralo na Slovensku prirodzenou smrťou 19% obyvateľstva, v súčasnosti sa už takáto smrť v štatistikách ani nespomína. Obmedzenie konzumácie mäsa by pomohlo vyriešiť aj väčšinu globálnych problémov ľudstva.

1. Problém výživ

Podľa odhadov FAO v súčasnosti 1 - 1,5 miliardy ľudí na tejto planéte trpí hladom a podvýživou, následkom čoho zomiera každé dve sekundy jeden človek. Väčšina svetovej produkcie obilnia a strukovín sa pritom dáva dobytku. Len zlomok toho sa stáva súčasťou mäsa, zvyšok sa premení na energiu, ktorú zvierat potrebuje na udržanie svojich životných pochodov.

2. Problém pitnej vody a jej znečisťovania

V súvislosti s výrobou mäsa sa sporebuje 100-krát

viac čistej vody, než na výrobu rovnakého množstva pšenice. Mäsový priemysel je jedným z najväčších znečisťovateľov pitnej vody.

3. Problém poľnohospodárskej pôdy

Živočíšna produkcia vyžaduje obrovské plochy poľnohospodárskej plôdy. Výpočtami sa zistilo, že napr. plocha 2 hektáre uživí 1 človeka konzumujúceho mäso, ale až 14 laktoovovegetariánov a 50 vegánov. Zvýšením pomeru rastlinnej potravy oproti živočíšnej by sa vytvorili podmienky pre pestovanie poľnohospodárskych plodín bez nadmerného používania rôznych hnojív a chemikálií.

4. Problém energie a spaľovania fosílnych palív

Produkcija mäsa vyžaduje obrovské množstvo energie. Je dokázané, že získanie hovädzieho proteínu je asi 25-krát energeticky náročnejšie, než získanie porovnateľného množstva proteínu rastlinného. Veľká časť energie sa získava spaľovaním fosílnych palív, čo má za následok 80% celkového prírastku CO₂ v atmosfére.

5. Problém zachovania prírodných prirodzených biotopov

Poľnohospodárska pôda na chov dobytku sa získava predovšetkým na úkor lesov vrátane tropických pralesov, čím sa znovu porušuje prirodzená rovnováha O₂ a CO₂ v atmosfére. A nielen to. Na následky ničenia pôvodných prírodných biotopov vyhynie denne na tejto planéte takmer 50 druhov rastlín alebo živočíchov. Pre takéto správanie človeka na tejto planéte neexistuje žiadny dôvod, žiadne ospravedlnenie.

K pocitu zdravia, pohody, výkonnosti a pokojnej mysle prispievajú okrem nutričného zloženia potravín aj ďalšie faktory. Spomenieme aspoň niektoré z nich. Je dôležité, aby sme mali v strave optimálny pomer kyselínotvorných a zásadotvorných potravín. V optimálnom prípade by mal byť 20% : 80%, no v strave priemerného človeka našej populácie je 98% : 2%. Ovplynením tohto pomeru môžeme nielen výrazne znížiť riziká mnohých ochorení (nádorových, kĺbových, kožných a pod.), ale tiež agresivitu, strach, hnev a ďalšie negatívne emócie.

"Najhoršou chybou je nerobiť nič len preto, že máte pocit, že môžete urobiť len málo".

VÝBĚR POTRAVIN POMOCÍ PSYCHOTRONIKY

Jana JÚZKOVÁ

Ráda bych z tohoto místa řekla něco o fenoménu, o kterém všichni víme, jak je při jakémkoli léčení důležitý, ale přesto bývá velmi často když ne opomíjen, tedy alespoň podceňován. Ano, jedná se o životosprávu, o jídelníček.

Během svých začátků v biodiagnostice a bioterapii jsem ani já vhodnému jídlu nevěnovala příliš pozornosti, ale později jsem pochopila, že je nutno léčit především příčinu nemoci a ne pouze její následky. Nu a příčina většinou tkví v našem způsobu života jehož významnou složkou je jídlo.

Existují samozřejmě již hotové postupy, diety, které si snadno můžete koupit (jaterní, ledvinová aj.). Také mnozí léčitelé mají již "své" diety dobře zpracovány (...a taky budete dodržovat dietu, popis si vyzvedněte u sekretářky, dostanu pětset korun...). U některých léčitelů se setkáte s tím, že mají některé "jedovaté" potraviny, které zakazují všem bez ohledu na diagnózu (...vy máte zlomenou nohu? Tak to musíte ihned přestat sladit cukrem!).

Všichni asi cítíme, že ani jedna z těchto metod není ta zcela pravá. Tím samozřejmě nechci říct, že jste-li po zánětu jater, nemáte dotržovat jaterní dietu. Ale protože každý člověk je originál, každý z nás je jiný a každá choroba má někde svůj původ, bylo by asi ideální i jídelníček sestavit pro každého člověka zvlášť, podle jeho potřeb. Vždyť i ta jaterní diéta je sestavena s ohledem na co nejmenší zatížení jater po maléru, ale nepostihuje a ani postihovat nemůže skutečný důvod toho maléru, který může být stejně dobře ve špinavých rukách jako ve stresu či soustavném přetěžování jiného orgánu.

Chtěla bych se tu zmínit o způsobu, který používám já, který vznikl na základě

Ďalším faktorem je radiácia potravín. Uprednostňovaním potravín s vysokou radiáciou zvýšime svoju energiu a budeme vedieť lepšie predchádzať dôsledkom stresu a chorobám, resp. ich liečiť.

Spomenieme aj vplyvy potravy na telesný a duševný stav človeka podľa učenia jógy. Podľa neho sa potraviny delia na 3 kategórie: tamasické, radžasické a satviké. V neposlednom rade hodnotu našej potravy môže ovplyvniť každý, kto s ňou prichádza do kontaktu a to v pozitívom i negatívnom zmysle tým, že ju obohacuje o isté vibrácie. Citlivý človek rozlíši a ocení jedlo, pripravované starostlivo a s láskou. Taktiež určité rituálne úkony, napr. požehnanie jedla či nápojov alebo modlitba pred jedlom môže pozitívne ovplyvniť jeho hodnotu, aj keď, samozrejme, iným mechanizmom ako zmenou chemického zloženia. Potrava akokoľvek biologicky hodnotná neprinesie nášmu organizmu primeraný úžitok, ak je konzumovaná v atmosfére stresu a zhony, ak sa pri stole hádame, ak nás sprevádza strach, zlosť, závisť či iné negatívne emócie. Ako hovorí istý aforizmus: "Zalúdočné vrede nespôsobiaj len to, čo jeme, ale aj to, čo žerie nás".

Na záver by som chcela zdôrazniť, že aj keď je dôležité byť informovaný o nových poznatkoch vedy o výžive, netreba nekriticky kopírovať módné trendy v stravovaní či dokonca podliehať komerčným reklamám. Neexistuje žiaden stravovací systém, ktorý by absolútne vyhovoval každému človeku v každom období jeho života. Je potrebné riadiť sa jemnými signálmi svojho tela, ktoré nám najlepšie vyjadri, či nám prídanie alebo vylúčenie konkrétnej potraviny v jedálnom lístku poškodí alebo prospíše. Voľbu potravín nám môže uľahčiť aj virgúľa alebo kyvadlo.

Prijímanie potravy by nemalo byť cieľom nášho života. Je však jeho podmienkou,

prostriedkom, ktorý nám môže cestu k tomu skutočnému cieľu uľahčiť a spríjemniť alebo naopak, znemožniť či znepříjemniť chorobami. Preto by sme mali venovať stravovaniu primeraný čas a pozornosť. Správna voľba v tomto smere môže byť faktorom obnovenia narušenej harmónie nášho vonkajšieho i vnútorného prostredia - a to nie je bezvýznamná motivácia. Dovoľte mi ukončiť tento príspevok citátom Edmunda Burkeho:

dlohodobých zkušeností a ktorý mi, ale i pacientům, vyhovuje asi najviac.

Celý systém spočíva v seznamu jednotlivých druhů potravín, nikoliv hotových jídel, včetně ovoce, zeleniny a koření. Tento seznam vzniká poměrně dlouhou dobu a vlastně se vyvíjí stále, protože některý pacient si vždy vzpomene na některý druh jídla, který tam chybí a on ho považuje za naprosto nezbytný.

Některé potraviny může člověk jíst každý den, některé 1x týdně a jiné vůbec ne. Zvolila jsem si jednotlivé značky, které používám při každém sestavení jídelníčku. Kolečko znamená ano, křížek maximálně 1x týdně a rovnítko ne. Používám předepsaný seznam pro jednotlivé potraviny a jídlo vybírám tzv. automatickým písmem.

Mám vypracovaný konkrétní program. Sednu si v klidu. Položím tužku na seznam a když nemám závoru spustím v duchu daný program. Proším (koho máte poprosit je zcela individuální rozhodnutí) o konkrétní výběr jídel pro pana XY. Tužka se rozběhne po papíře a dělá u jednotlivých jídel konkrétní značky. Na závěr poděkuji.

Samozřejmě lze takový jídelníček udělat různě, pomocí virgule, kvadry a pod.

Tímto způsobem dostává pacient do ruky jídelníček, který plně respektuje jeho individualitu, omezuje ho tam, kde je to třeba a nezakazuje některá jídla jen proto, že je to v takových případech zvykem. Umožňuje dostatečnou variabilitu v přípravě jídla, aby mohl vyhovět svému mlsnému jazyku. Má ovšem jednu zásadní nevýhodu. Nelze jej doporučovat známým systémem: "tuhle mě taky píchalo v boku a dostala jsem skvělou dietu, nechceš ji taky zkusit?"

VPLYV PYRAMIDÁLNEJ ENERGIE A ŇOU UPRAVENEJ VODY NA RAST RHAPONTICUM CARTHAMOIDES

MVDr. Jozef SKALKA, CSc.,

MVDr. Darina HARICHOVÁ

Pyramídy, patriece k tisícročným záhadám a najpozoruhodnejším stavbám v dejinách ľudstva, sú tajomstvom, ktoré sa človek pokúša znovu a znovu odhaliť a vyriešiť. V posledných rokoch sa objavilo mnoho publikácií a rôznych informácií o pyramídach, ich rôznorodom výskume a jeho výsledkoch, dosiahnutých pri používaní modelov pyramíd rôznej veľkosti.

Podstatné však je, že vedecká komunita hlavne v zahraničí začína meniť pohľad a názor na pyramídy a rozvíja solídny vedecký výskum. A ukazuje sa, že vyriešenie jednej záhady prináša ďalšie záhady, výsledky sa mnohokrát vymykajú z rámca nám doteraz známych fyzikálnych zákonov. Sú však, i keď sa ich počet neustále znižuje, aj tzv. vedci, ktorí sa hrajú na inkvizítorov, bez dôkazových, všeobecne prijateľných materiálov a držia sa zásady "Čo nevieme a nepoznáme, to nemôže existovať."

Pyramídy sú však jednoducho tu, existujú, disponujú energiou, ktorej účinky čiastočne poznáme a ďalej spoznáваме, ale zatiaľ sa nám ju nepodarilo identifikovať. Ak sa však vedcom podarilo dostať človeka na mesiac a kozmickú sondu mimo našej galaxie, isto sa im podarí vyriešiť i tajomstvo pyramíd.

Po preštudovaní pomerne rozsiahleho materiálu o pyramídach, rozhodli sme sa odskúšať účinky pyramídálnej energie v dvoch experimentoch na semenách rastliny zo skupiny harmonizátorov - *Rhaponticum carthamoides* (Maralí koreň - Leuzea šušťivá). Použili sme semená z poslednej úrody, teda prakticky čerstvé.

V prvom experimente sme sledovali účinky pyramídálnej energie na klíčivosť a rast spomínaného harmonizátora, v druhom sme sledovali účinky pyramídálnej energie upravenej vody na tie isté ukazovatele u tej istej rastliny.

Na sledovanie účinku pyramídálnej energie sme použili pyramídu, zhotovenú z medené drôty o priemere 5 mm. Výška pyramídy bola 40 cm. Medené drôty boli zvárané plameňom, použitím mosadzného materiálu.

Experiment sme realizovali v samostatnej miestnosti, v ktorej bola experimentálna pyramída umiestnená na drevenom stole. Miesto umiestnenia pyramídy bolo preverené dvomi osobami pomocou virgule na prítomnosť geanomálnych zón. Pre umiestnenie Petriho misiek so semenami Leuzea sme zhotovili tri drevené podstavčeky, jeden vysoký ako 1/3 výšky pyramídy, druhý, vysoký ako 2/3 výšky pyramídy a jeden podstavec bol pre umiestnenie experimentálneho materiálu v jednej tretine výšky pyramídy nad pyramídou. Podstavce boli lepené Herkulesom. Pripravili sme 4 Petriho misky, 3 pre experiment a jednu pre kontrolu. Do všetkých Petriho misiek sme dali po 2 krúžky filtračného papiera, medzi ktoré sme dali 3 mm vrstvu papierovej vaty a po 50 semien *Rhaponticum carthamoides* a potom sme zvlhčili filtračné papiere vodou. Takto pripravené misky sme rozmiestnili nasledovne: jednu sme dali na stojanček do 1/3 výšky pyramídy v mieste priesečníka uhlopriečky základne, druhú do výšky 2/3 pyramídy a tretiu Petriho misku sme umiestnili nad pyramídu, vo výške 1/3 pyramídy. Štvrtá, kontrolná Petriho miska bola umiestnená na druhu stole v tej istej miestnosti, na mieste bez zistiteľných geanomálnych zón. Obsah Petriho misiek sme denne zvlhčovali vodou z vodovodu. Po troch týždňoch sme experimentálne sledovania ukončili.

Výsledky našich sledovaní ukázali, že pokiaľ ide o klíčivosť, neboli pozorované žiadne rozdiely, keďže tak experimentálne ako aj kontrolné semená vykličili v plnom počte. Možno to bolo dané i tým, že to boli semená čerstvé.

Rozdiely však boli zreteľné v raste tohto harmonizátora. Najintenzívnejší rast sme zaevidovali pri semenách, umiestnených v 1/3 výšky pyramídy. Zreteľne vyššie rastlinky boli i v Petriho

miske, umiestnenej v / pyramídy v pozorovaní s kontrolou, avšak menšie ako pri skupine v 1/3 výšky. Rastlinky, umiestnené nad pyramídou nevykazovali oproti obidvom pokusným skupinám žiadnu intenzívnejšiu aktivitu a boli prakticky rovnako vysoké ako rastlinky v kontrolnej Petriho miske.

Považujem za potrebné zopakovať ešte tento experiment s tým, že tretiu Petriho misku s experimentálnym materiálom dáme na hrot pyramídy.

Po ukončení tohto experimentu urobili sme ďalší pokus, pri ktorom sme odskúšali účinok pyramídálnej energie upravenej vody z vodovodu na rast semien *Rhaponticum carthamoides*. Pre úpravu vody sme použili pyramídu z predchádzajúceho pokusu a semená Leuzea boli z množstva, z ktorého sme realizovali prvý experiment.

Opäť sme zobrali po 50 semien (1 x 50 pokus a 1 x 50 kontrola), obidve Petriho misky sme mali umiestnené na stoloch z predchádzajúceho pokusu, a miesta polohy Petriho misiek boli opäť preverené na prítomnosť geanomálnych zón. Pokus trval tak isto 3 týždne. Pokusné semená a rastlinky sme zalievali denne vodou spod pyramídy, pričom kadinka s vodou bola umiestnená v 1/3 výšky pyramídy.

Pri finálnom hodnotení experimentu sme konštatovali, že pokiaľ ide o klíčivosť, neboli tu rozdiely, avšak výška rastlinky v experimente bola zreteľnejšia ako pri kontrolnej skupine a to v pomere 2 : 1.

Experimentom s pyramídálnej energiou sme si chceli overiť veľkosť účinku pyramídálnej energie na určitý biologický objekt ako aj dynamiku intenzity účinku vo vzťahu k polohe experimentálneho objektu v pyramíde. Tieto výsledky využijeme pri ďalších experimentoch s pyramídálnej energiou.

Pri experimente s vodou, upravenou pyramídálnej energiou nám išlo takisto o zistenie intenzity energetického účinku na rast biologického jedinca. Výsledky nám slúžili pre porovnanie výsledkov iným fyzikálnym spôsobom upravenej vody na rast toho istého biologického objektu, ako aj pri porovnaní ich účinkov na rôzne druhy rastlín.

Práca s pyramidálnou energiou je zaujímavá aktivita, vyžaduje však I určité teoretické znalosti a dodržiavanie všetkých zásad pre správnu realizáciu experimentálnych prác, aby jej výsledky boli hodnotiteľné a slúžili pre ďalšie sledovania.

V týchto intenciách budeme I my naďalej pokračovať v experimentoch s pyramidálnou energiou s tým, že chceme prejsť na animálnu ríšu. Veríme, že I tu získame nové poznatky, ktoré rozšíria paletu doterajších znalostí o účinkoch pyramidálnej energie i na tomto stupni biologickej pyramidy.

BIODIAGNOSTIKA VO VETERINÁRNEJ PRAXI

MVDr. Daniel HLUCHÝ

Na úvod by som vám chcel priblížiť niektoré aspekty a rozdiely, ktoré treba brať pri vyšetrowaní zvierat do úvahy. Nakoľko prevažnú časť klientely u nás tvoria psy, v menšom počte mačky a potom už len rôzne exotické zvieratá, pozornosť do značnej miery venujem psom, kde napríklad hneď na úvod si treba uvedomiť, že zónopozitivita neprichádza do úvahy, iba snáď Ie v tých prípadoch, kedy majiteľ prviaže psa k búde. Tieto prípady sa však dajú ťažko zistiť, lebo takýto v úvodzovkách chovateľ zverolekára nenavštevuje.

Pre mačky je príznačný opak a navyše bývajú plné rôznych štruktúr, čo si vyžaduje opatrnosť pri vyšetrowaní. Ďalej si treba povedať, že naši pacienti prichádzajú s poruchami na biochemickej úrovni, kedy treba zasahovať razantne konzervatívnu terapiu.

Problematika veterinárnej medicíny je veľmi široká a vyžaduje si určitú prax, aby diagnostických omylov bolo čo najmenej, pretože na rozdiel od našich humánnych kolegov máme dosť obmedzené možnosti, hlavne čo sa týka diagnostických metód. Tým chceme jednoznačne vyjadriť názor, že biodiagnostika patrí do rúk lekárovi a určitou praxou, lebo začiatovník môže veľmi rýchlo nadobudnúť pocit geniality a tým sa zosmiešniť

pri nejakom banálnom probléme. Neznamená to však, že I skúsený praktik sa nemôže dopustiť omylu, ale túto skutočnosť aspoň minimalizuje.

Teraz niekoľko slov k postupu, aký využívam:

1. Anamnéza, ktorá má veľký význam, ale mnohokrát je nedostačujúca.
2. Lokalizácia patologického procesu - energetické plus alebo mínus, prípadne pomocou čakier (menej využívam, lebo sa mi ukazuje, že čakry nie sú až taký dobrý ukazovateľ)

3. Konkrétne stanovenie orgánu, či časti pohybového aparátu, ktoré sú postihnuté

4. Vyšetrovacie metódy klasickej medicíny, s ktorými sa snažím diagnózu upresniť.

Rozhodne nie je možné tento postup robiť u každého pacienta. Predovšetkým ide o pacientov, kde nevieme, ktorým smerom sa máme uberať. Každopádne je treba ohodnotiť aj majiteľa, či je schopný netradičnú metódu prijať, nakoľko väčšinu prípadov robím priamo v ambulancii a Ien mizivé percento dištančne (hlavne pre nedostatok času).

Niektoré prípady, pri ktorých som využil biodiagnostiku:

1. Pes plemena Rotweiler, asy 4 roky starý, prevažnú časť roka chovaný na záhrade, dobrej kondície, majiteľ udáva, že pes odmieta potravu a poliháva utiahnutý v garáži, nezvracia, močenie a stolicu neregistrujú.

Na prvej návšteve sme zistili: zvýšenú teplotu, zvierata bolo apatické, spojivky začervenale (čo však u týchto plemien, vzhľadom k utváraniu viečok, býva dosť bežné), ostatné orgánové sústavy boli bez nálezu, iba dýchanie bolo trochu sťažené.

Diagnózu sme nevedeli presne stanoviť, vychádzali sme zo symptómov - hlavne zo zvýšenej teploty (čo tiež nemusí byť vždy jednoznačné, lebo často pozorujeme zvýšenú teplotu I u zvierat na preventívnych prehliadkach a niekoľkokrát sme si dokázali, že rozdiel, keď sa teplota meria v ambulancii alebo doma býva veľký.

Liečbu sme začali antibiotikami a podpornou terapiou ako vitamíny, Calcium a pod. Stav sa po dvoch dňoch absolútne nezmenil (po dvoch dňoch preto, lebo sme podali antibiotikum, ktoré sa

biochemické vyšetrenie krvi, vyšetrenie moču (sonografia je pre nás ešte nedostupná metóda).

Okamžite sme chceli začať liečbu náhradou pankreatických enzýmov a symptomaticky s upozornením, že pes už doživotne bude závislý na liekoch. Výsledok celého nášeho snaženia bolo rozhodnutie majiteľa - psa utratíť (keď počul o trvalej liečbe). Ešte chvíľu sme ho presviedčali, ale keď si dal podmienku, že ho zastrelí - vyhovelI sme mu.

ENERGOINFORMAČNÁ INTERPRETÁCIA TRADIČNEJ PREDSTAVY O MAGICKEJ PRÍČINE CHORÔB.

Mgr. Dušan Belko

podáva injekčne každých 48-hodín), preto som pristúpil k biodiagnostike. Zistil som jednoznačne nález v lumbálnej a lumbo-sakrálnej časti chrbtice. Začali sme podávať Tomanol injekčne a majiteľ nám hlásil zlepšenie hneď večer po prvej dávke. Pes začal byť živší a obnovila sa chuť do žrádla. Tu by som chcel poznamenať, že tento prípad by bol dobrý pre akupunktúru, ale nakoľko túto metódu neovládam, som nútený riešiť problém konzervatívnu terapiou.

2. Veľkú skupinu prípadov tvoria pacienti po rôznych úrazoch, bez zjavných vonkajších poranení. Zvíera nám nevie povedať, kde cíti bolesť a my sa musíme rozhodnúť, ktorú časť tela, prípadne končatiny máme vyšetrovať s RTG, aby sme potvrdili, prípadne vylúčili fraktúru, luxáciu a pod. Rutinným vyšetrením pomocou virgule sa dá problém lokalizovať. Veľmi opatrne treba postupovať pri vyšetrowaní končatín, pretože niekedy silné krívanie môže byť spôsobené drobným poranením prsta, ktoré nám unikne pri bežnej prehliadke a preto vyšetrenie končatín virgulou treba robiť doslovne až ku končekom prstov.

Všeobecne by som chcel povedať, že prevažnú časť našich pacientov zverolekár s trochu praxe môže vyriešiť a biodiagnostika nám slúži ako doplnkové vyšetrenie na upresnenie diagnózy, prípadne na jej potvrdenie. Jedná sa predovšetkým o dietetické poruchy tráviaceho traktu, infekčné ochorenia vrátane parazitárnych, kožné a ušné ochorenia infekčného a alergického pôvodu a podobne. Menšia časť pacientov si vyžaduje netradičné vyšetrenie hneď od začiatku, pretože nevieme, kde začať a prvotné vyšetrenie treba zaradiť do diagnostickej mozaiky spolu s klinickým vyšetrením. Netreba sa so záverom veľmi ponáhľať, pretože pri prvom vyšetrení nám napríklad vychádza postihnutých niekoľko orgánov, ktoré sú však dôsledkom jednej príčiny.

Príklad:

Pes doberman, 6 rokov starý, liečený u kolegu na pneumóniu, avitaminózu, s tým že majiteľa upodozrieval, že psa riadne nekŕmi. U nás som virgulou zistil, že skoro všetky orgány sú postihnuté vrátane pankreasu. Potom klinickým vyšetrením a doplnkovými otázkami ako napr. či pozoruje koprofágiu, sme uzavreli diagnózu - Insuficientia pankreasu s tým, že bolo by dobré urobiť

V národopisnej vede bola etnomedicína v predchádzajúcom období zväčša na okraji záujmu. I napriek menšej pozornosti etnológov na etnomedicínsku oblasť, a z toho vyplývajúce nie dostatočné systematické utriedenie tejto problematiky, možno vyvodíť záver, že popri tradičných magických spôsoboch prevencie a liečenia chorôb boli dôležitou súčasťou etnomedicíny i predstavy o magických príčinách chorôb. Rozpoznanie týchto príčin bolo v konečnom dôsledku podmienkou na prijatie účinných ochranných opatrení, ako i samotných spôsobov liečenia.

V zásade možno v tradičnej ľudovej kultúre Slovenska rozpoznať dva okruhy 'poverových predstáv' o magických príčinách chorôb. Prvý okruh vychádza z presvedčenia, že množstvo chorôb môžu "spôsobiť aj ľudia, ktorí sa v takejto činnosti vyznajú" (HORVÁTHOVÁ 1975: 1031). Je to teda kategória chorôb zapríčinená čarovaním, pôsobením tzv. 'čiernej mágie', čo znamená uskutočňovanie takých magických postupov, "ktoré majú akokoľvek poškodiť inému alebo nezaslúžene prosperie vykonávateľovi" (ROSINSKÝ 1993: 59). Frekvencovanými dôvodmi na vykonávanie

magických praktík, ktoré majú zapríčiniť ujmu na zdraví, ba niekedy až smrť, sú predovšetkým narušené medziľudské vzťahy /závisť, žiarlivosť, nenávisť atď./ . Magických postupov na vyvolanie chorôb je mnoho a niektorí odborníci v oblasti psychotroniky majú i v súčasnosti s odhaľovaním a pomáhaním proti praktikám takéhoto zamerania svoje skúsenosti. Jedným z nich je i lekár - senzitiv MUDr. Teodor Rosinský, ktorý vo svojej práci 'Človek, bytie a umenie' analyzoval z energeticko-informačného hľadiska niekoľko magických praktík /zaklínanie, zariekanie, preklíatie, porobenie, magicky zneužitá predmety a kliatbu/ (ROSINSKÝ 1993: 60-69). K erudovanému energoinformačnému výkladu týchto magických postupov nie som kompetentný, ako laik v oblasti psychotroniky, ani sa bližšie vyjadrovať a ani čo dodať. Ako odborník v oblasti etnológie, teda okrem iného i v oblasti štúdia tradičnej ľudovej kultúry, chcem však upozorniť na skutočnosť, že popri chorobách spôsobených magickými zásahmi ľudí existoval v ľudovej kultúre Slovenska i ďalší okruh 'poverových predstáv' o magických príčinách chorôb. Tento druhý okruh vychádza z frekventovaného presvedčenia /zaznamenaného na celom území Slovenska/, že človek si "môže zapríčiniť chorobu sám tým, že nerespektuje zákaz, ktorého nedodržanie je sankcionované ujmu na zdraví. Takéto zákazy sa viazali k niektorým životným situáciám, určitým dňom roka a k rôznym aktivitám" (HORVÁTHOVÁ 1987: 155).

V tomto príspevku sa chcem pokúsiť, na základe informácií získaných zo psychotroniky, (1) o energoinformačnú interpretáciu tejto tradičnej 'poverovej predstavy' o magickej príčine chorôb, viažúcej sa k rôznym zákazom, nerespektovanie ktorých malo byť sankcionované ujmu na zdraví. Zákazov, ktorých porušenie mohlo poškodiť zdravie, bolo množstvo a viazali sa najmä k väčším či menším úsekom výročného i biodromálneho cyklu. Napríklad v biodromálnom obyčajovom cykle bola venovaná pozornosť predovšetkým zaisteniu zdravého vývoja jedinca, a to už od počiatočného štádia jeho života. Preto sa tieto zákazy veľmi často týkali žien už v období gravidity, keďže ich prekročenie by mohlo /podľa magických princípov/ ohroziť zdravý telesný i duševný vývin dieťaťa ešte počas tehotenstva matky. Príkazy a zákazy však súviseli nielen so zabezpečením zdravia dieťaťa, jeho budúcich fyzických či psychických

vlastností, ale mali zabrániť i eventuálnym vrozeným chybám. Podľa výskumov magických predstáv v tradičnej ľudovej kultúre je možné konštatovať, že v podstate "pre každú vrozenú vadu, alebo nežiadúcu fyzickú vlastnosť sa našlo vysvetlenie v neuváženom správaní sa matky počas tehotenstva alebo ešte pred ním" (HORVÁTHOVÁ 1987: 155).

Najrozšírenejšie predstavy boli spojené s princípom mágie podobnosti, napr. ak sa budúcej matke brídilo nejaké zviera /žaba, myš, pavúk, had atď./, ktorého keď sa dotkla /eventuálne prekročila, zahľadela, zľakla/, tak sa mohli na dieťa preniesť znaky tohto zvierata; ak sa zahľadela na telesne postihnutého, tak dieťa malo mať tú istú telesnú vadu; ak sa náhodou nadýchla zápachu, tak dieťa malo mať nepríjemný dych; budúca matka nemala byť smutná, lebo potom by dieťa často plakalo atď. Niekedy sa princíp mágie podobnosti spájal i s kontagióznou mágiou, napr. ak gravidná žena zbadala požiari, zapálené zore či vychádzajúce slnko a súčasne sa seba dotkla rukou, tak dieťaťu mal neskôr ostať na rovnakom mieste tela červený flak; ak žena počas jej tehotenstva strekla na telo cudzia krv, tak v budúcnosti sa na tele dieťaťa mal objaviť znak rovnakého tvaru a pod. Aká je možná energeticko-informačná interpretácia tejto tradičnej predstavy o magickej príčine chorôb, viažúcej sa predovšetkým k množstvu zákazov pre ženy v čase ich tehotenstva, prekročenie ktorých by mohlo /podľa magických princípov/ ohroziť zdravý fyzický či psychický vývin dieťaťa? Biopole nenarodeného dieťaťa nie je ešte celkom dotvorené a vyvinuté. Obsahuje iba niektoré zložky, a to hlavne biokomunikačné (po starom telepatické), ktoré sú už plne vyvinuté. Práve tieto zložky biopoľa sú príčinou úzasej senzibility ľudského plodu, ktorý vníma a absorbuje všetky informácie z okolia matky. Prevažnú časť ochranných zložiek pre plod zabezpečuje biopole matky, čiže plod pred narodením je chránený jej biopolom. Ak matka pozná určitý zákaz a následnú sankciu za jeho nerespektovanie a verí v účinky tejto sankcie, daný stav sa premietne do jej biopoľa a z jej biopoľa na telo plodu. Informácie určitej kvality a intenzity z matkinho správania sa počas tehotenstva môžu prostredníctvom komunikačnej zložky biopoľa dieťaťa utvárať jeho vzťah i charakterové vlastnosti. Čiste empiricky

to v minulosti rozpoznali i "obyčajní" ľudia, a preto sa hovorí, že aká je v tehotenstve matka, také bude i dieťa, napr. ak sa matka pozerá na škaredé veci, i dieťa bude škaredé; ak je často smutná, dieťa bude uplakané; ak kradne matka, tak podobne bude kradnúť i dieťa atď. Obzvlášť zážitok, pri ktorom sa budúca matka veľmi zľakne, alebo má k niečomu veľký odpor, zanecháva často trvalé stopy. Ak je taký zážitok veľmi intenzívny, tak pretrváva i v spomienkach. To je útok na tvoriace sa biopole plodu, čo môže následne ovplyvniť fyzický vzhľad či budúce duševné vlastnosti jedinca. Pravdepodobne preto bola v tradičnej ľudovej kultúre venovaná taká mimoriadna pozornosť zaisteniu zdravého vývoja jedinca už od počiatočného štádia jeho života.

Na záver môjho príspevku chcem ešte poukázať na aktuálny fenomén, čiastočne nadväzujúci na vyššie popísanú tradičnú predstavu, ktorý môže takisto ohroziť zdravý vývin dieťaťa. Zo skúseností niektorých senzibilov vyplýva, že "hrozné veci pri tvorbe biopoľa a budúcich mentálnych vlastností dieťaťa zapríčiňuje úsilie o vybavenie potratu a špekulácie o tom, ako sa dieťaťu zbaví pri neželanom tehotenstve. Takúto túžbu matky, t. j. zbaviť sa svojho dieťaťa, pociťuje budúci človek najhoršie. Ak k potratu nedôjde, narodí sa zatrknutý introvert s trvalým pocitom odcudzenia a priam s nenávisným vzťahom k rodičom." (2)

POZNÁMKY:

(1) Nakoľko autor tohto príspevku nie je odborníkom v oblasti psychotroniky, informácie o tomto interdisciplinárnom odbore čerpal predovšetkým z literatúry, ako napr.: ROSINSKÝ, T.: 1991. Bioterapia. Príručka pre liečiteľov. 1.vyd. Bratislava, FLASH CHANNEL, 111 s. ROSINSKÝ, T.: 1993. Človek, bytie a umenie. 1. vyd. Bratislava, TELEFLASH, 171 s. SAGMEISTER, V.: 1992. Základná škola psychotroniky. 1. vyd. Bratislava, FLASH CHANNEL, 120 s. Najpodstatnejším prameňom informácií k danej problematike však boli osobné konzultácie a materiály, ktoré autorovi poskytol p. Ing. Vladimír Sagmeister.

(2) Túto informáciu autorovi článku poskytol p. Ing. Vladimír Sagmeister. Bližšie oboznámenie sa s týmto fenoménom je možné napríklad i u

ROSINSKÝ, T.: 1993. Človek, bytie a umenie. 1. vyd. Bratislava, TELEFLASH, s. 83-85.

LITERATÚRA:

HORVÁTHOVÁ, E.: 1987. K vývoju etnomedicíny na Slovensku. In: SAS 16, s. 151-165.

HORVÁTHOVÁ, E.: 1975. Liečenie a pranostiky. In: Slovensko 3. Ľud-II. časť. 1. vyd. Bratislava, OBZOR, s. 1031-1041.

ROSINSKÝ, T.: 1993. Človek, bytie a umenie. 1. vyd. Bratislava, TELEFLASH, 171 s.

SAGMEISTER, V.: 1992. Základná škola psychotroniky. 1. vyd. Bratislava, FLASH CHANNEL, 120 s.

VÝZNAM BIODIAGNOSTIKY A BIOTERAPIE PRI RIEŠENÍ ZÁVAŽNÝCH POOPERAČNÝCH KOMPLIKÁCIÍ

Kazuistiky

MUDr. Kornélia KILÁRSKA

Je známe, že pri úmrtí človeka nevyrovnaného, nespokojného, ktorý nevie prijať svoju smrť, zostávajú bioenergoinformačné štruktúry na mieste smrti. V lôžkových zdravotníckych zariadeniach sú z toho hľadiska najrizikovejšími oddelenia s ťažko chorými pacientami: ARO,

JIS, pooperačné a interné oddelenia, čiastočne operačné sály.

Energoinformačné štruktúry tu pôsobia ako "energetickí upíri" pre ďalších pacientov, ležiacich v týchto priestoroch. Pôsobia jednak odčerpávaním energie, jednak zablokovaním biopoľa pre bežnú liečbu. Tak sa dá vysvetliť neúspech obvyklej liečby a rôzne neočakávané komplikácie.

Ťažký pooperačný priebeh s viacerými komplikáciami, nevládnuteľnými medikamentóznou liečbou, po relatívne ľahších chirurgických výkonoch u mladších a pred operáciou dobre komponentovaných pacientiek, som mala možnosť biodiagnosticky riešiť dvakrát.

Keďže po biodiagnostike a bioterapeutickom výkone došlo promptne ku zmene pooperačného priebehu a úspešnému vyliečeniu, dovoľujem si podeliť sa s týmito skúsenosťami.

Kazuistika 1:

Pacientka J.K., 55 ročná, lekárka, anesteziologička, operovaná pre Crohnovu chorobu (ileitis terminalia) v auguste 1966. Iné závažné ochorenia nemala, neboli kontraindikácie chirurgického výkonu.

Po operácii bola preložená na ARO, kde nasledujúci deň došlo k poruche srdcového rytmu v zmysle tachykardie a extrasystólie a k poruche dýchania. Obvyklá medikamentózna liečba bola bez efektu, preto ma kolegyňa z ARO telefonicky požiadala o biodiagnostiku.

Dištančnou biodiagnostikou som zistila celkové energetické mínus, poruchu 5., 6. a 7. čakry, vplyv technopatenity (monitorovanie?), viaceré bioenergetické štruktúry po zomrelých a energetickú väzbu so žijúcou ženou.

Po zrušení tejto väzby a uvoľnení štruktúr došlo k úprave polarity čakier. Nasledujúci deň sa normalizovala srdcová frekvencia a rytmus, ďalší deň došlo k úprave dýchania; všetko pri nezmenenej farmakoterapii. Ďalší pooperačný priebeh bol dobrý, 10. deň bola pacientka prepustená do domáceho ošetrovania. T.č. pracuje, má sa dobre.

Kazuistika 2:

Pacientka M.O., 44 ročná, bola operovaná v novembri 1966 v okresnej nemocnici pre myomatózu maternice. Iné vážnejšie choroby nemala.

Po operácii bola preložená na ARO, kde o dva dni bol zistený perforovaný dvanástnikový vred, preto bola vykonaná nová laparotómia. Pre peritonitídu bola nasadená intenzívna kombinovaná antibiotická liečba. Napriek nej došlo k rozvoju rozsiahleho zápalu pľúc, abscesov v brušnej dutine a celkovému septickému stavu. V priebehu

ďalšieho týždňa bola ešte dvakrát revidovaná brušná dutina pre vzniklé abscesy. V tejto situácii volal manžel pacientky a prosil o vybavenie hospitalizácie v Košiciach. Usúdila som, že chorá nie je schopná prevozu a ponúkla som pomoc v rámci aktuálneho stavu.

Dištančnou biodiagnostikou som zistila celkové energetické mínus, poruchu čakier a viaceré bioenergetické štruktúry po zomrelých. Ich uvoľnením sa upravila polarita čakier.

Nasledujúce ráno mi ošetrojúci lekár oznámil, že v noci chorej poklesla teplota zo 40 na 37,8°C. Prejavil však obavu, či sa to stabilizuje alebo je to iba kolísanie teploty v rámci sepsy. Na druhý deň bola teplota iba 37,1°C a ďalší deň, pri nezmenenej antibiotickej liečbe, bolo možné zrušiť drenáž brušnej dutiny, upravoval sa nález na pľúcach, teplota sa definitívne normalizovala. Pacientka bola prepustená v dobrom stave a t.č. sa cíti dobre.

Spoločne pre obidve pacientky bol stredný vek, relatívne dobrý zdravotný stav pred operáciou a pooperačný pobyt na ARO. Tam došlo k rozvoju viacerých neočakávaných komplikácií zo strany viacerých orgánov, bez patričnej odozvy na medikamentóznou liečbu.

Komplikácie obidvoch chorých boli rôzne, rôzna bola i základná choroba. Hlavným biodiagnostickým nálezom obidvoch bolo zablokovanie niekoľkých čakier a prítomnosť viacerých bioenergetických štruktúr po zomrelých. Po ich uvoľnení sa obnovila polarita čakier a už za niekoľko hodín bolo zreteľné zlepšenie zdravotného stavu, pri nezmenenej liečbe, prv neefektívnej. Uvoľnením biopola a čakrového systému sa vytvorili podmienky pre úspešné pôsobenie farmakoterapie.

Bioenergetické štruktúry po mŕtvych sú bežným nálezom na oddeleniach s ťažko chorými a s častými úmrtiami. Bolo by ideálne, keby sa po každom úmrtí miesto očistilo alebo by sa vykonávala pravidelná očista týchto "rizikových" oddelení. Verím, že by to prispelo k zlepšeniu liečebných výsledkov a zníženiu výskytu komplikácií.

Touto prácou chcem poukázať na to, že pri výskyte neobvyklých komplikácií hospitalizovaného chorého je potrebné myslieť aj na príčiny, vyžadujúce

riešenie na energoinformačnej úrovni. Mnohokrát je to jediná cesta k záchrane života pacienta.

POHYB VIAZANEJ A VOĽNEJ MYSLE NA PRIEMETOVEJ PLOCHE INDIVIDUÁLNEJ MYSLE ČLOVEKA

Vladimír SAGMEISTER

V úvode mi dovoľte citát od Roberta Fludda: „Pravý zasvätenec nebude vyvracať dnes, čo napísal včera. Nebude sa ospravedlňovať, že sa mylil, keď napísal nejaký systém k dosiahnutiu vnútorného života, z ktorého sa mnohí pomiatli na rozum.“ Nie som pravý zasvätenec, a preto sa ospravedlňujem mnohým, ktorým bol môj minuloročný referát ťažko pochopiteľný a zároveň sa poďakovať za priazeň zaň nemnohým, ktorých potešil. Sľubujem, že tohtoročný referát obsahuje iba jednu významovú plochu, a nie razom štyri.

(Obrázok č.1) No, povieť si a máme tu zase. Prosím však iba o chvíľku strpenia. Budem hovoriť o oblasti nad štvrtou horizontálnou líniou zdola, s vyznačenými oblasťami 1 a 2, respektíve jej priemetom do plochy v úrovni tejto horizontálnej línie. Zopakujme si... obrázok predstavuje diferenciaciu individuálnej duchovnej bytosti prostredníctvom individuálnej mysle a prostredníctvom individuálnej realizačnej energeticko-informačnej formy v tele.

Namiesto tohto obrázku by kľudne vyhoveli obrázok Jákovobho rebríka a na ňom vyznačený JESOD JECIRAH, po slovensky základ stávania sa, respektíve poznanie bytia - DAAT ASSIAH, ktoré sú na ňom v zhodnej pozícii, hlboko pod najvyššou triádou EHJE, JAHVE, ELOHIM; alebo obrázok dnes už menej známej „cibule“ Klaudia Ptolemaia Alexandrijského, s vyznačenou sférou mesiaca, pod triádou HERMÉS, HÉLIOS, HÉFAISTOS, ktorý

predstavuje HERMA PSYCHOPOMPA; alebo stred križa života v minulosti milovaného majstra a spasiteľa Hóra, pod triádou ATUM, OSIRIS, ESÉ; alebo dva protifaľhé kvietky na tretom stvole babylonského stromu života, pod triádou ANU, ENLIL, ÉA; ako i podskupín triád AXIEROS, AXIOKERSOS, AXIOKERSA; TAO TCHAU-TI, TAO WU-WEJ, TAO WU-JOU a pod.; no kľudne aj niektoré ideogramy z polí anglických poľnohospodárov.

(Obrázok č.2) Možných prepojení oblasti 1 a oblasti 2 je nekonečne veľa. Tieto prepojenia vytvárajú našu záujmovú priemetovú plochu, pričom najkratším prepojením je priamka medzi nimi. Popísať všetky prepojenia by našu problematiku nekonečne skomplikovalo, preto je nutné urobiť výber iba niektorých parametrov, z ktorých bude možné vytvoriť množstvo myšlienkových interpolácií a extrapolácií, čo je účelom tohto referátu. Výber iba niektorých parametrov síce znižuje kvalitu informácií o našej problematike, ale ju robí konečnou v čase. Pritom si treba uvedomiť, že naša záujmová plocha je tiež iba výberom parametrov z obrázku č.1.

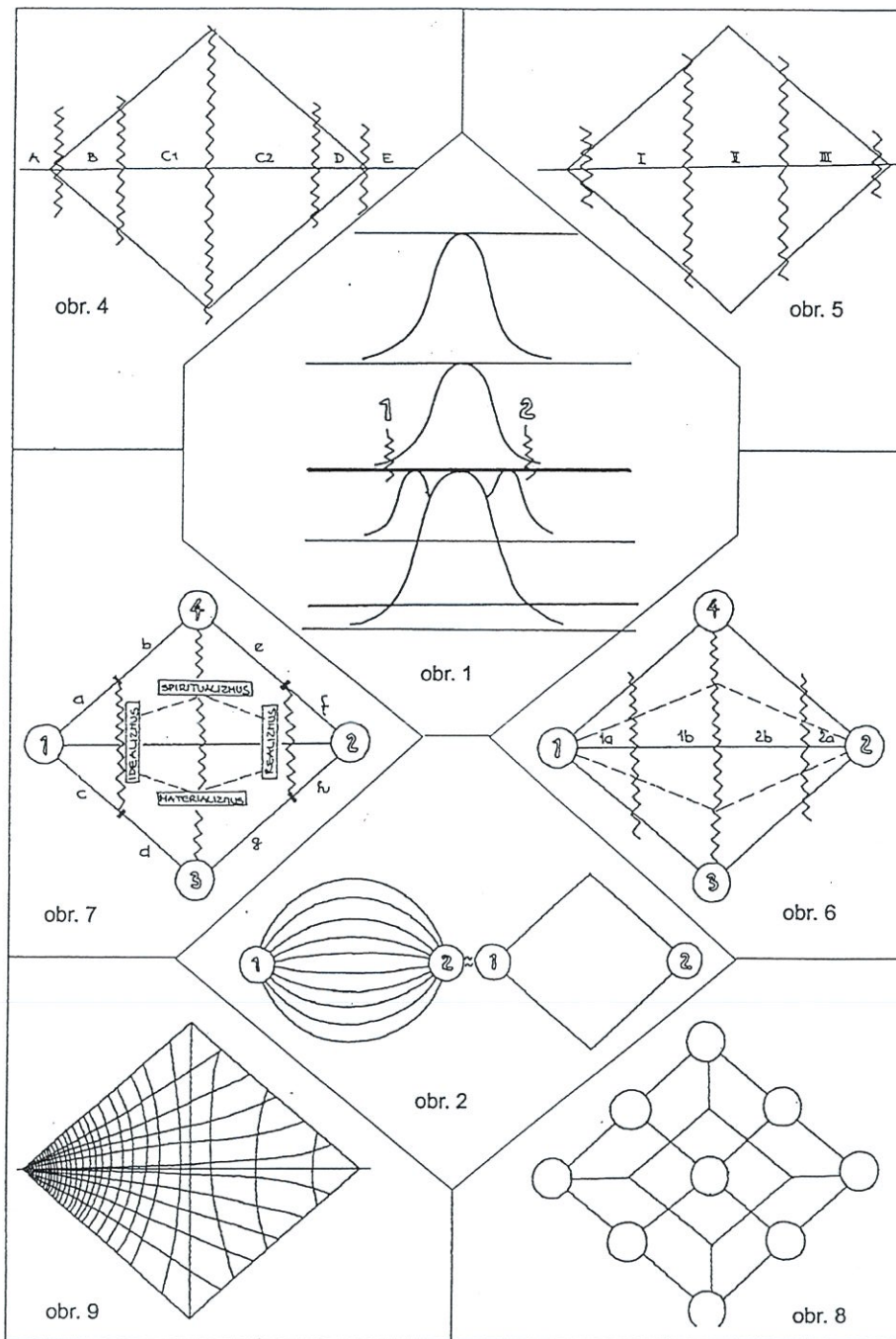
(Obrázok - tabuľka č.3) Dovoľte mi malé odbočenie od témy ohľadom terminológie: pod informáciou si budem v rámci filozofickej kategórie všeobecnosti predstavovať ľubovoľnú zmenu, v kategórii zvláštnosti správu a v kategórii jedinečnosti interakciu.

Pritom správa je informáciou tautologickou iba vtedy, keď sa splní podmienka zmeny a s touto zmenou súvisí. Interakcia je informáciou tautologickou iba vtedy, keď sa splní podmienka správy a s touto správou súvisí.

Pod termínom tautológia v našom prípade chápem stav, kedy sa jedna informácia vysvetľuje tou istou informáciou inej filozofickej kategórie. Napríklad: prší je jav - prírodný úkaz, obsahujúci informácie všeobecné, zvláštne a jedinečné. Zmena je všeobecná informácia o určitom stave, v našom prípade o zmene počasia, lebo občas prší a občas neprší. Správa je zvláštna informácia o dianí, súvisiacim s týmto stavom; beriem si daždník, lebo prší, alebo neberiem si daždník, lebo kašlem na to, že prší. Interakcia je jedinečná informácia o dianí za určitých všeobecných a zvláštnych podmienok, držím otvorený daždník, na ktorý dopadajú kvapky dažďa. Z toho vyplýva, že som

si zobral dáždnik a ten som si zobral preto, lebo
prší atď., alebo moknem, lebo som si nezobral

dáždnik, lebo kašlem na to, že prší a ešte preto, že
prší atď.

(Znovu obrázok č.2) Oblasť 1 predstavuje mimoriadnu neschopnosť vnímať, prijímať, spracovať, využiť a odovzdať informácie, čo predstavuje, s prepáčením, hlúposť, miernejšie povedané neschopnosť nakladať s informáciami, či akceptovať ich. Oblasť 2 predstavuje mimoriadnu schopnosť vnímať, prijímať, spracovať, využiť a odovzdať informácie, čo predstavuje múdrosť. Dovolím si konštatovať, že prepojenia z oblasti 1 do oblasti 2 predstavujú postup slobodnej vôle individuálnej viazanej mysle prostredníctvom individuálnej voľnej mysle s menším, či väčším intelektom. Niekomu by možno viac vyhovovali termíny nadvedomie, či nadja, s prípadne jeho najvyššou úrovňou nieja pre označenie viazanej mysle a termín vedomie ja alebo ego pre označenie voľnej mysle. Viete však, aká je terminológia potvora, ktorá s nami zatočí, kedy chce. Preto volím mierne odlišnú terminológiu od tej, ktorá bola už často zneužitá ľuďmi profanizujúcimi všeličo. Tento postup, vývojový proces rozrôznenia, lepšie diferenciacie viazanej mysle sa nedeje plynule v rámci jednej civilizácie, hoci i to je možné, ale už vôbec nie plynule v rámci jedného individuálneho bytia a realizuje sa postupnými skokmi bez závislosti na nižších afinitných diferenciacných úrovniach, t.j. na realizačných energeticko-informačných formách, priestoroch a hmotných nosičoch, realizujúcich sa bytosť v hmotnom svete.

(Obrázok č.4) Na obrázku je znázornený smer diferenciacie viazanej mysle, z ktorej, ako som naznačil, jednostranne inplikuje diferenciacia voľnej mysle. V oblasti A sa viazaná myseľ nemôže diferencovať ako človek. V oblasti B sa viazaná myseľ nemôže plnohodnotne diferencovať ako človek. V oblasti C1 sa viazaná myseľ môže diferencovať ako človek. V oblasti C2 sa viazaná myseľ plnohodnotne diferencuje ako človek. V oblasti D sa viazaná myseľ podmienene nemusí diferencovať ako človek.

A konečne v oblasti E sa viazaná myseľ nemusí diferencovať ako človek.

Oblasť A a E možno s veľkou dávkou programového nadhľadizmu nazvať oblasťami transmigrácií viazanej mysle, ktoré uvádzam napriek tomu, že nie sú predmetom našej problematiky.

Oblasť B, C1, C2 a D možno nazvať oblasťou

inkarnácií viazanej mysle, pre ktoré si táto volí dve základné diferenciacné podmienky. Podmienky duchovné a podmienky hmotné.

Pripomínam, že termín reinkarnácia možno akceptovať iba podmienene a to iba pre určitú časť vedome programovanej viazanej mysle.

V úrovni voľnej mysle ho možno akceptovať iba zriedkavo a mimoriadne, a to tak isto iba v prípade predchádzajúceho programovania viazanej mysle voľnou myslou, teda vedomým programovaním v predchádzajúcom bytí tak, ako to dokazujú praktiky, napr. lámaistického budhizmu, alebo ho vôbec neakceptovať. Individuálna voľná myseľ, na ktorej si mnohí z nás tak zakladajú, je pre viazanú myseľ len diferenciacnou epizódou, čo ako zaujímavou, potrebnou a obohacujúcou. Novo sa utvárajúca voľná myseľ s novými diferenciacnými podmienkami má s tou minulosťou pramálo spoločné, hoci viazaná myseľ niektoré integrálne informácie predchádzajúcich voľných myslí obsahuje.

(Obrázok č.5) Na obrázku sú vyznačené tri oblasti, riadiace faktory diferenciacie viazanej mysle: oblasť I. - riadiacim faktorom, či lepšie pudiacim faktorom je v prevažnej miere pud v najširšom zmysle slova, obsahujúci v rôznej miere cit a vôľu, ale i možné animálne sklony.

Oblasť II. - riadiacim faktorom je cit, obsahujúci v rôznej miere pud a vôľu. Cit pritom chápem ako:

- TIKTEIN - plodiť, rodiť (nie TEKNON - dieťa),
- TEKNÚN - tvoriť,
- TECHNAZEIN - remeselne tvoriť - spracovávať,
- TECHNICKÝ či VEDECKÝ CIT,

ale i ako abstraktnú formu citu - náboženské čítanie, vedecké čítanie a pod.

V oblasti III. je prevládajúcim riadiacim faktorom vôľa a v rôznej miere pud a cit, ale i vlastnosti „vyšších“ diferenciacných úrovní viazanej mysle. Medzi riadiace faktory s inou významovou plochou patrí, ako jeden z najzávažnejších, láska. Tak, ako sa žiadnabytosťneriadi iba podľa jedného z riadiacich faktorov: pudom, citom, alebo vôľou, ale ho každá z rôznych oblastí rôzne preferuje, tak i žiadna kvalita lásky nie je len jedna jediná charakteristická pre jednotlivé oblasti. Pre oblasť I.

a teofíliu v rovine vertikálnej, k tvorcovi manifestovaného sveta.

V oblasti III. je to jednoznačne láska k stvoriteľovi nemanifestovaného sveta, láska k pravde, láska k poznaniu a poznanie v láske, ľudovo povedané bytie, konanie a myslenie v Bohu.

(Obrázok č.6) Povedzte si, čo je ďalšou hybnou silou diferenciacie mysle. Oblasť 2a predstavuje „veľké mysle“ tohto sveta, ktoré produkujú všeobecne platné, bezpodporné filozoficko-svetonázorové smery vo forme spirituálnych učení bezpodporných s hmotným svetom, respektíve vedecké teórie bezpodporné so svetom ducha. Tieto mysle sú skutoční realisti nášho sveta, dávajúci múdrosť tomu ktorému obdobiu. Koľko múdrosti bolo zaznamenané a koľko zničenej v požiaroch vojen a kultúrnych revolúcií mi nie je známe. No i to málo, čo ostalo, znovu objavujeme, ibaže to popisujeme novou terminológiou. V mnohých podobnostiach sa múdrosť alebo vedomosti prirovnávajú k studni na púšti, v ktorej je určité množstvo krištáľovo čistej vody. Ak by sa voda vydala ľudstvu, každému by sa ušla nie viac ako kvapka. Ak umierate na púšti smädom, kvapka vás nezachráni. Pohár vody iba predlží agóniu. Aby ste sa niekam dostali, potrebujete plné vedro, lepšie sud vody. A o to sa treba silno snažiť. Sú takí snaživci, ktorí si pre múdrosť chodia často s poriadnym džbánom. Samozrejme, na každého takéhoto výkuka sú tisíce, ktorým sa nedostane ani kvapka. Nezdá sa však, že by im to vadilo. V televízii sa to neinzeruje, a tak po múdrosti nie je veľký dopyt.

To, čo sa teda zdá byť na prvý pohľad nespravodlivé, v skutočnosti nespravodlivé nie je. Tí, ktorí „vedia“, vedia preto, že tí druhí vedieť nechcú. Vráťme sa však k nášmu obrázku.

Bezpodporné spirituálne učenia a vedecké teórie však nie sú bezozbytku pochopiteľné pre oblasť 2b, a preto ich zástupcovia tejto oblasti zjednodušujú, menia, upravujú, krivia a prispôbujú takto svojmu chápaniu často a hlavne časom až do hraničných podob v oblasti 3 a 4. Inštitucionalizované náboženstvo a inštitucionalizovaná veda vytvárajú normy a sami sa snažia byť týmito normami. Tvorba noriem je vyjadrená hlbokou potrebou jednotlivcov, ktorí iniciujú normotvornu v spoločnosti okolo oblasti 3 a 4. Ide o snahu

je charakteristická láska sexuálna so smerovaním k rôznym možným erotickým deviáciám z pohľadu prirodzenej reprodukcie druhu, a to od homosexuality po zoofíliu. Pre oblasť II. je síce tiež charakteristická láska sexuálna, no smerujúca viac k rôznym prejavom lásky v rodine, ďalej k filadelfii až filantropii. Pre oblasť III. je charakteristická skôr filokália, agapé a teofília.

Tak, ako možnosti, či schopnosti nakladať s informáciami, aj riadiace faktory sa priamo premietajú nielen do voľnej mysle, ale i do tvorby, udržiavania a deštrukcie realizačnej energeticko-informačnej formy a v konečnom dôsledku i do anatomicko-biochemickej formy realizujúcej sa bytosti.

Takéto projekcie sa nedejú iba v rámci akejsi izolovanej sústavy, no dejú sa v rámci afinitného myšlienkového, energeticko-informačného a fyzického prostredia.

Aký recept je vhodný pre cestu z oblasti I. do oblasti II.?

V oblasti I. je možné podmienene platné, mylné, polopravdivé, či nepravdepodobné názory, slúžiace na uspokojenie voľnej mysle a jej ďalších priemetov do centrálnej nervovej sústavy, autonómneho nervového systému a zmyslov prekryť iba vedomou láskavosťou a uvedomovanou pokorou. V praxi sa však pravidelne stretávame so zlobou, natvrdlosťou, nechufou, sebaklamom, sebaľútosťou, vulgárnou agresivitou a kriminalitou, ktoré sa striedajú s pôžitkami tohto sveta vo forme napríklad: dychovej hudby, divokého tanca, destilátov z kýmnej repy, drog a pod. Deti v duchu z oblasti I., pokiaľ na to máme, je nutné bezpodmienečne pochopiť, okamžite im odpustiť a trvale sa za ne modliť. Iný prístup prináša už veľky iba rozpaky a rozčarovanie. V tejto súvislosti dovoľte citáť nášho milovaného majstra a spasiteľa Ježiša Krista: „To, že povstalo telo k vôli duchu je zázrak. Že ale duch k vôli telu je zázrak zázrakov. Ja sa ale dívím, ako sa toto veľké bohatstvo mohlo usadiť v takej chudobe.“ (citát je z apokryfy Didymosa Judasa Thomasa - dvojníka Judáša dvojníka, takzvaného Tomášovho evanjelija).

V oblasti II. je možný optimálny vývoj iba prostredníctvom lásky a poznania, alebo lásky k poznaniu v horizontálnej rovine našej problematiky

stabilizovať alebo v najlepšom pasívne evidovať zmeny v zmenách a to napriek tomu, že tvorba noriem je vyjadrením väčších či menších omylov. Oblasť 3 predstavuje hranicu v zmysle dogmatickej, nekomunikatívnej, autoritatívnej vedy. Táto svoje zaškatuľkované viac, či menej múdre informácie schraňuje a bráni do poslednej možnej chvíle proti akémukoľvek vonkajšiemu vplyvu, či staro-novému učeniu, čo ako dokonalému. Veď je to nakoniec pochopiteľné. Extrémny nadbytok intelektuálnych údajov nie je možné, napriek extrémnemu úsiliu, koherentným spôsobom individuálne prijať ani v jednom vednom odbore, nie to ešte vo vede ako celku. Ozajstná syntéza akýchkoľvek vedeckých poznatkov je v nedohľadne. Preto ten krutý odpor na zabezpečenie pokoja vznešených vedeckých kapacít, za ktorými sa skrývajú často fanatickí samofúbcí. Určitý stupeň fixovaného poznania nemožno rozrušať ničím novým a už vôbec nie lepším. Majestátni palácov vedy by sa mohol nebdaj zatriasť v základoch a proklamácia ich prepotrebnosti by bola tiež mnohokrát proklamáciou jahodovou.

Spomeňte si na epizódu z filmu Planéta opíc, keď zajatý kozmonaut z havarovaného raketoplánu na dôkaz toho, že priateľ z neba, urobil z papiera lietadielko a predviedol ho vedcovi-opičákovi. Ten lietadielko svojou tlapou zúrívo zozmuchľal a bohorovne vyhlásil: „Nič nelietia!“ Iste, veď nič ťažšie ako vzduch lietať nemôže, hoci práve pozerám na letiaceho vtáka, ktorého hmotnosť tiež patrí viac do polievky ako na oblohu.

Iný, no podobný spôsob znehodnocovania spirituálnych učení obsahuje oblasť 4, ktorá predstavuje dogmatické inštitucionalizované náboženstvá.

Keď slepy vedie slepého, obaja spadnú do jamy.

Aby moje slová nevyzneli celkom ako zlá kritika, musím napriek vyslovenému vyzdvihnúť význam oblastí 3 a 4. Inštitúcie týchto oblastí dobre pedagogicky pôsobia na oblasť 1b, pre ktorú sa pôvodné učenia ďalej upravujú a zjednodušujú. Vtedy „mudrci“ hovoria o popularizácii. Výsledky tejto činnosti slúžia tiež pre školy prvého, druhého a často, bohužiaľ, i tretieho stupňa.

Pre oblasť 1a je akokoľvek upravené vedecké učenie ťažko pochopiteľné. V spiritualite tejto

oblasti sa stretávame s vytváraním hmotných podkladov pre vieru „v čosi“ transcendentálne, teda vytváraním modiel vo forme svätých obrázkov a sôch, domácich oltárikov a hromád posvätených predmetov najrôznejšieho pôvodu. Je zaujímavé a svojim spôsobom zároveň chvályhodné, že organizované modlárstvo je v oblasti 1a pri dobrom duchovnom zastrešení, vychádzajúcom z oblasti 4, vysoko efektívne pre ďalší rozvoj spirituality a následne intelektu mnohých jej zástupcov, ktorí by na poli vedy iste neuspeli. To však už súvisí s problematikou ďalšieho obrázku.

Obrázok č.7) Na obrázku sú vyznačené pomyselné extrémne hranice našej problematiky.

Úsečka 1-4 predstavuje idealistický spiritualizmus. Pod pojmom idea chápem myslenú predstavu a pod slovom spiritualizmus pravý význam tohto slova, a nie filozofiu spiritualizmu v jej donedávna, no ešte dnes mnohými chápanom obsahu. Z nej úsečka a/ predstavuje vieru v Boha s ľudskými vlastnosťami bez poznania akýchkoľvek súvislostí - poveru.

Úsečka b/ predstavuje mimoriadne zjednodušené spirituálne učenia charakteristické pre mnohé sekty a takzvané náboženské združenia, ktoré sa odlúčili, či izolovali od klasických náboženstiev, ale i negatívne prvky pretrvávajúce v klasických náboženstvách, často siahajúce až do oblasti úsečky a/.

Úsečka 1-3 predstavuje idealistický materializmus. Z nej úsečka c/ predstavuje predstieranie vedeckého poznania - pavelu. Úsečka d/ predstavuje myšlienkové procesy, charakteristické pre zbytočnú aplikovanú vedu, slúžiacu napr. pre agresiu, ale i negatívny dopad dogmatickej vedy na myšlienkové prostredie oblasti 1b z predchádzajúceho obrázku.

Úsečka 4-2 predstavuje realistický spiritualizmus. Z nej úsečka e/ predstavuje popri viere v stvoriteľa nemanifestovaného sveta rôzne spirituálne praktiky ako prostriedok pre poznávanie, či poznanie. Úsečka f/ predstavuje plnenie zámerov individuálnej duchovnej bytosti, čo v priemete do našej problematiky predstavuje myšlienkové bytie v Bohu.

Úsečka 3-2 predstavuje realistický materializmus. Z nej úsečka g/ pozitivistickú, dynamickú vedu, ktorej nie je neznáme, že svet je antropický. Úsečku g/ tiež

dobre charakterizuje citát od Louisa Pasteura: „Málo vedy vzdáva od Boha, veľa vedy k nemu privádza.“ Úsečka h/ predstavuje plnenie zámerov individuálnej duchovnej bytosti prostredníctvom poznania, či takzvaného filozofického umenia, tiež podobne hlúpo nazývaného alchýmia.

Momentálne sa teda minimálne šesť miliárd viazaných myslí nachádza v interpozícii oblastí 1, oblastí 2 a týmito vybranými úsečkami, ktorých ako všetci iste cítite, je oveľa, oveľa viac.

(Obrázok č.8) Čo je však na tejto interpozícii zaujímavé: pre jednotlivé oblasti diferenciácie viazaných myslí, z ktorých na obrázku je vymedzených iba niekoľko, je charakteristická radikálna segregácia, hoci by akokoľvek agregácia bola na prvý pohľad rozhodne efektívnejšia. Viazané mysle ani nie až tak, no o to viac voľné mysle, sú neuveriteľne rozhašterené na všetkých pozíciách, hoci sa doslova nachádzajú na jednej lodi. A neostáva iba pri hašterení. Zjavná agresivita v rôznych formách nám už po veky nie je nikomu neznáma. Ťažko pochopiteľné sa zdajú byť tiež agresie v rámci jednej diferenciácie oblastí (napr. náboženskej). Na pôvod a dôvod segregácie až agresie medzi diferenciáciami oblastami, ale i ich občasnými, čiastočnými a dočasnými agregáciami (napr. v čase revolúcií), nám môže dať odpoveď iba axiológia, ktorá je pre tú, či onú oblasť charakteristická.

Nájsť vskutku zhodný hodnotový systém čo i len u dvoch ľudí, dokonca i v úzkom kruhu rodiny, je problém neriešiteľný.

Dva rôzne hodnotové systémy sú rozporné a čím sú rozdielnejšie, tým sú rozpornejšie. Rozpor je ďalšou hybnou silou, akýmijsi tretím motorom diferenciácie voľnej mysle. Nech sú diferenciácie podmienky akékoľvek a to, prosím, v ktorejkoľvek diferenciácii oblasti, nikdy nepôsobia na oblasť ako celok rovnako, ale pôsobia parciálne iba na jej jednotlivé komponenty, jednotlivé individuálne voľné mysle, čo spätne v danej konfigurácii obohacuje o informácie viazanú myseľ a tak ďalej.

Natíska sa otázka, čo je účelom tohto večného kolotoča? Ako najefektívnejšia sa javí odpoveď: Ak nejde o život a smrť miriád bytostí v čase, musí ísť o čosi viac. To viac je trvalé. Grandiózne štiepenie neuveriteľne širokého spektra energeticko-

informačných foriem na nepochopiteľne širokú škálu energií a informácií.

A prečo?, znie ďalšia rúhavá otázka: aby niektorá alebo niektoré informácie mohli iniciovať ďalšie štiepenie, ale hlavne preto, aby mohli iniciovať ľubovoľné kompozície a dekompozície, kombinácie a rekombinácie, variácie a iterácie, reiterácie a mutácie, permutácie a transmutácie, substanciácie a transsubstanciácie jednej informačnej formy ako seba samej, tak všetkých informačných foriem ako seba samých, myšlienkových foriem, energeticko-informačných a energetických foriem a ich prípadných naplnení subatomárnymi, atomárnymi, molekulárnymi a inými hmotnými formami.

Zmysel tohto grandiózneho projektu sa mi zdá byť nevyhovujúco, nepopísateľne nádherný, hodný stvoriteľa nemanifestovaného sveta, hodný tvorcov manifestovaných svetov a kráľovien mieru a pokoja, ktorí sú na rozdiel od detí v duchu nekonečne milostiví. Ak by boli k deťom v duchu spravodliví, žiadna prabytosť by neuspela už na subatomárnej úrovni.

(Obrázok č.9) Konečne uvediem hrubé rozpriestorenie diferencujúcich sa myslí. Sieťka, či pavučina na obrázku by mala obsahovať znovu cca šesť miliárd uzlíkov, ktoré sú ťahané a ťahajú a zároveň sú všetky ťažené a ťačia. Kdesi som počul, že ľudia sú anjeli s jedným krídlom. Ja si myslím, že tí ľudia, ktorí majú zatiaľ iba jedno krídlo, mali by sa, a to hneď teraz, objasť so svojim myšlienkovým protipólom a získať týmto objatím krídla dve, aby mohli časom vzlietnuť z dnešného dňa do svetla. Že by to bolo také jednoduché? Áno, je to jednoduché pre tých, ktorí žijú jednoducho v jednom duchu, ktorí majú namiesto jedného, dve rovnaké, plnohodnotné krídla, na ktorých sa dá vzlietnuť. Jedno krídlo spirituálne, ktoré nevystierajú iba smerom hore - k stvoriteľovi nemanifestovaného sveta a druhé materiálne, ktoré im má pomôcť priblížiť sa k nemu. To sú tí tichí, ktorí žijú, alebo žili tu na zemi, ktorí žijú alebo žili podľa hesla: ora et labora, ale hlavne tí, ktorí sa za nás - za deti v duchu trvale modlia, držia nám všetkým bez rozdielu palce, milujú nás a svojou nediferencovanou láskou nám svietia na cestu.

Obrázok - tabuľka č.3:

VLASTNOSTI TVAROVÉHO ŽIARENIA

Ing. Norbert SYNČÁK

Povaha a vlastnosti tvarového žiarenia sú v súčasnosti ešte stále nedostatočne prebádané. Cieľom tohto referátu je poukázať na niektoré vlastnosti, ktoré boli odporozované z praktických experimentov.

Základné vlastnosti tvarového žiarenia
Tvarové žiarenie vo svojej povahe pozostáva z dvoch základných zložiek - energetickej a informačnej.

Intenzita energetickeho pôsobenia klesá zo štvorcem vzdialenosti. Vzdialenosť pôsobenia závisí od veľkosti a povahy tvaru. Pri nemiach sa vonkajších podmienkach je konštantná.

Interakcie medzi tvarmi
Intenzita tvarového žiarenia sa *zosilňuje* opakovaním rovnakého alebo podobného tvaru. Toto opakovanie musí byť v zmysle harmonického usporiadania. Napríklad dve monády bielo-čiernej kombinácie musíme umiestniť tak, aby jangová (plusová - biela) časť nadväzovala na jinovú (mínusovú - čiernu časť). obr. č. 1.

Takto umiestnené monády vytvárajú homogénne celoplošné tvarové pole, a tým že sú navzájom zharmonizované, pôsobia väčšou intenzitou a do väčšej vzdialenosti.

Podobné príklady predstavuje aj umiestnenie pologúľ na seba, nakreslenie čiar za sebou alebo vedľa seba a podobne.

Intenzita zosilnenia môže narastať buď násobením (napr. pologule), alebo súčtom.

Pri neharmonickom usporiadaní dochádza k zoslabovaniu až neutralizácii pôsobenia. Ilustratívnym príkladom môžu byť opäť pologule. Ak umiestnime proti sebe rovnaký počet pologúľ, rovnakej veľkosti tak, že smerujú proti sebe vypuklou časťou, tak sa navzájom neutralizujú. Pologule vyžarujú do priestoru pretože predstavujú otvorený tvar. Chýba im ich druhá komplementárna časť, ktorou by sa doplnili do gule. Ak ich doplníme do tvaru gule prestávajú do priestoru vyžarovať, lebo guľa predstavuje uzavretý tvar. Ak je na niektorej strane menší počet pologúľ, tak sa intenzita pôsobenia len čiastočne neutralizuje. obr. č. 2.

Odras, lom a vlnová povaha TŽ
Pri experimentoch s tvarovým žiaričom nazývaným Aspironda (obr. č. 3) sa ukázali zaujímavé skutočnosti. Aspironda sme umiestnili oproti rovnej strane pologúľ (obr. č. 3a, 3b). V obidvoch prípadoch sme experimentálne zistili, že dochádza k odrazaniu žiarenia emitovaného pologulami do strán, ako vidno na obrázkoch. Podobné odrazy boli pozorované aj pri iných tvaroch ak obsahovali rovnú plochu a žiarenie z okolia na ňu dopadalo pod určitým uhlom.

Pri natočení aspirondy vzhľadom k pologuliam ako vidno na obr. č. 4 dochádza k lomu vysielaného TŽ. Pravdepodobne je to spôsobené prechodom žiarenia emitovaného pologulami cez vnútro aspirondy. Táto vlastnosť je analogická z fyziky známemu lomu svetla na hranole.

Podobná zákonitosť bola pozorovaná aj pri modeloch pyramíd. V pokusoch, kedy sa subjekt približoval k pyramíde svojou výdajovou rukou (ľavá) a narušil energetický okraj pyramídálneho poľa (v určitej vzdialenosti od pyramídy podľa jej veľkosti a sklonu sa nachádza energetická vrstva, ktorá tvorí ostrý okraj), tak sa súčasne prejavilo aj narušenie poľa na súvzťažnej strane. Platí pritom pravidlo, že deformácia na východnej strane sa prejaví deformáciou na južnej strane a naopak a rovnako deformácia na severnej strane spôsobí deformáciu

naprogramovania tvaru. Zosilnenie energetickeho vyžarovania môžeme odvodiť aj z väčšej energetickej ponuky (poskytnutá biopoľom živého organizmu), ktorú môže tvar presmerovať do okolia.

Záver

Spomenuté vlastnosti tvarového žiarenia predstavujú len hrubé zjednodušenie celkovej problematiky. Podrobnejšia analýza si vyžiada spoluprácu odborníkov z viacerých vedných odborov a to po stránke teoretickej i praktickej.

na západnej strane pyramídy. Okrem horizontálnych súvzťažností existujú aj vertikálne pravidlá lomu. Narušenie na južnej strane pyramídy sa prejavuje v rovnakej výške od základne ako je narušenie na východnej strane a podobne. obr. č. 5.

Tieto vlastnosti poukázali na možnú vlnovú povahu tvarového žiarenia. Na priame overenie tejto teórie bola použitá metóda radisteziometrie. Merania vlnovej dĺžky prebiehali na prispôbenom vlnovode pomocou virgule a kyvadla s vytvoreným programom na detekciu vlnovej dĺžky a odblokováním sa od vnímania všetkých ostatných vlastností ako aj okolitých rušivých vplyvov. Výsledkom meraní bolo potvrdenie vlnovej povahy tvarového žiarenia, pričom sa ukázaly ďalšie súvislosti. Väčšina tvarov ktoré pôsobia na človeka harmonicky vyžarovali na vlnovej dĺžke rádovo niekoľko cm až decimetrov.

Všetky tvary o ktorých je známe, že pôsobia negatívne na biopole človeka (napr. pyramída smerujúca hrotom k zemi, pologule orientované vypuklou stranou k zemi, päťuholník smerujúci hrotom k zemi a pod.) vyžarovali na *veľmi krátkej vlnovej dĺžke*, agresívne pôsobiacej na biopole človeka i živých organizmov. Na základe týchto vlastností sa dá odvodiť individuálna vhodnosť tvarov pre organizmy v zmysle interferencie vlnových dĺžok.

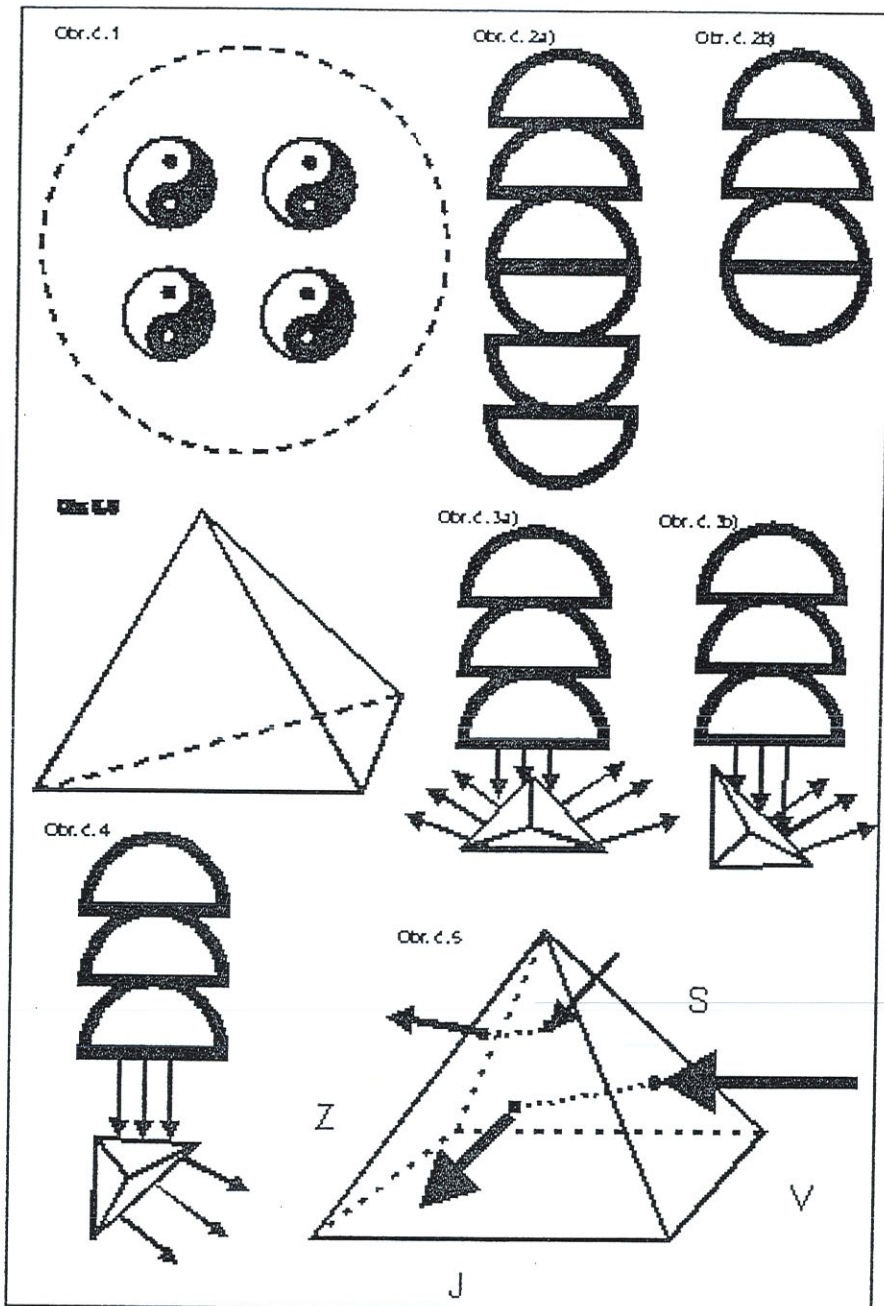
Interferencia tvar-živý objekt

Prítomnosť živých objektov v blízkosti tvarového žiariča mení charakter vyžarovania. Pozorované zmeny boli nasledovné:

- dochádza k zosilneniu pôsobenia - *ako príklad môžem uviesť položenie ruky alebo jej priblíženie k vypuklej strane pologúľ, čo sa prejaví zosilnením energetickeho toku vychádzajúceho z rovnej strany.*

- dochádza k zmene vlnovej dĺžky emitovaného žiarenia, podľa interferencie vlnovej dĺžky biopoľa živého objektu a vlnovej dĺžky tvaru. *Ak si vezmeme vyššie spomenutý príklad, tak pri vlnovej dĺžke pologúľ - X a človeka - Y, bude výsledná vlnová dĺžka žiarenia emitovaného pologulami - Z. Prícom Z môžeme vyjadriť ako funkčný vzťah dvoch premenných X a Y.*

Tieto zmeny sa týkajú spontánnych interakcií medzi tvarom a živým objektom bez cieľového vedomeho

ČLOVEK AKO FENOMÉN PRÍRODY

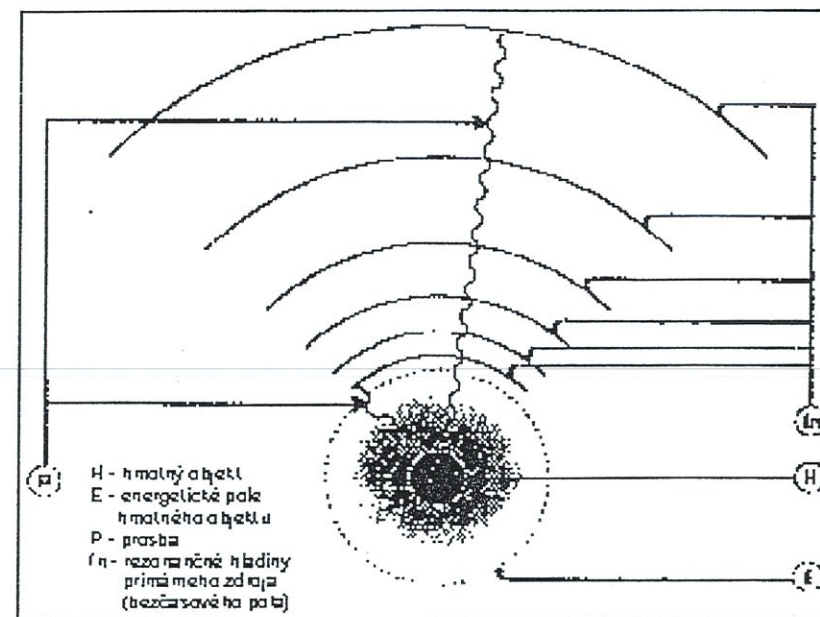
Ing. Karel KOMÁREK

Človek je svojimi schopnosťami postavený na najvyššie miesto v prírode. Dokáže konať prácu, ktorá je výsledným produktom myšlienkových procesov.

Na základe vedeckých výskumov sa zistilo, že človek má veľmi vysoké rezervy, dané kapacitou mozgu, ktoré nevyužíva. Mnoho javov, ktoré prebiehajú navonok aj vnútri jedinca sú veľmi úzko spojené s ľudskou psychikou, ale navonok vystupujú ako fyzikálne prejavy. Tieto sú spojené s výskumom energetického poľa v okolí živého organizmu, ktoré tiež poznáme ako bioenergiu (auru) a ktoré tvorí energoinformačnú úroveň organizmu. Bioenergia tak zobrazuje kvalitu daného človeka.

Zobrazenie predstavy interakcie hmotného objektu s primárnym zdrojom.

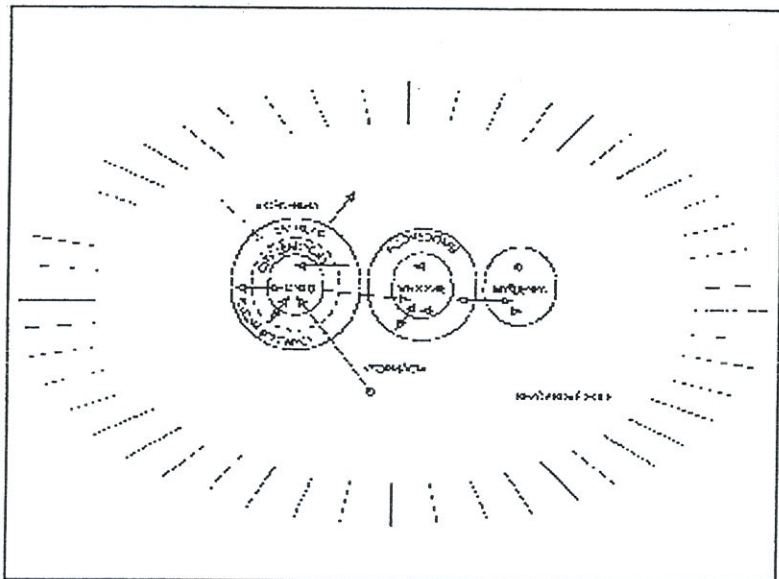
Z fyzikálneho hľadiska môžeme človeka označiť ako rezonančný systém, ktorý je ovplyvňovaný vonkajšími a vnútornými interakciami a energetickými silami,

ktoré spolu s činnosťou centrálneho nervového systému tvoria neustále rezonancie.

Každý hmotný objekt je tak určitým spôsobom napojený na primárne pole, ktoré považujem za nezávislé v čase a priestore. Primárne pole je zdrojom primárnej energie, ktorá nie je zhodná s pojmom energia vo význame miery schopnosti podšupovať zmenu, ale je priamo príčinou tejto schopnosti (1).

Schéma predstavy pôsobenia energie primárneho zdroja na človeka.

Naša vyslaná myšlienka spôsobí vibrácie energetického systému a môže najst odozvu v tomto bežcádovom poli. Každý organický systém prijíma svoju špecifickú úroveň energie, ktorá odpovedá rezonancii s namodulovanou informáciou "predloženej prosby".

Vzájomnou interakciou hmotného objektu a primárneho zdroja sa vytvára energetický produkt - bioenergia, ktorá je usporiadaná vo forme biopoľa.

Je známe, že energia biopoľa (mentálna energia) je schopná pôsobiť na rôzne, najmä biologické

objekty, spúšťať v nich psychofyziológické pochody, biologické reakcie, alebo spôsobovať zmeny stavu vedomia, ktoré zatiaľ nie sú presne špecifikované (2).

Z uvedeného je možno vyvodit hypotézu, že bioenergia je úzko spojená s činnosťou mozgu (CNS), je jeho produktom a odráža momentálny stav organizmu. Činnosťou mozgu vznikajú mozgové prúdy, ktoré pravdepodobne aktivizujú biopole.

Je otázkou, do akej miery vieme biopole ovplyvniť zvonka alebo zvnútra systému. Ukazuje sa cesta pre ovplyvnenie z oboch strán, ale v každom prípade je

potrebný určitý postup, ktorý pripomína ladenie rezonančného systému.

Orgánom, ktorý celý systém riadi je mozog. Má rozhodujúci význam pre fyzickú a psychickú stránku a od jeho činnosti závisí stav organizmu.

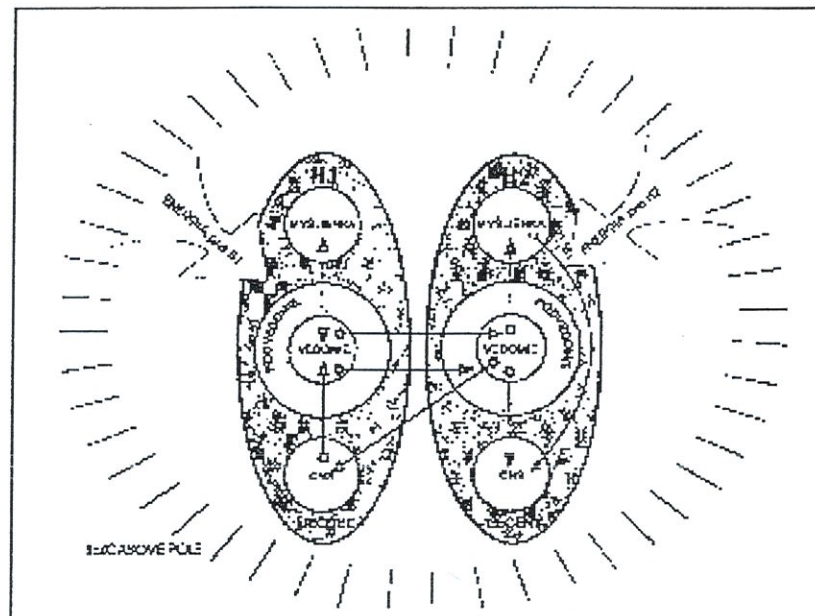
Mozog môžeme definovať ako ústredný systém, ktorý spracováva a vyhodnocuje všetky informácie, triedi ich podľa stupňa dôležitosti a potreby (3). Môžeme ho zjednodušene porovnať k výkonnému počítaču, do ktorého v krátkych okamihoch prichádzajú informácie o všetkých našich interakciách. Na prvý pohľad nám môže toto

spracovanie pripomínať činnosť počítača, ale v skutočnosti je situácia omnoho zložitejšia, lebo mozog si sám programuje svoju vlastnú informačnú činnosť (4).

faktorom pre tieto javy je ľudská psychika, ako vlastnosť mozgu a vplyv jednotlivých myšlienok, ktoré vyvolávajú duševné pochody v mozgu, ovplyvňujú biopole a spojenie s primárnym zdrojom.

Každý hmotný objekt prijíma energiu z poľa primárnej energie. Toto pole zatiaľ nie je možné zobraziť, ani definovať, pretože naše možnosti na verifikáciu všetkých javov sú zviazané s

Predstava vzájomného pôsobenia objektu a subjektu

Celkový systém mozgu, jeho jednotlivé činnosti rozdelím na časť prijímu podnetov cestou receptorov (zmyslov) od vonkajšieho prostredia a potom na časť ich spracovania v mozgu na vedomej a podvedomej úrovni tak, aby boli splnené cieľové zámery vytvorené a definované myšlienkami.

Podľa môjho názoru nie je človek izolovanou sústavou, ale určitým transformačným členom. Dôležitú vlastnosť v tomto procese zohráva mozog a psychika ako jeho vlastnosť. Myšlienky aktivizujú mozog, jeho činnosť a tým ovplyvňujú spojenie s primárnym zdrojom.

Táto schéma podľa mojej hypotézy ukazuje vplyv jednotlivých faktorov ľudského organizmu na prienik energie a iniciáciu ľudského organizmu. Dôležitým

priestorových a časových usporiadaním. Môžeme ho iba precítiť v stave "hlbokej pokory", preto nemôžeme vytvorit jeho fyzikálny model.

Cielený prenos bioenergie

Stimulujúcim faktorom cieľeného prenosu bioenergie je myšlienka, ktorá modifikuje interakciu biopolí vysielajúceho a príjemcu. Účinnosť takejto myšlienky, ako produktu mozgu je úmerná komplexnosti súboru relevantných informácií. Tento vzťah by som chcel vysvetliť na cieľenom pôsobení medzi liečiteľom a liečeným.

Liečiteľ vystupuje ako prostredník, ktorý umožňuje

nastaví rezonančné podmienky a tým I otvorí prenosovú cestu pre bioenergiu, ktorá nesie informáciu o cieľnom prenose.

Záver

Telo je zložitý samoregulačný systém, ktorý používa na svoj kvázistacionárny chod bioenergiu. Tuto si vytvára zo známych prírodných zdrojov príjmom potravy a tekutín.

Čiastočne ju však čerpá z poľa primárnej energie. Prvá zložka bioenergie saturuje fyziologické pochody a bezprostredne ovplyvňuje psychiku. Druhá zložka sa získava transformačným procesom v mozgu. Obe sa vo výsledku podieľajú na fyziologickej a psychickej pohode jedinca. Každé narušenie procesov získavania bioenergie sa prejavuje ako narušenie zdravia jedinca. Kvázirvnovážny stav opäť dosiahne len sám organizmus. Každý proces a teda teda aj opätovné dosiahnutie rovnováhy sa deje na úkor zásoby bioenergie, vlastnej organizmu. Ak sa mu táto energia nedostáva, musí ju čerpať fyziologickou alebo psychickou cestou. Ak má sám narušenú (alebo nedostatočne vybudovanú) komunikáciu s poľom primárnej energie, musí sa liečiteľ pokúsiť o "vyladenie" prijemcu - liečiteľa, aby bol sám trvale schopný získavať potrebnú bioenergiu z tohoto zdroja. Ak sa to liečiteľovi podarí, potom sa prijemca prechodne alebo trvalo vylieči. Ak sa prijemca nedokáže vhodne naladiť, musí byť v opakovanom spojení s liečiteľom a tak si dopĺňať okamžitý deficit bioenergie (opakovaným pôsobením, podnetom, krátkodobým naladením), alebo priamo prijímaním bioenergie od liečiteľa. V tomto prípade je podstatný fyziologický a psychologický stav jeho mozgu ako transformačného orgánu primárnej energie na bioenergiu.

Literatúra

- (1) KOMÁREK, K.: Bezčasové pole ako zdroj bioenergie. Myšlienky a fakty 2/1996, s.16-17.
- (2) KOMÁREK, K.: Prejavy bioenergetického poľa. Myšlienky a fakty 4/1995, s.62-63.
- (3) KOMÁREK, K.: Bioenergia a spôsob jej prenosu. Myšlienky a fakty 4/1996, s.45-46.

(4) STARÍČEK, I.: Kvantovomechanická interpretácia činnosti mozgu. Myšlienky a fakty 2,3/1996, s.20,33.

ELEKTROMAGNETICKÝ SMOG A ZDRAVÍ - MOŽNÉ PSYCHOTRONICKÉ SOUVISLOSTI

Ing. Ivan Kučera, CSc.

Přirozená elektrická, magnetická a elektromagnetická pole Země jsou součástí životního prostředí člověka. Podobně jako technická pole je z psychotronického hlediska považujeme za hrubohmotné jevy.

Současným problémem je výrazné porušení energetické rovnováhy těchto polí, které můžeme považovat za integrální součást všeobšahující energie čchi. Bez ní by nebyl na Zemi možný život.

Elektrické pole Země je energeticky velmi "měkké", odstíní ho i dřevěná budova. Kolem nás se však vyskytují také střídavá i stejnosměrná pole vytvářená elektrickými zařízeními pod napětím.

Magnetické pole Země je naopak energeticky velmi "tvrdé". Úplně odstínit se nedá, železné předměty v našem okolí mohou toto pole výrazně deformovat. Elektrická zařízení vedoucí proud vytvářejí ve svém okolí magnetické pole, což platí i pro vodiče všeho druhu.

Přirozené elektromagnetické pole Země se na energetické rovnováze podílí nepatrně. O to nebezpečněji vystupuje nebezpečí jeho neustálého zesilování.

Z hlediska působení na lidské zdraví je vliv těchto polí v porovnání s jinými riziky (např. kouření) stále ještě slabý, nicméně je třeba tyto vlivy sledovat.

Pod pojmem elektromagnetický smog (EMS) rozumíme široké spektrum nežádoucích elektromagnetických vlnění (polí) od kmitočtu 30 kHz až po kmitočty v oblasti viditelného světla, tj.

po 3.1015 Hz. Zahrnuje složku magnetickou a složku elektrickou, které jsou k sobě navzájem kolmé. EMS vzniká jak v pracovních zařízeních pro vyzařování energie pro hrubohmotný přenos informací (vysílače a radary všeho druhu, mobilní telefony), tak i jako nežádoucí doprovodný jev v zařízeních pro rozvod a využití elektrické energie včetně zařízení elektronických (1) při jakékoliv vynucené změně průběhu jednosměrného nebo sinusového střídavého proudu.

Zvláštní roli hrají mobilní radiotelefony, které mohou při dlouhodobém užívání ohrožovat jejich majitele. Je známo, že u některých typů se pohlcuje až 50 % vyzařované energie v hlavě člověka. Kromě vlastního pracovního kmitočtu 450, resp. 900 MHz využívají namodulované nízkofrekvenční (infrazvukové) oblasti, kde se vyskytují kmitočty známé jako alfa, theta aj., přímo ovlivňující funkci lidského organismu.

Zdrojem EMS bývají často také magnetoterapeutické přístroje pracující s pulzním magnetickým polem. Snadno nás o tom přesvědčí tranzistorové rádio umístěné v blízkosti aparatury nebo cívek.

Všechna používaná elektrická zařízení způsobují, že současná úroveň elektromagnetického pozadí se běžně pohybuje na úrovni jednotek mW/cm², což je přibližně o 7 řádů, tedy 10milionkrát více než na začátku tohoto století. Přípustná úroveň elektromagnetických polí hygienicky přijatelná pro člověka je uvedena v (2). Na jedné straně je laická veřejnost strašena informacemi o značné škodlivosti těchto polí, na straně druhé jsou však tyto obavy zpochybňovány. Nicméně je však výhodné držet se principu ALARA (as low as reasonably achievable), tedy "předběžné opatrnosti", což spočívá ve vyloučení nekontrolovatelného rozšiřování aplikací elektromagnetického pole.

Hygienické normy jsou postaveny na tepelných účincích, kdy může docházet k degradaci tělesné tkáně vívem její zvýšené teploty. Oblast slabých polí s neteplnými účinky není dosud jednoznačně prozkoumána. Jejich vliv by snad bylo možno přirovnat k negativním homeopatikům (1), která by mohla způsobovat snížení imunity člověka. Působení na živé organismy se hledá na buněčné úrovni s následujícími možnými vlivy na:

- průběh biochemických reakcí,
- průchod iontů buněčnými membránami (jejich propustnost),
- produkci některých hormonů, např. melatoninu,
- rychlost dělení buněk,
- rychlost růstu tumorů.

Lidský organismus reaguje však nejen na rušivý EMS, ale i na patogenní zóny, znečištění životního prostředí (zejména kouření), stresy, nevhodné potraviny včetně alkoholu a snaží se jejich vliv omezit. Tím se však zbytečně zatěžuje a následně oslabuje, což může časem vést ke zdravotnímu selhání, zejména při synergickém působení několika negativních faktorů najednou. Průvodními symptomy mohou být i poruchy biorytmů (3).

Situaci komplikuje i kmitočtová závislost, daná "rezonančními" kmitočty odvozenými od rozměrů těla, např. 30 MHz, 70 - 80 MHz pro vlastní tělo, 900 MHz pro hlavu. Páteř se přitom chová jako hlavní přijímací anténa, v podstatě jako půlvlnný dipól. V lidské populaci se prokazatelně vyskytují jedinci, kteří jsou na rušivá elektromagnetická pole citlivější než ostatní lidé. Jsou to často lidé citliví na počasí (3), kteří na sobě poznají příchod teplé nebo studené fronty.

<P:0024>

Zvláštní pozornost je vhodné věnovat umístění televizorů a počítačů s klasickou obrazovkou, protože jimi vyzařovaná rušivá pole snadno procházejí zdmi, takže mohou obtěžovat obyvatele sousedních místností. Nevhodné je umístění televizoru u stěny s dětským pokojem nebo s ložnicí. Tyto přístroje se doporučuje umísťovat u vnějších stěn nebo směrem do chodeb, předstíň a užitkových prostorů.

V souvislosti s televizí je nutné se zmínit i o zesílení rušivých vlivů při nevědomé aplikaci tvarových zářičů, jako jsou kulové vrchlíky satelitních antén, víceprvkové směrové antény nebo vlastní tělesa obrazovek.

Se zajímavou hypotézou přišel nedávno Vladimír Kubeš z Lenory na Sumavě. Podle něho může docházet k rezonanci tzv. geostatického pole Země (neuznává geopatogenní zóny) a místních

TV nebo VKV vysílačů, takže mohou vzniknout silná lokální elektromagnetická pole s negativním účinkem na živé organismy.

O přímém informačním působení elektromagnetických polí na člověka se zatím příliš nehovoří, problematika ještě není dostatečně prozkoumána. Přesto se však občas objevují zajímavé zprávy, některé z nich budou dále uvedeny.

Jiří Lang z Berouna si patentoval technologii JL - Joint Line na rezonanční přenos morfických polí, které přenáší speciální aparaturou na kterékoliv místo na Zemi. Za úplatu nabízí celou škálu služeb těm, kteří si koupí jeho stimulatory. Celá záležitost ale připomíná informatické napojení praktikované některými sektami. Speciální stimulatory mají ovlivňovat činnost např. i spalovacích motorů.

Vlasta Kovaříková z Brna nabízí silné pozitivní zářiče, které mají "transformovat" elektromagnetické pole kolem různých elektrických spotřebičů, v podstatě eliminovat jejich negativní působení na okolí.

Někteří senzibilové jsou schopni vnímat negativně strukturovanou energii kolem elektrických zařízení.

Energoinformační působení mají vykazovat i německé terapeutické přístroje BICOM, které negativní energii nemocného člověka invertují a jejím zpětným přivedením ho léčí.

Využití elektromagnetických polí pro přenos negativních informací nebo energií pro vojenského účely se zkoumá na více místech, kusé informace pronikají z USA.

V šedesátých a sedmdesátých letech mělo být americké velvyslanectví v Moskvě ovlivňováno mikrovlnným zářením s negativním vlivem na zdraví personálu. Podle jednoho zdroje obsahovaly mikrovlnné impulzy virtuální vzory infekčních a krevních nemocí jako leukémie, rakovina, oční onemocnění nebo nepravdivosti srdečního tepu (4), což bylo zajišťováno prostřednictvím psychotronických technik.

Psychotronické souvislosti s problematikou elektromagnetických polí zatím nebyly v popředí zájmu. Ukazuje se však, že při stále rostoucím počtu používaných elektrických a elektronických

zařízení bude třeba umět poskytnout pomoc lidem v těch případech, na které klasická technika nebo klasická medicína nebudou stačit. Aplikace tvarových zářičů a metody zlatého řezu při řešení interiérů představují některé z našich možností.

Literatura:

1. Kučera, I.: Mohou elektrická zařízení ovlivňovat člověka?

- EE, odborný časopis pro elektrotechniku a energetiku (Bratislava), č. 5/1996, str. 42 - 46

- Elektrotechnika v praxi (Ostrava), č. 1 - 2/1997, str. 17 - 21

2. Vyhláška MZ SR č. 123/93 Zb.

3. Žert, V.: Kurs stavební biologie

Uničov 1991

Kočič, V.: Přenášení nemocí na dálku

Moravskoslezský den (Ostrava) - Den na víkend - 25. 10. 1997

KOSMICKÉ KROKY ČASOPROSTORU

Jaroslav MORÁVEK, Václav MORÁVEK

Autor pracoval po celý čas v oblastech interdisciplinových technologických odvětvích průmyslu. Stáže na evropských pracovištích vznikly na základe účasti na mezinárodních akcích. Pilotním problémem kluzných materiálů je tribologie. Řešení na rozměrové úrovni 10⁻⁴cm doznalo zasloužené pozornosti světových odborníků na kongresech EUROTRIB 85 Lyon, Helsinky 89 a našich INTERTRIBECH ve V. Tatrách. Vzhledem k tomu, že problémy se přesunuly do oblastí

elektrónového oblaku spolupracoval autor poslední tři roky s odborníky Voj. Akademie v L. Mikuláši.

Kontakt s psychotronikou byl hlouběji konzultován s V. Morávkem, který jako první poukázal na základní experimentální výsledek, získaný na 17 kovech (na třech pracovištích), který dává hodnotu 2π. Když stejný závěr s chybou cca 2% byl získán i z rozměrové analýzy konstanty ω, dá se předpokládat, že výsledek je mimořádně zajímavý. Nezávisle na numerických analýzách posledního roku, které jsou předmětem této informace, V. Morávek již před dvěma roky informoval, že: "Psychotronické poznatky ale hlavně experimenty naznačují, že tzv. bublinkový vesmír obsahuje podobných útvarů jako je náš 850.

Přibližně před rokem při meditačních praktikách vznikla myšlenka - příroda nebo kosmická inteligence anebo podle A. Rumlera absolutno s námi asi komunikuje v časových krocích, kdy dochází k vývojovým skokům. Když byl vzat za nulový bod nekonečna čas zrození Krista a všechny ostatní jež tvoří "know-how" stupnice potom jsme dospěli k závěru, že stojíme u závislosti neobyčejně závažné pro vývoj hmoty nejen neživé, ale života vůbec.

Jak známo zatím co naše západní teologická numerika pracuje se 7, východní filosofie používá číslo 8. K významnému překvapení, které dokumentuje zákonitost, je výchozí bod, kterého autorem je V. Morávek. Tuto světově zajímavou informaci s maximálním potěšením předkládáme tomuto kongresu.

Několik základních astromatematicko-fyzikálních vztahů, ze kterých po 50 leté činnosti vznikl vesmírný kalendář vývoje hmoty.

1. Prostorová modifikace m.c² (tribologie)

Einstein - Boltzmann - Planck

ENERGIE = m.c² = k.T = h.v /erg/

V.(m)² = const. = ENERGIE.F.¹.h.².k.¹.c.¹ /erg.cm.²/

2. Energetické zákonitosti elektronového oblaku

Jistě není třeba zdůrazňovat, že tzv. hmotný svět okolo nás je vlastně více a hmatový vjem elektronů pohybujících se rychlostí světla a tak tvoří zdání hmotného působení. Celá zeměkoule v černé díře zaujme prostor několika cm².

3. Světová bezrozměrná konstanta

Je téměř jisté, že hledaná konstanta je rovna 2π, jak vyplývá z triboexperimentu. Bylo by zajímavé zjistit genezi ležaté osmičky a její autorství, zda nešlo také o psychovizi.

Na předloženém diagramu je také vyřešen letitý problém jak je to vlastně s teplotami v místě kritického kontaktu, zda podle Bowdena (30 léta) se jedná o "mikrosváry" anebo podle Fleischera (Magdeburška univerzita) o plazmu. Experimentální výsledek vede k závěru: "Plazma ano, ale jen v případech, kde to dovolují energetické bariéry elektronového oblaku."

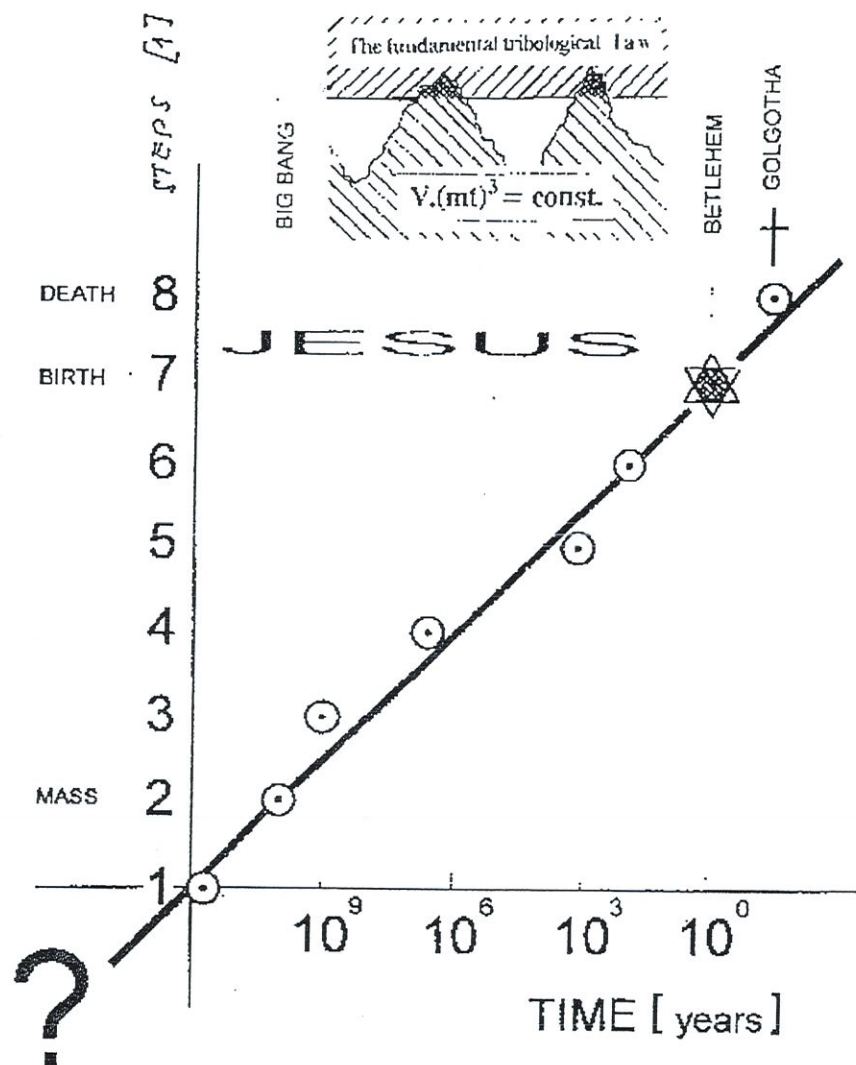
Předložený diagram je rovnovážným stavem hmoty pevné (solid), kapaliny (liquid), plynné a plazmy. Je jisté zajímavé, že naši předchůdci a nejstarší výzkumníci rozeznávali rovněž 4 stavy hmoty - země, voda, vzduch a oheň jako tzv. živly. Poněkud dále se dostali indiáni, kteří se přiblížili čtvrtému stavu hmoty plazmě tím, že jejich pojetí živlů bylo slunce, v jehož nitru zcela jistě není nouze o teploty odpovídající plazmě.

Takto se dostáváme do oblastí, kde končí naše poznatky o hmotném prostředí, ve kterém žijeme, aspoň většina z nás a nastupují prožitky několika málo jedinců, kteří jsou schopni s tím velkým neznámým mimo nás komunikovat. Zde jistě platí biblická podobnost jako je výrok: "Prach jsi a v prach se obrátíš." Viz astrofyzika a její tmavá vesmírná hmota. Ještě zajímavější je popis vzniku světa: "Na počátku bylo slovo (= nehmotná forma energie) a slovo tělem utajeno jest (= big bang). Platí téměř jistě, ale dilema duality energie = hmota nás ještě nějakou chvíli potrápí.

V každém případě by bylo zajímavé pokusit se realizovat letní školu o pracovním názvu - Prostorová modifikace energie versus psychotronika - s podtitulem 19.stol. buňka(světelný mikroskop), 20.stol. molekula (elektronový mikroskop), 21.stol. interakce hmoty na rozměrových úrovních 10⁻⁴cm (psychotronické experimenty).

Psychotronika je dnes již uznávaný interdisciplinový vědní obor a celá řada utajovaných programů světových technickoekonomických veličanů věnuje tomuto oboru neobyčejnou pozornost a vědí proč.

THE NATURAL SOURCES

O ANALOGOVOM, METAFORICKO- PRVOSTUPŇOVOM MYSLENÍ (MTF-1.ST)

Dr. Anton GILLINGER,
Valéria GILLINGEROVÁ

Úvodom poznamujeme, že Mtf-1.st myslenie uvádzajú zahraničné publikácie do súvislosti s mágiou, predhistóriou, ranným detstvom, čarodejníctvom, ľudovými rozprávkami, symbolizmom, surrealizmom v zmysle synonym. V niektorých príbuzných odboroch však s týmito termínmi sú spojené iné významy a dokonca definície, preto (hoci môžeme za homonym považovať slová s rovnakým znením, ale s rôznymi významami v rôznych rečiach, rôznych odboroch) v tesnej súvislosti a spojení s myslením radšej v tomto článku vynechávame, hoci niekde možno sú pochopiteľnejšie, v danom prípade ide predovšetkým o kultúrnu históriu.

Prvou revolúciou vo vývoji myslenia bolo zistenie príčinnosti - kauzality. To sa však spočiatku prejavovalo tak, že človek magickej kultúry nerobil rozdiely medzi podstatnými a nepodstatnými súvislosťami. Z hľadiska Mtf-1.st. myslenia môže byť všetko rovnakou mierou príčinou alebo následkom všetkého. Už pri spojení s prirodzeným predhistorickým náboženstvom animizmom (kde napríklad za príčinu búrky považujú zlých duchov a vlastné hriechy) sa doslova do predchodcovstva, prípadne spojenia s ďalším, trochu vyspelejším druhom 1. st. myslenia - s mýtickým myslením, spájaným niekedy aj s hviezdami, príp. aj s astrológiou. (Tým sa však nevyvracia užitočnosť i takých myslení). Animizmus v predhistorickej dobe nemohli overovať vyvrácaním prírodnými zákonmi, aj dnes je to niekedy ťažké.

Mtf-1.st myslenie "čarodejnícke" sa obzvlášť uplatňuje v bielej a čiernej mágii, urieknutí, astrológií, okultizme, ezoterike, parapsychológii, samaníze, ľudovom liečiteľstve aj teraz, (a to aj u nás, a to aj u dospelých, hoci v menšej miere, ako v predhistorických resp. dnešných primitívnych kultúrach. Uvedieme príklad zo staroegyptskej histórie. Faraón EHNATON sa pustil do obrovskej náboženskej reformy. Preto kňazi tradičnej Aman kultúry sa rozhodli, že ho zničia. Pripravili preto "symbolickú" / voskovú figurínu faraóna a zatočili na ňu odrezaný kúsok nechta faraóna, ktorý za drahý peniaz kúpili od kúpeľného majstra. Voskovú figurínu faraóna prepichli v oblasti srdca ihlou. Je to znečištenie či preto a či telepatickým pôsobením, ale faraón Ehnaton umrel za mlada. Mtf-1.st. mysliaci kňazi PODOBNĽ PREĽOVALI AKO TOTO; NI - tzn. podobnú voskovú figurínu ako totožnú s faraónom. Keď zistili ženu so zrazeným ľavým a pravým obočím, ktorá mala pod ľavým poprsím materské znamienko, ženu ešte nedvno, v stredoveku, spľli ako čarodejnicu. Bez toho, že by robili rozsiahly novodobý kvantitatívny štatistický prieskum - považovali každú ženu so zrazeným obočím a materským znamienkom pod ľavým poprsím za čarodejnicu a v dôsledku takéhoto Mtf-1.st. uvažovania každú takúto ženu - darmo kričala, že je nevinná - upľli. (V Indii ešte aj dnes upľujú čarodejníkov.) Pre človeka magickej kultúry bolo prirodzené, že keď zlý človek prešiel cez dedinu, tak krava prestala mať mlieko v dôsledku jeho zlého pohľadu. Pre trestostupňové racionálne myslenie je to pravdaže nepochopiteľné. Z hľadiska magickej kultúry je svet jednorodý - je to zvláštna "logika". Je to síce konštatovanie zhodné s modernou jadrovou fyzikou, ale v Mtf-1.st. myslení vedie k metamorfotickému pohľadu na svet. Zelená žaba sa môže v rozprávke ľudovej strasť a premení sa na princa, krásna deva sa vo sne zrazu premení na vlkodlaka a z hlíny a slova za vhodných hviezdnych konštelácií magicko-mýtických môže alchymia vyrobiť zlato (v českej alternatívnej medicíne sa ešte aj dnes tvrdí, že pri kličení zrn sa vytvárajú nové stopové prvky, v pôvodnom roztoku nezistiteľné).

V Mtf-1.st. myslení je ešte v prevahe obrazový, neabstraktný prvok. Starovekí kazatelia morálky častejšie vyjadrujú svoje v umeleckých obrazoch, podobenstvách. Aj keď sledujeme

vývin písma smerom dozadu do histórie, dostaneme sa cez písanie slabiky, slova, pojmu k písaniu obrazu, písmeno je po "symbole" len dnešné štádium.

Keď sa sivá mozgová kôra, resp. viacdimenzionálna holografická aura vo vnútri a okolo mozgu dostane do útlmu, nižšie štruktúry mozgu, najmä pravá hemisféra, nižšia časť vedomia a o podvedomie rozšíreného vedomia, podvedomia /zdôraznené najmä v západnej parapsychológii spolu s formálnymi duchovnými experimentami/ prejavujú spoločenské a historické, predhistorické poznatky a skúsenosti. V spánku (podvedomí) sa všetko premení, zleje alebo sa môže stať, že obraz, prirôvanie (metafora, symbol), najm., umelecké (hoci aj primitívne, skreslené a zliate) je viac ako slovo a najmä viac ako abstraktný pojem neobrazový logiky - racionality. (Podľa Stan Goocha sídlom analog. myslenia i mágie je "starý mozog neandertálc" - cerebellum, mozoček.)

Prečo sa pýtame, čo to je mtf-1.st myslenie ? Veď všetci ho poznáme a je prítomné v našom každodennom živote. Hanbíme sa však pre neho a označujeme ho za poveru. Keď univerzitný študent si sfúbi, že tri dni si nezapáli cigaretu, len aby urobil rigorózum - skúšku prísnu na vysokej škole, tak vykonáva mágiu a obetuje sa nadpozemským možnostiam. Keď nahodíme spiatocku pri zbadaní čiernej mačky, keď vybuchujeme na strome dobrú správu - bez kriku, aby nezbudila pozornosť zlých démonov, keď hodíme tarotové karty s obrázkami - analogmi postáv nášho života pre zistenie budúcnosti, keď robíme horoskopy pre zistenie vlastnej alebo cudzej povahy, aby sme prevýchovou zmenili naše šance do budúcnosti, keď v "alfé" (podvedomí, napr. pri hlbokom dýchaní, v spomalenej mozgovej činnosti, "v plať novom kine") sa pokúšame telepaticky vnoriť do tela druhých ľudí, aby sme tam liečili, keď pri používaní fantómových obrázkov, alebo anatomickeho atlasu sprostredkujeme priložením a najmä priblížením a potáhaním ruky kozmické energie pre nášho blízkeho človeka, používame magické možnosti nášho Mtf-1.st myslenia. Je to škoda alebo z materializmu vulgárneho posledných storočí dávame tým pochodom

niekedy oprávneným a účinným dehonestujúci názov ?

Nie je to škoda, ovšem len do tej doby, pokiaľ vieme rozlišovať medzi mágiou - Mtf-1.st myslením, mýtom - druho- stupňovým myslením a logikou - tretostupňovým myslením. Pretože naša situácia je zložitejšia, ako predhistorického človeka. Magického človeka obklopovali magickí ľudia a magické prostredie, v predhistórii. Dnešného človeka ovplyvňuje predovšetkým racionálne prostredie. a preto sa po istom čase skoro naraz vyvíja Mtf-1.st, mýtické a rozumové myslenie. Pravdaže v útlom detstvom veku ešte prevažuje Mtf-1.st myslenie, ale už tam je aj mýtické a rozumové. Neskôr dominuje namiesto neho (Mtf-1.st) už iné, mýtické, ale je tam skryté Mtf-1.st a vyvíja sa racionálne. V dospelom veku prevažuje rozumové myslenie, ale je popri tom ešte stále mýtické a Mtf-1.st štruktúry a hladiny myslení môžu pôsobiť relatívne samostatne. Mtf-1.st a mýtické myslenie - druhostupňové sú fylo a ontogeneticky, t.j. vývojovo staršie, ako tretostupňové - racionálne.

Horeuvedené osvetľuje podľa Poppera prípad päťročného dieťaťa. Podobne ako mnoho kamarátov, aj on mal rád magické hry. Vymyslel si, že pod jedným fotelom je neviditeľná pekáraň malých trpaslíkov, ktorá pečie neviditeľné mignony. Jeden deň však dal strýko jeden podnos pravých zákuskov pod fotel. Chlapec dostal záchvat dezorientácie a zúrivosti a hádzal sa o zem. Lebo v jeho mysli boli oddelené magická pekáraň a skutočná pekáraň. Keď tie dve myslenia sa prelínajú v bizarenej zmesi, dochádza k obrovskému nekludu a dezorientácii. Keď sa mi v sne zdá, že ma jeden môj známy chce prepichnúť veľkým nožom, tak som mal zlý sen. Nesmiem však tomu veriť cez deň ako skutočnosti, prelínaniu so skutočnosťou.

Podľa starej budhistickej legendy traja idú v lese. Stretnú tigra. Prvý hovorí : Modlime sa k Bohu pre ochranu- - ide o pobožného človeka. Druhý hovorí : Keď Boh tak chce, aby sme boli zničení, tak nemôžeme robiť nič. A keď nechce, nič sa nám nemôže stať - ide o fatalistu. A tretí hovorí : Rýchle vylezme na jeden strom, tak sa zachránime - tento človek skutočne má rád pána Boha, lebo miluje aj seba, aj blížnych a chce konať podľa vôle

božej. V prvých dvoch prípadoch išlo o Mtf-1.st a mýtické - 2. stupňové myslenie.

Mýtické myslenie 2. stupňové je o niečo fylo- a ontogeneticky mladšie od Mtf-1.st myslenia a jej príkladom sú okrem spomenutého 1. stupň. náboženstva animizmu aj antické báje, mytológia antických bohov z hory Olymp a má svoje trvalé miesto aj v histórii slovesného umenia (sr. Homér), i v sochárstve s množstvom zachovalých pamiatok. Avšak i Mtf-1.st myslenie má svoje prejavy v umení :

A/ v slovesnej metafore - obraznosti, prirôvaní slov, čo môže byť skutočne i veľmi kvetnaté a krásne, v ľudových aj spisovateľských povestiach,

B/1. vo výtvarnom umení-

1. v magickom realizme, umeleckom smere spojovanom s poetizmom a novou vecnosťou 20. rokov XX. storočia. Zachováva klasickú optiku, veci osvetľuje najmä Rembrandtovským šerosvitom a neobvyklými súvislosťami. Rozlíšiteľný najmä v ranom diele B. Kubišty, O. Mrkvičky a A. Wachsmanna.
2. v symbolizme a vôbec v abstraktnom umení zjednodušujúcom geometrické tvary (Picasso).
3. v surrealizme výtvarného umenia (pr. Salvador Dalí, M. Chagall), kde ostatne vytvorilo celé školy čiernej a bielej mágie s monografiami o tom i v češtine - NADIA CHOUCHA: SURREALIZMUS A MAGIE, Volvox Globator - vydavateľstvo, 1994.
4. v grafike: biele čiary, čierne pozadie.

C/ v hudbe napr. cirkevnej, barokovej, orientálnej, ezoterickej. Mtf-1.st myslenie nesmieme potláčať, tak isto nie ako podvedomie, máme si ho však uvedomovať a to oddelene od logického - racionálneho. V opačných prípadoch riskujeme svoje duševné i telesné zdravie. O tom nás poučuje aj psychoanalýza (najmä švajčiar Jung so svojimi teóriami intra a extravertnosti rozpracovanými novšie i po stránke testov a astrológie londýňčanom prof. Eyseneckom; Jungová teória kolektívneho podvedomia i z predhistorických čias a ďalej archetypov matky, starca.) Ostatne psychoanalýza viaceri zaraďujú do natur.- alternatívnej medicíny a bojujú preto i proti nej (napr. monografia "Alternatívna

medicína" Karlovej univerzity - Plzeň, Praha - najm., Hygiena, Anatómia, zameraná proti nej).

ANIMIZMUS - základ a počiatok mýtického - druhostupňového myslenia je viera v existenciu nadprirodzených bytostí (božstvá, duchovia, duše, príznaky - astrály i od zomrelých) a síl (podľa definície z roku 1993) prejavujúcich sa vo všetkých predmetoch a javoch a pôsobiacich na ňu - v pôvodnej forme tu skoro nenecháva pôsobenia a vysvetlenie prírodnými zákonmi.

Pre nás však z hľadiska vymedzenia tohoto referátu je dôležitejšie definovať pre prvostupňové účely názov MÁGIE - je to predovšetkým kultúrno-historický výraz, najmä so zreteľom na telepatické procedúry prevedené rituálom - to znamená v kolektívnom podvedomí zafixovanými zvláštnymi formami, napr. slovnými formulkami, chránenými proti spätnému pôsobeniu narysovaným magickým kruhom. V poslednej dobe o tom boli vydané hrubá česká a ešte hrubšia maďarská monografia, ak nechceme myslieť len na české filmy o vodníkoch a škole čarodějnic Arabele. (V niektorých encyklopédiách sa vyskytuje ako synonymum biotroniky, psychotroniky; popritom názov mágia s iným obsahom sa vyskytuje aj v iných vedných disciplínach a v umení.) Niektorí ho považujú za pojem predhistorického pôvodu, pretrvávajúci v primitívnych kultúrach a vývoj vedú od mágie cez okultizmus, ezoteriku k parapsychológii (podľa J. J. Dulfacka k vedám vôbec) a potom najmä vo východných postsocialistických krajinách ku psychotronike (viď kniha Ing. V. Patrovského). Pretrvávajú však tie formy aj dnes, i u nás čiastočne popri sebe, prevádzajú sa neorganizovane, živelne i ľudovo a združujú sa i s rôznymi náboženskými sektami, niekedy s kladnou a bohužiaľ i so zápornou etikou náplňou. Ide o javy ne vysvetliteľné doteraz známymi prírodnými zákonmi, ako píše český parapsychológ Rýzl, pôsobiaci dlhý čas v USA; dajú sa i vytréňovať pôsobením spätnej väzby, pozorovaním účinku. V spojení s mýtami, niekde i s logikou, vedľa nej, či s ňou existuje i astrológia, taktiež niekedy účinná.

Jung považoval mágiu za synonym psychiky. Podľa mága Eliphasa Lévího mágia má tri zákony : 1/ Zákon vôle. Pôvodnú schopnosť "chcel by som"

však treba cvičiť, potom je však rovnako účinná ako ktorákoľvek fyzikálna energia. 2/ Zákon astrálneho svetla. Všetky veci vznikli z jednej podstaty (matéria, éter, akaša...). Ak mág pochopí princíp tej základnej podstaty, môže ju používať a formovať. 3/ Zákon zhody - podobný vo vesmíre i mikrokozme - človeku. Ak týmto princípom porozumie a VEDOME ICH "METAFORICKY - UMELECKY PREŽIJE, môže tie sily vedome vyvolať a užívať podľa vlastnej vôle.

Roku 1992 som sa aktívne zúčastnil (referátom o sezónnosti narodenia a následného vplyvu na chorobnosť podľa tokijského Ústavu hygieny - prof. Miura atď.) semináru o lekárskom zemepise (sponzorovanom japonskými výrobcami kombinovaných rastlinných preparátov) na doškoľovacom stredisku lekárov v Prahe u prof. MUDr. Šerého, Inštitút tropickej medicíny Praha. Bolo tu viac referátov o tom, že už praveký človek objavil a i teraz pestujú napr. v Južnej Amerike Indiáni, v Afrike, v Indii, Tibete, že dráždením zmyslov najm., šamanov, kňazov, ľudových liečiteľov (väčšinou eticky kladne pôsobiacich proti eticky záporným čarodějniciam pr. i u ugrofinských národov) - dráždením zmyslov vonkajšími podnetmi, prípadne rastlinami, ale i hladovaním, jogou alebo podobnými cvikmi - niekedy však i bez toho u osôb prirodzene nadaných, alebo zotavených z ťažkej traumy, po magickom rituále dochádza k zaspaniu - tranzu - vláde podvedomia, resp. o podvedomie rozšírenému vedomiu - potom môžu telepaticky pôsobiť, dokonca sa u nich popisuje i BLOKÁCIA - pobyt alebo halucinácia kolektívna pobytu na dvoch miestach podľa dualistickej filozofie po vystúpení duše z tela - teleportácia, materializácia.

Podľa CROWLWYho podstatou mágie je pomocou vôle vyvolať zmenu (obídením bežných prírodných zákonov - pozn. autorov). Mágia sa uplatňuje i v UMENÍ, ale i v rôznych novodobých smeroch PSYCHOLÓGIE, v GESTALTIZME (tvarovej psychológii vyvinutej Fritz Perlsom a jeho nástupcami, v rôznych formách telesnej terapie (súvisí aj s holotropným dýchaním českého psychológa pôsobiaceho v USA Grofa (transpersonálna psychológia v čas.Gemma) (s veľkým monoseminárom v pražskom národnom dome nedávno) a v ASSAGIOLHO PSYCHOSYNTÉZE. Hovorí sa aj to, že cirkvi

užívajú BIELU MÁGIU (rozlíšenie pochádza od Blabatskej - zakladateľky Teosofie).

V SEXUÁLNEJ MÁGII (niektorí ju stotožňujú s TANTRU indickou) sa užívajú rôzne ceremónie, predohry, masturbácia i vzájomná, hetero a homosexuálny styk, ktoré sú sčasti zdravotne diskutabilné, najmä pri striedaní partnerov. Zdôrazňuje sa aj úloha orgazmu pri dosiahnutí rozšíreného vedomia. Najmú v sexu lnej mágii, pre západného človeka nezvyklej, môže dôjsť k tzv. "bumerangovému efektu", postihnutý je ten, kto vysíela.

PROBLEMATIKA NÁDOROVÝCH OCHORENÍ Z HLADISKA MOLEKULÁRNEJ BIOLÓGIE

Ing. Kazimír Linek, Csc.

Tenot prehľad opisuje stav výskumu, liečenia a prevencie rakoviny v USA a to ku koncu roku 1996, je možné predpokladať, že v Európe sú tieto problémy veľmi podobné.

Keď prezident Richard Nixon podpísal dva dni pred Vianocami v roku 1971 "Národný výnos o rakovine", zaviazal tým USA k "vojne" s rakovinou. Za posledné štvrtročie boj s rakovinou zažil mnohé úspechy, ale definitívne víťazstvo je zatiaľ v nedohľadne. Za toto obdobie sa počet úmrtí na rakovinu na 100 tisíc ľudí zvýšil o 6,3%. Neobyčajne sa zvýšil počet úmrtí na rakovinu pľúc - 136,5%. Ak odpočítame od celku túto chorobu, tak celkový počet úmrtí klesol o 3,4%. Pokles v počte úmrtí sa zaznamenal najmä v prípadoch Hodgkinsovej choroby (-56,9), rakoviny žalúdka (-34,5) a močového mechúra (-22,9).

Vznik choroby.

Spôsob, akým sa rakovina vyvíja už nie je žiadnym tajomstvom. V priebehu posledných dekád vedci získali informácie o priebehu choroby na molekulárnej úrovni. Tieto výsledky základného výskumu sú jednoznačné a budú slúžiť v budúcnosti k zásadnému obratu v liečení rakoviny. Je však pravdou, že prenesenie výsledkov výskumu do klinickej praxe je komplikované a finančne náročné.

Pojem "rakovina" sa vzťahuje na viac než 100 foriem tejto choroby. Prakticky každé tkanivo v našom tele môže byť napadnuté rakovinou. I keď každý druh tejto choroby má svoje vlastné charakteristiky, podstata všetkých týchto ochorení je rovnaká.

Je zrejme, že 30 triliónov buniek zdravého tela žijú v naprostej pohode a porozumení. To znamená, že

normálne bunky sa rozmnožujú iba vtedy, ak dostanú signál zo svojho okolia. Naproti tomu rakovinové bunky porušujú túto schému a rozmnožujú sa nekontrolovane. Naviac majú rakovinové bunky ďalšiu zákernú vlastnosť a to, že tvoria metastázy v ktorejkoľvek časti ľudského tela. Nádor zložený z takýchto buniek je stále viac a viac agresívny a zahynie až vtedy, keď rozloží všetky zdravé tkáňe a ohrány potrebné pre prežitie celého organizmu.

Tieto fakty sú však už dávno známe. Je však potešiteľné že behom posledných 20 rokov objavili sériu základných princípov, ktoré riadia vznik rakoviny. V súčasnosti vieme, že jednotlivé bunky v nádore pochádzajú zo spoločnej pôvodnej bunky, ktorá v určitom období - obyčajne desiatky rokov pred tým než sa nádor vyvinul - začala program nekontrolovateľného delenia. Dalším poznatkom je, že maligná transformácia bunky prebieha v dôsledku akumulácie mutácií v génoch, ktoré sú súčasťou tejto bunky. Každý gén je schopný produkovať (kódovať) určitý proteín (bielkovinu), ktorý sa skladá z jednotlivých aminokyselín. Táto bielkovina zasa funguje ako enzým pre jednu chemickú reakciu v bunke. Tento zákon - jeden gén, jeden enzým - je ústrednou poučkou modernej molekulárnej biológie. Enzými kontrolujú priebeh biochemických reakcií v ľudskom organizme a ich prítomnosť a aktivita jej nevyhnutná pre normálne fungovanie živých organizmov. Riadiaci systém organizmu zapína a vypína gény, ktoré pri zapnutí syntetizujú príslušný proteín. Mutácie v génoch môžu zapríčiniť, že gén produkuje zmenené bielkoviny a prestane reagovať na riadiaci systém. Podstata riadiaceho systému nie je známa a patrí do enegroinformačnej oblasti.

Dve skupiny génov, ktoré tvoria len malú časť nášho genetického vybavenia hrajú dôležitú rolu pri vzniku rakoviny: gény, nazývame proto-onkogény a ktoré počas ich normálneho fungovania riadia rast buniek a ďalšie gény, tak zvané supresory, ktoré tento rast zastavujú.

V dôsledku mutácií, proto-onkogény sa menia na karcinogénne onkogény a spôsobujú nekoordinované a nadbytočné delenie. Ak prebehne mutácia u supresorových génov, tieto prestanú normálne fungovať a tým sa vlastne vyradí z činnosti brzda, ktorá zastavuje prirodzený rast buniek. Aby

sa z normálnej bunky stala nádorová, mutácie sa musia uskutočniť minimálne na šiestich miestach v génoch, ktoré kontrolujú rast buniek. Vedci pozorovali proces fungovania normálnych génov a ich mutovaných dvojníkov a z týchto pokusov jednoznačne zistili rozdiely v tvorbe príslušných proteínov. Bunky v našom tele sa dorozumievajú pomocou signálov. Tento proces začína, keď niektorá bunka uvoľní rastový faktor: Tento faktor je bielkovina, ktorá sa pohybuje v priestore medzi bunkami a potom sa naviaže na špecifický receptor. Receptory sú molekuly tvaru antény, ktoré sa nachádzajú na povrchu buniek. Keď sa rastový faktor zachytí na receptore, receptor odovzdá príslušný signál do vnútra bunky a začína proces delenia bunky. Zistilo sa, že onkogény nútia bunky produkovať nadbytočné množstvo rastových faktorov a tým sa naštartuje maligný proces. Vedcom sa podarilo izolovať množstvo onkogénov a mutovaných supresorových génov a stanovili ich štruktúru. Tieto gény sú často nazvané podľa začiatkových písmen ich anglických názvov. Z onkogénov s napr. N-ras nachádza v tele pacientov trpiacich leukémiou a erb-B v nádoroch, ktoré spôsobujú rakovinu prsníka atď. Z množstva mutovaných supresorových génov je známy napríklad gén APC, ktorý je prítomný u pacientov s rakovinou hrubého čreva, alebo NF-2 v nádoroch, ktoré spôsobujú rakovinu mozgu.

Obrovský rozdiel medzi normálnou a rakovinovou bunkou spočíva v tom, že rakovinová bunka je schopná deliť sa nekonečne dlho. Ak nechámne rásť normálnu bunku v živnom médiu, začne prebiehať delenie a rozmnožovanie. Proces delenia sa uskutoční asi 50 - 60 krát a potom sa zastaví, v ďalšom štádiu prebieha stárnutie buniek, ktoré sa končí smrťou. V priebehu posledných rokov sa vedcom podarilo objasniť tento proces a zistilo sa, že ho riadia teloméry, teloméry sú časti DNA na koncoch chromozómov. (DNA je skratka pre deoxyribonukleovú kyselinu). Gény sú úseky DNA na chromozóme, podobne ako perly na náhrdelníku. Každá bunka obsahuje 23 párov chromozómov. Funkcia telomérov spočíva v tom, že chránia konce chromozómov pred poškodením a väčšina ľudských buniek sa počas delenia o malý úsek skrátia, bunka začne stárnuť. Ďalším skrátením teloméru nastáva kríza a chromozómy sa lámu, alebo sa spájajú s ďalšími chromozómami a nastane genetický chaos, ktorý je pre bunku smrteľný.

Keby sa tento proces uplatnil i v prípade s rakovinových buniek, proces ich delenia by sa po určitom čase zastavil a imunitný systém by ich zlikvidoval. Vedci však s úžasom zistili, že rakovinové bunky sú schopné aktivovať gén, ktorý kóduje enzým telomerázu, tento enzým je schopný systematicky nahrádzať tú časť teloméru, ktorá sa odštiepila počas delenia buniek. Tento enzým umožňuje rakovinovej bunke nekonečne rozmnožovanie a bunka sa stáva nesmrteľnou. Tento fakt má pre ľudí postihnutých rakovinou fatálne dôsledky, pretože rakovinový nádor sa neustále zväčšuje a je schopný vytvárať metastázy.

Závislosť rozmnožovania rakovinových buniek na jednom géne môže byť aj Achillovou pätou tohoto ochorenia. Farmaceutické firmy vynakladajú v súčasnosti milióny dolárov na výskum, ktorý by vyriešil prípravu inhibítora telomerázy, táto látka by mohla v krátkom čase zastaviť akékoľvek nádorové ochorenie.

Enzým telomeráza sa bude môcť v budúcnosti pravdepodobne využiť i na predĺženie ľudského života.

Ak sa podarí molekulárnym biológom v normálnej ľudskej bunke aktivovať gén, ktorý produkuje telomerázu, bude sa môcť táto bunka, podobne ako rakovinová rozmnožovať donekonečna.

Šírenie choroby. Naše telo je spoločenstvo buniek, z ktorých každá funguje v prospech celku. Všetky normálne bunky nášho organizmu sú pevne zakotvené v jednotlivých tkanách a nemajú možnosť sa veľmi pohybovať v našom organizme. Výnimkou sú biele krvinky, ktoré likvidujú mikrobiálnych útočníkov a z tohoto dôvodu môžu preniknúť do ľubovoľnej časti ľudského organizmu. Je tragédiou, že rakovinové bunky majú tú istú výsadu akoko biele krvinky a môžu tiež prenikať do akýchkoľvek tkaní v našom organizme. Napriek tomu, že chirurg môže odstrániť primárny nádor v ľudskom tele, v dôsledku tvorenia sa metastáz chroba pokračuje a je zrejme, že len chirurgický zákrok nepostačuje na zľadzenie choroby, chirurgická liečba sa uplatňuje iba u benigných nádorov. Aby sa rakovinové bunky úspešne metastázovali, potrebujú prekonať množstvo prekážok. Predovšetkým sa musia odpojiť od svojho materského tkaniva, preniknúť do krvinných, alebo lymfatických ciev, putovať po organizme a založiť novú bunkovú kolóniu. Pri

každom z týchto krokov musí rakovinová bunka prekonať množstvo prekážok a uniknúť mnohým kontrolám.

Aby sa zistilo, akým spôsobom uniká rakovinová bunka týmto kontrolám, študovali sa signáli, ktoré držia normálne bunky v tkaňách počas ich existencie. Zistilo sa, že každá bunka má svoju adresu, ktorá je čitateľná aj pre ďalšie bunky a ktorá určuje presné miesto bunky v organizme.

V normálnych tkanách bunky sa udržiujú na svojich miestach tým, že sú naviazané na susedné bunky a okrem toho na bielkovinu, ktorá vyplňuje priestor medzi bunkami a ktorá sa nazýva mimobunecná matica. Zistilo sa, že molekuly tejto bielkoviny nazývanej E-cadherin umožňujú zakotvenie bunky v príslušnom tkanive. Je príznačné, že rakovinové bunky E-cadherin namajú a to im umožňuje putovať po celom organizme. Ak sa do rakovinových buniek pridá E-cadherin, prestanú tvoriť metastázy a naopak eliminácia E-cadherinu z normálnych buniek im umožní opustiť materskú tkaň a dostať sa do krvného, alebo lymfatického obehu. Tieto experimenty sa zatiaľ uskutočnili iba na zvieratách.

Príčiny vzniku rakoviny.

Rakovina je najväčší zabiak ľudstva v celej jeho histórii, už v telách niektorých rafaónov v egyptských pyramidách sa našli zhubné nádory. Príčina vzniku rakoviny majú rôzny pôvod a tento problém štatisticky sledujú epidemiológovia. Celkové množstvo rozdeliť karcinogénne látky do dvoch skupín. Jedna z týchto skupín poškodzuje gény a postupne ich mení mutáciami na onkogény. Sú to najmä voľné radikály, ktoré reagujú s DNA génov a spôsobujú rast nádorov, do tejto skupiny patria i niektoré vírusy.

Fajčenie spôsobuje v USA asi 30% smrteľných prípadov v súvislosti s rôznymi druhmi rakoviny a to najmä s rakovinou pľúc, horných dýchacích ciest, ezofágu močového mechúra a pankreasu. Nevhodné stravovanie spôsobuje približne rovnaké množstvo úmrtí na rakovinu ako fajčenie. Rakovinou hrubého čreva, konečníka a prostaty môže spôsobiť nadmerná konzumácia nasýtených tukov a červeného mäsa. Spôsob stravovania môže zapríčiniť vznik rakoviny, ale môže nás pred rakovinou i ochrániť. Zelenina a ovocie obsahujú obrovské množstvo látok, ktoré nás môžu ochrániť

pred rôznymi druhmi nádorových ochorení. Sú to predovšetkým antioxydanty, ktoré nás chránia pred útokom voľných radikálov, voľné radikály spôsobujú mutácie génov na onkogény. Epidemiológovia zistili, že približne 3% úmrtí na rakovinu zapríčiňuje nadmerná konzumácia alkoholu a ďalšie 3% nedostatok pohybu.

Ďalším faktorom, ktorý prispieva k vzniku rakoviny je žiarenie. Elektromagnetické pole, ktoré na nás pôsobí a ktoré má pôvod buď z vesmíru, alebo z našej planéty, prípadne je produktom ľudskej činnosti, má rôzne frekvencie a tým aj rôzne vlnové dĺžky. Za žiarenie sa považuje elektromagnetické pole, ktoré má vlnovú dĺžku menšiu ako než 1 cm. Toto žiarenie môže spôsobiť ionizáciu molekúl v ľudskom tele, vznik voľných radikálov a genetické mutácie. Je to napr. röntgenové žiarenie, alebo ultrafialové žiarenie, ktoré vyvoláva rakovinu kože. Bežný elektrický prúd v našich domácnostiach, ktorý má iba 50 cyklov za sekundu a dĺžku vlny 6000 km, nemôžeme spôsobiť ionizáciu molekúl v ľudskom tele, genetické mutácie a vznik nádorových ochorení.

Rakovinu môžu vyvolávať i vírusy, ktoré sú príčinou asi 5% úmrtí z celkového počtu smrteľných prípadov. Z vírusov sú najviac nebezpečné pre ľudský organizmus papilomavírus, ktorý sa prenáša sexuálnym stykom a vírus, ktoré vyvoláva hepatitídu typu B.

Približne 20% smrteľných prípadov spôsobených rakovinou nie je zapríčinených vonkajšími príčinami, ale internými, alebo zdedenými genetickými poruchami.

Imunoterapia rakoviny.

V tomto storočí prevládala chybná nádej, že ľudský imunitný systém nie je schopný vyliečiť rakovinu. Napriek tejto skepse niektorí lekári sa snažili rozpracovať túto koncepciu. Už v 19. storočí lekári spozorovali, že pacientom chorým na rakovinu sa zlepšil zdravotný stav, ak dostali bežnú bakteriálnu infekciu. Už na začiatku tohoto storočia W. Coley, lekár v New Yorku, liečil pacientov chorých na rakovinu vakcinou, ktorá obsahovala usmrtené baktérie a v niektorých prípadoch zaznamenal značné zlepšenie zdravotného stavu. V 60-tich rokoch nášho storočia sa objavila teória, že náš imunitný systém permanentne bojuje proti

nádorovým bunkám a postupne ich likviduje. Neskôr sa však dokázalo, že imunitný systém bojuje iba proti nádorom, ktoré vznikli vírusovou infekciou a tieto nádory reprezentujú iba 5%-ný podiel zo všetkých nádorových ochorení.

Objav protilátok na konci 19-tého storočia významne prispel k súčasnej imunoterapii rakoviny. Protilátky sú najdôležitejšou súčasťou nášho imunitného systému a pomocou krvného obehu putujú po ľudskom organizme. Ak protilátky narazia na cudziu látku v ľudskom tele, ktorá sa nazýva antigén, označujú ju a ďalšiu bunky, ktoré sa nazývajú makrofágy, takto označený antigén zlikvidujú. Schopnosť protilátok porovnávať jemné rozdiely medzi molekulami ich predučila ako vynikajúceho pomocníka pri hľadaní rakovinových antigénov. Nevýhodou výskumu buniek, ktoré produkujú protilátky, bol ten fakt, že produkujú len malé množstvo protilátok a časom sa rýchle menia.

Tento problém elegantným spôsobom odstránil Milstein a Köhler, vedci z Cambridgeskej univerzity. Títo v roku 1975 dokázali, že bunky, ktoré produkujú protilátky môžu prežívať nekonečne, keď ich spojili s rakovinovými bunkami. Za tento objav dostali obaja vedci Nobelovu cenu. Takto pripravené protilátky sa nazývajú monoklonálne protilátky, pretože produkujú len jednu špecifickú protilátku. Táto technika umožňuje v súčasnosti hľadať rakovinové antigény a ďalšou výhodou je, že sa môže pripraviť dostatočné množstvo protilátok na výskum.

Pri snahe použiť monoklonálne protilátky na zníženie rakovinových buniek sa objavil ďalší problém. Rakovinové bunky síce majú na povrchu určité antigény, ale všetky tieto antigény majú i normálne bunky a tie by sa pri terapii takisto mohli poškodiť. Stratégiou na rakovinové bunky sa preto čiastočne musela zmeniť. Zistilo sa, že monoklonálne protilátky môžu útočiť napr. na rastový faktor, ktorý je nezbytný pre množenie rakovinových buniek, alebo na bielkovinovú hmotu, ktorá spája rakovinové bunky.

Napriek uvedeným problémom sa v súčasnosti pripravilo značné množstvo monoklonálnych protilátok proti rakovine, z ktorých niektoré sú už schopné selektívne pôsobiť iba na rakovinové bunky, ale na klinické skúšky sa však dostanú len niektoré z nich. Aby sa mohlo rýchlo testovať, ktoré

z monoklonálnych látok môžu byť úspešné v boji s rakovinou, vyvinula sa technika, pri ktorej sa príslušná protilátka označí rádioaktívnym jódom. Táto protilátka sa aplikuje ľudským dobrovoľníkom a je možné sledovať, aké množstvo sa inkorporuje do rakovinových, prípadne normálnych buniek. Nádej na úspech majú len také protilátky, ktorých koncentrácia v nádorovej bunke je podstatne vyššia než v zdravej normálnej bunke.

V súčasnosti sa na klinikách skúša protilátka s názvom A 33. Ak sa A 33 označila rádioaktívnym jódom, zistilo sa, že takmer 100% tejto protilátky sa koncentruje v nádorových bunkách, ktoré spôsobujú rakovinu hrubého čreva.

Tento výsledok je tým významnejší, že A 33 je schopná preniknúť do jadra rakovinových buniek. Pri klinických skúškach sa ukázalo, že nádory u niektorých pacientov sa aplikovaním A 33 podstatne zmenšili. Nevýhodou tohoto experimentu je fakt, že monoklonálna protilátka sa pripravuje z myších buniek a z toho dôvodu sa môže pacientom podať iba raz, pri ďalšom podaní je imunitný systém schopný túto látku ako cudzie teleso zlikvidovať. V súčasnosti sú už pripravené ďalšie testy, pri ktorých sa použije A 33 pripravená z ľudských buniek.

Terapiu za použitia monoklonálnych protilátok môžeme považovať za pasívnu imunoterapiu, telo pacienta sa bráni proti rakovine za pomoci látok dodaných externe. Vedci sa však snažia o aktívnu imunoterapiu, pri tejto technike za použitia vhodnej vakcíny sa telo bráni proti chorobe vlastnými protilátkami.

Prvý úspech v terapii pomocou vakcinácie sa dosiahol v 50-tich rokoch nášho storočia. Vedci dokázali, že keď vyvolali u pokusných myšiek pomocou chemikálií alebo vírusov rakovinu, v tele pokusných zvierat vznikli protilátky, ktoré imunizovali ďalšie myši pred rakovinou. Ďalšími pokusmi sa dokázalo, že bunky imunitného systému známe ako T-lymfocyty prenesením z nakazených zvierat do zdravých sú schopné likvidovať nádory, ak u zdravých myši sa následne vyvolala rakovina.

Ďalší logický krok bol, že vedci sa snažili zistiť, či podobný proces prebieha aj v ľudskom organizme. Jeden výskumný kolektív sledoval 10 rokov pacientov s melanómom. Vedci sa snažili zistiť, či sa v ich tele nevytvárajú protilátky, ktoré by mohli

rakovinové ochorenia a ročne tak zomiera na našej planéte cca 6 miliónov ľudí chorých na rakovinu.

Pri liečení chorých na rakovinu a najmä pri prevencii rakoviny má nezastupiteľnú úlohu i naturálna medicína, ktorá sa v západnej Európe a v USA nazýva nie celkom výstižne alternatívna medicína. Naturálna medicína je definovaná tak, že uznáva trojzložkovú existenciu človeka a to biochemickú, psychoregulatívnu a energoinformačnú.

Náhľady rozhodujúcich vedeckých a lekárskejších odborníkov na naturálnu medicínu môžeme rozdeliť približne do troch skupín. Najväčšia skupina sa o naturálnu medicínu nezáujma a venuje sa iba svojej výskumnej práci. Existuje i ďalšia nie veľmi početná skupina vedcov a lekárov, ktorí sú zásadne proti naturálnej medicíne a snažia sa ju zdiskreditovať za použitia akýchkoľvek metód. Ďalšia málopočetná skupina vedcov naturálnu medicínu a psychotroniku podporuje a v tejto oblasti i publikuje, ako napr. fyzik Capra a biológ Sheldrake.

Naturálna medicína navrhla rôzne spôsoby ako liečiť rakovinu, tieto liečebné metódy sa presadzujú napriek tvrdému odporu oficiálnej medicíny.

Gersonova diéta.

Jednou z metód naturálnej medicíny je Gersonova diéta. Táto diéta je pomenovaná po lekárovi Maxovi Gersonovi a vychádza z predpokladu, že príčinou rakoviny je poškodenie tkaní ľudského organizmu v dôsledku nesprávneho stravovania. Základom tejto diéty je eliminácia chloridu sodného z potravy a zvýšený prísun draslíka. Gerson liečil touto metódou najmä migrénu, potom tuberkulózu a nakoniec rakovinu. Touto metódou vyliečil mnohých pacientov, ktorým už oficiálne medicína nemohla pomôcť. Gerson sa vo svojej práci nechal inšpirovať tvrdením Otta Warburga, nositeľa nobelovej ceny, že rakovinovým bunkám sa výborne darí v prostredí s nedostatkom kyslíka. Americká spoločnosť pre rakovinu (ACS) neuznáva výsledky Gersonovej metódy a pokiaľ nedôjde k skutočne k dobre pripravovanému a korektnému výskumu, skutočná terapeutická hodnota Gersonovej metódy bude predmetom dohadov.

Hydrazinsulfát

likvidovať túto chorobu. Zistilo sa, že len u niektorých pacientov bol miernejší. Tejtó výskumnej skupine sa podarilo izolovať T-lymfocyty z krvnej plazmy uvedených pacientov a takto pripravená vakcína sa bude skúšať na klinike.

Napriek tomu, že veda vkladá veľké nádeje do imunoterapie, hrozí tu určité nebezpečenstvo v tom, že rakovinová bunka, ktorá je mimoriadne inteligentná, bude schopná sa prispôbiť tejto terapii a nájsť príslušnú obranu.

Liečenie rakoviny pomocou vírusov.

Azda najväčšiu nádej ako premôcť nádorové ochorenia vkladajú vedci do vírusov. V tak zvanej génovej terapii môže oslabený vírus vykonávať funkciu posla, ktorý prinesie normálne gény do rakovinových buniek., najvhodnejší vírus pre tento transport je adenovírus. Adenovírus obsahuje DNA, na rozdiel od väčšiny vírusov, ktoré DNA nemajú. Adenovírus má i ďalšiu schopnosť a to likvidovať nádorové i normálne bunky. Ak sa adenovírus genetikou manipuláciou patrične zmení, prestane napádať normálne bunky a útočí iba na rakovinové.

V máji roku 1997 vedci prvýkrát vyskúšali geneticky mutované adenovírusy na pacientoch, ktorí umierali na rakovinu hrdla. Radiačná terapia a chemoterapia týmto ľuďom už vôbec nemohla pomôcť. Liečbu adenovírusom aplikoval u 19 pacientov, nádory sa zmenšili o viac ako 50% u 6 pacientov a u ďalších 5 nádory prestali rásť.

Vývoj v detekcii rakoviny.

Súčasné cytologické vyšetrenia na detekciu rakovinových buniek nie sú dostatočne citlivé, aby sa nádorové ochorenia zachitili v začiatočnom štádiu. Analýza deoxyribonukleovej kyseliny (DNA) môže zachytiť ranné štádia rakoviny z akejkoľvek telesnej tekutiny (krv, moč, spútum atď). Pomocou metódy, ktorú nazývame PCR (refazová reakcia polymerázy) je možné pripraviť viac ako milión kópií z jedného vlákna DNA a týmto spôsobom detegovať začínajúcu rakovinu. (1 -4)

Z uvedeného je jasné, že doterajšie spôsoby liečenia rakoviny nie sú schopné zastaviť lavínové šírenie rakoviny a musia sa zvládnuť nové techniky. Techniky chirurgických zákrokov, ožarovania pacientov a chemoterapia nie sú schopné zvládnuť

Ďalšou zaujímavou látkou, ktorá bola navrhnutá naturálnou medicínou na liečenie rakoviny je hydrázinsulfát. V roku 1968 uverejnil lekár Gold z USA správu, že objavil nový spôsob liečenia rakoviny. Základom Goldovej teórie je predpoklad, že hlavnou príčinou smrti pacientov trpiacich rakovinou je kachexia - výrazne a ťažko zastaviteľné chudnutie, sprevádzané celkovou slabosťou a stratou síl. Informácie o tom, ako kachexia vzniká a ako sa rozvíja čerpal z práce Otta Warburga, podobne ako Gerson. Podľa Warburga nádorové bunky pre svoj metabolizmus nepotrebujú kyslík. Zdravé bunky získavajú energiu z glukózy, a kyslíka, na rozdiel od zdravých buniek, rakovinové bunky získavajú energiu síce tiež z glukózy, ale iným mechanizmom a to kvasením. Pri kvasení glukózy vznikne značné množstvo kyseliny mliečnej, jej zvýšenú koncentráciu v rakovinových bunkách možno experimentálne dokázať. Pretože ľudský organizmus kyselinu mliečnu nepotrebuje, premieňa ju za spotreby určitej energie opäť na glukózu. Tento proces je výhodný na nádorové bunky, ale u ľudí spôsobuje spomínanú kachexiu. Hydrázinsulfát má v metabolizme glukózy ten význam, že zastavuje premenu kyseliny mliečnej na glukózu a tým zabraňuje kachexii.

Doktor Gold liečil svojou metódou mnohých pacientov s rôznymi druhmi rakoviny a výsledky boli sľubné, pacienti prestali strácať na váhe, ich psychický stav sa zlepšil, bolesti ustúpili a priemerná dĺžka života v porovnaní s pacientami, ktorí nepoužívali hydrázinsulfát, sa predĺžila.

V radoch vedeckých kruhov vnikli dva tábory. Jedna skupina presadzovala užívanie hydrázinsulfátu na klinikách a druhá túto terapiu zásadne odmietala. Dnešná lekárska verejnosť už hydrázinsulfát nepokladá ako samostatný liek proti rakovine, ale využíva jeho pozitívne účinky ako doplnok pri liečbe inými metódami.

Liečenie pomocou vitamínu "C"

V roku 1966 publikoval škótsky chirurg Ewan Cameron novú teóriu príčin neobmedzeného rastu nádorových buniek. Jeho teória vychádzala z predpokladu, že ľudské telo obsahuje špeciálnu bielkovinu podobnou kolagénu, ktorá vyplňuje priestor medzi bunkami a viaže ich k sebe. Za normálnej situácie táto bielkovina by viazala rakovinové bunky k sebe a tieto by nemohli tvoriť

metastázy. Cameron však predpokladá, že rakovinové bunky produkujú špeciálny enzým, ktorý je schopný túto bielkovinu rozpustiť. V neskoršej spolupráci Cameron s americkým chemikom Linusom Paulingom (Pauling je nositeľom nobelovej ceny). Obaja vedci vyslovili predpoklad, že je vitamín "C" práve tou látkou, ktorá je schopná zabrániť nádorovým bunkám vylučovať enzým na rozpustenie bielkoviny, ktorá viaže k sebe nádorové bunky.

V duchu tejto hypotézy začal Cameron liečiť skupinu smrteľne chorých pacientov. Tri roky po zahájení skúšky Cameron oznámil, že reakcia pacientov na túto novú metódu bola pozitívna. Podľa jeho tvrdenia došlo k regresii nádorov, pacienti pociťovali zmiernenie až vymiznutie bolesti a zastavil sa nebezpečný nárast obsahu telových tekutín. Potom Cameron a Paulin tieto výsledky zhodnotili a publikovali v odborných časopisoch. Po zverejnení týchto výsledkov Americké federálne úrady uvoľnili prídely finančných prostriedkov na ich oficiálne overenie.

Prvé oficiálne stanovisko k liečeniu rakoviny vysokými dávkami vitamínu "C" publikovala Mayova klinika. Lekári tejto kliniky síce potvrdili, že podávanie megadávok vitamínu "C" vedie ku zvýšeniu chuti do jedla a k subjektívnemu zlepšeniu stavu, ale popreli, že by táto metóda viedla k predĺženiu života. Na základe negatívneho stanoviska Mayovej kliniky považuje Americká spoločnosť pre rakovinu liečbu vitamínov "C" za neoverenú a neúčinnú. Zamietavý posudok Mayovej kliniky sa stal okamžite terčom ostrej kritiky zo strany Paulinga. Jeho hlavným protiargumentom bolo tvrdenie, že lekáry nedodržiavali pri testovaní postupy, ktorými sa riadili on a Cameron.

Bez ohľadu na všetky výskumy, prehlásenia a rozpory, zostáva vitamín "C" relatívne bezpečným, lacným a ľahkodostupným liekom pre všetkých, ktorí sa o tento spôsob liečenia zaujímajú. Väčšina jeho zástancov sa zhodujú v tom, že to nie je samospositeľná forma liečby, ale užitočný doplnok štandardných a alternatívnych liečebných metód.

Z ďalších metód naturálnej medicíny sa uplatnili najmä laetril, hypertermiámiá, kyslíková terapia, iscador, dimetylsulfoxid, makrobiotika, metabolická liečba rakoviny a liečba pomocnými vakcínami. (5)

Liečenie rakoviny, o ktorom sme zatiaľ diskutovali či už metódami oficiálnej medicíny, alebo metódami naturálnej medicíny, prebiehalo na úrovni biochemickej.

Je faktom, že liečenie rakoviny môže prebiehať i na úrovni psychoregulatívnej a to na úrovni myslenia a to pocou neurotransmiterov, neurotransmitery sú látky, ktoré prenášajú nervové vzruchy po celom tele. V poslednej dobe vedci našli spôsob, ako priestorovo fotografovať cesty myslenia formou hologramu. Proces nazvaný ako PET (pozitronová emisná tomografia) sa realizuje injekciou glukózy do krvného obehu, molekuly glukózy sú označené rádioaktívnym uhlíkom. Glukóza je jedinou výživou mozgu a mozog ju využíva omnoho rýchlejšie ako ostatné tkáň ľudského organizmu. Keď sa po injekcii dostane do mozgu, je možné sledovať ako mozog využíva jej označované atómy uhlíka a celý priebeh je možné znázorniť priestorovo na monitore. Vedci pozorovali presun týchto markerových molekúl neurotransmiterov pri činnosti mozgu a videli, že každá odlišná udalosť v mysli - ako je napríklad pocit bolesti, alebo intenzívna myšlienka vyvoláva v mozgu nový chemický proces, dokonca na niekoľkých miestach. Obraz je pre každú myšlienku odlišný a kedy sme hologram mohli zväčšiť na celé telo, videli by sme, že účinkom množstva transmiterov dochádza k zmenám v celom tele. Je na mieste otázka, ako by myseľ mohla pomôcť pri liečení takýchto vážnych ochorení, ako je rakovina. Súčasne otázky vedy ukazujú, že ľudia sú schopní sa na liečení svojej rakoviny zúčastňovať a dokonca priebeh nemoci ovládať pomocou myšlienok. V roku 1971 mal dr. Carl Simonton, radiológ z univerzity v Texase pacienta 61-ročného, ktorý mal rakovinu hrdla. Choroba bola vo veľmi pokročilom stave a pacient vážil iba 49 kg. Pacient bol už veľmi slabý a zdalo nepravdepodobné, že bude dobre reagovať na ožiarenie, čo je v takýchto prípadoch bežná terapia. Dr. Simonton navrhol pacientovi, aby zvýšil účinky ožiarovania pomocou vizualizácie. Pacient si začal predstavovať svoje imunitné bunky, ako víchricu bielych čiastočiek prikrivajúcich nádor ako sneh zakrýva čiernu skalú. Simonton prepustil pacienta a nariadil mu opakovať vizualizáciu v určitých intervaloch behu celého dňa. Pacient súhlasil s týmto postupom a v priebehu dvoch mesiacoch nádor úplne zmizol. Je zrejme, že v tomto prípade bol pacient schopný inštruovať svoj imunitný systém, rozpoznávať nádorové bunky a zlikvidovať

ich, čo za normálnych okolností nie je možné. Uvedený prípad je dôkazom toho, že za určitých okolností si náš imunitný systém dokáže poradiť s akoukoľvek chorobou. Faktom však zostáva, že v prípade rakoviny jedno takéto vyličenie pripadá na jeden z cca 10 tisíc prípadov.

Vysvetlenie premeny myšlienky na neuropeptid, to znamená, premenu myšlienky na hmotu nie je zatiaľ v našich silách. Je zaujímavé, že tento proces je analogický ako v prípade kvantovej fyziky premena energie na hmotu. (6)

Diskutabilná je i otázka, či liečiteľ môže pomocou myšlienok a prenosom týchto myšlienok na pacienta, vyličiť rakovinu. Je to možné iba v tom prípade, ak je schopný-podobne ako v prípade pacienta Dr. Simontona-inštruovať pomocou neurotransmiterov imunitný systém pacienta tak, že tento je schopný zničiť rakovinové bunky.

Je zrejme, že počet nádorových ochorení, napriek venovaných na výskum, stále rastie a jedinou možnosťou ako tento hrozivý nárast zastaviť, je prevencia tejto hroznej choroby.

Literatúra:

1. B. Vogelstein, K. W. Kinzler, The Multistep Nature of Cancer in Trends in Genetic, Vol. 9, No. 4, pages 138-141, April 1993.
2. S. K. Alkiyama, K. Olden, K. M. Yamada, Fibronectin and Integrins in Invasion and Metastasis in Cancer and Metastasis Reviews, Vol. 14, No. 3, pages 173-189, 1996.
3. Cancer Terapy with Radiolabeled Antibodies. Edited by David M. Goldenberg, CRC Press, 1995.
4. What you need to know about Cancer, Scientific American, September 1996.
5. Ron Falcone, Ucelený prehľad alternatívnych zpusobu léčby rakoviny, nakladatetsví OLDAG, Ostrava 1997.
6. K. Linek, Mechanizmy vzájomného ovplyvňovania mysle a tela. Zborník prednášok zo 4. Lekárskeho kongresu naturálnej medicíny, jún 1994, Bratislava, str. 6-8.